

JEVANĐELJE PO LUKI

POUKA ZA MLADE

April, maj, jun 2015.

Sadržaj:

1. Isusov dolazak	4
2. Krštenje i kušanje	13
3. Ko je Isus Hristos?	22
4. Poziv na učeništvo	31
5. Hristos kao Gospodar Subote	40
6. Žene u Isusovoj službi	49
7. Isus, Sveti Duh i molitva	58
8. Isusova služba	67
9. Isus, veliki Učitelj	76
10. Slediti Isusa u svakodnevnom životu	85
11. Božje carstvo	94
12. Isus u Jerusalimu	103
13. Raspet i vaskrsao	112

JEVANĐELJE PO LUKI

Broj 2/2015.

Naslov originala:

The Book of Luke

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. U molitvi, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 28. marta do 3. aprila 2015.

Isusov dolazak

»Jer u Boga sve je moguće...«

(Luka 1,37)

VI IMATE SILU, ZAŠTO JE NE UPOTREBITE?

UVOD (Luka 1,1-4)

Su

Mapa najvećeg izvora sile u čitavom svemiru nalazi se u jednom paru naočara, ugravirana u njihovo sočivo. Nesvestan njihove vrednosti, vlasnik ih prodaje na aukciji – preko interneta – za malu sumu novca. Međutim, njihova prava vrednost ne prolazi neprimеčeno, jer izvan Zemljine atmosfere grupa Transformersa dobija informaciju o toj aukciji i odlučuje da ukrade naočare da bi zagospodarila najvećim izvorom energije. Ništa ih ne može sprečiti u ostvarenju te misije, čak ni realnost smrti. Njihov plan je da se transformišu i vladaju svemirom.*

Dok sedim prisećajući se zapleta filma Transformersi, razmišljam o tome kako imam čak i više od jednog para naočara. Jedne se nalaze na mom radnom stolu, a druge na stočiću u dnevnoj sobi gde svako može da ih vidi. Jedan par nosim uvek sa sobom, za svaki slučaj. Pa ipak, mnogo puta sam propustila da sledim instrukcije koje bi me vodile ne samo ka tome da pronađem konačni Izvor sile, već i da shvatim da taj Izvor nije u nekom predmetu, već u »Njemu«. Taj Izvor je Čovek koji i pored toga što ima »svu vlast«, odlučuje da tu vlast deli sa nama tako što će živeti među nama.

Luka počinje svoju priču rečima upućenim Teofilu. On želi da njegovom prijatelju sve bude sasvim jasno u pogledu »onijeh riječi kojima si se naučio«. (Luka 1,4) Mnogi su naučeni da Sveto pismo gledaju očima kulture, osećanja, pa čak i intelekta, što je stari običaj, koji je stigao i do naše generacije. Lukino lično iskustvo sa Isusom je takvo da se on, »ispitavši sve od početka« (Luka 1,3), pripremio da zapiše hronološki izveštaj, koji se može istorijski proveriti i potvrditi.

Sočiva koja imamo, i staro i novo, imaju u sebi ugraviranu Isusovu ličnost – najveći Izvor sile ikad viđen u svemiru. Tekst u Kološanima 2,9.10. objavljuje da »u njemu živi svaka punina Božanstva tjelesno«, i da je On »glava svakome poglavarstvu i vlasti«. Kad razmišljam o tome, uviđam da treba da posvetim više vremena ovladavanju tom silom koja se nalazi u Hristu – koji boravi u meni. Čak i kada bi samo mali broj između nas to učinio, mogli bismo da preobrazimo svoju zajednicu. Međutim, ako bi veliki broj od nas to učinio, mogli bismo da transformišemo čitav svet. Jer se za nas rodio Spasitelj – Božji Sin.

Luka počinje svoju priču rečima upućenim Teofilu.

Elein A. Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

* *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary, s.v. Wisdom.*

Bog nemogućeg (Luka 1,5-17. 37)

Posle pada u greh Bog je obećao Adamu i Evi da će popraviti narušene odnose, koji su nastali zbog njihove loše odluke (1. Mojsijeva 3,15). Ljudi sami ne mogu ostvariti to isceljenje, i zato je razumljivo što Bog nudi rešenje za taj problem. Konačno, sa Njim »sve je moguće« (Luka 1,37). Jelisaveta i Zarija suočili su se sa nečim nemogućim u ličnom životu. Oni su bili veran par koji je svoj život posvetio Bogu. Međutim, nisu imali dece sa kojom bi mogli da podele blagoslove koje im je Bog dao. Ali, Bog je imao plan. On je pripremio put za ostvarenje tog plana i blagoslovio ovaj par dajući im sina koji će ispuniti nalog: »Pripravite u pustinji put Gospodnji...« (Isaija 40,3) On je na tog sina izlio dar Svetog Duha, jer nemogući zadaci zahtevaju mnogo od Boga date sile.

Nešto što zaboravljamo (Luka 1,18)

Interesantno je da iako su oni bili »pravedni pred Bogom i življahu u svemu po zapovijestima i uredbama Gospodnjim bez mane« (Luka 1,6), Zarija je još uvek sumnjao u Boga. Nakon svega što je doživeo od Boga i sa Bogom, još uvek se pitao da li Bog njemu i njegovoj ostareloj ženi može dati sina. Umesto da se usredsredi na Boga nemogućeg, on se usredsredio na nemoguću situaciju. Izgleda da se to događa i u našem životu. Bog je sve nas blagoslovio, i možda su mnogi od nas doživeli da On učini nešto nemoguće i u njihovom životu. U takvim trenucima svi Ga slavimo, i izgleda nam da imamo veliku veru. Međutim, posle izvesnog vremena, skloni smo da zaboravimo tako čudesna iskustva i nastavimo da sumnjamo da On može učiniti nešto nemoguće u budućnosti.

Ćekanje... zahteva mnogo strpljenja.**Ispunjeno proročanstvo (Mihej 5,2; Luka 2,4-7)**

Zamislite Mariju i Josifa dok su prvi put držali u rukama bebu Isusa. Zamislite koliko su se radovali znajući da je tog dana rođen Spasitelj! Oni verovatno nisu u potpunosti ni shvatali značaj Onoga koga su ljuljali svojim rukama. Bog je spasao naš pali svet preko te Bebe koja je počivala u naručju svojih zemaljskih roditelja. Marija i Josif nesumnjivo su znali za proročanstvo o Mesiji koji treba da dođe: »A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među tisućama Judinijem, iz tebe će Mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju, kojemu su izlasci od početka, od vječnijih vremena.« (Mihej 5,2)

Najverovatnije su i sami sa najvećim nestrpljenjem očekivali Njegov dolazak, a možda su čak doživeli iste sumnje kao i Zarija kada mu je anđeo rekao da će dobiti sina u svojim poznim godinama. Bog je činio nešto nemoguće, ali to rođenje bilo je tek početak ostvarivanja Božjeg plana spasenja.

Verno čekati (Luka 2,25–32; Otkrivenje 14,6.7))

Čekanje je nešto što niko ne voli, jer ono zahteva mnogo strpljenja. Pa ipak, u 2. poglavlju Lukinog Jevanđelja doznajemo za Simeuna, čoveka koji je svoj život posvetio čekanju. Biblija u Luki 2,25. kaže da »taj čovjek bješe pravedan i pobožan, koji čekaše utjehe Izrailjeve«. Simeun je provodio svoje dane čekajući da se rodi Spasitelj! Njegova jedina želja bila je da vidi spasenje Gospodnje. Posle toga, moći će mirno da umre.

Razmislite o tome. Da li aktivno živimo svojim životom kao da čekamo da se Isus vrati? Ili smo toliko zaneti brigama ovoga sveta da su duhovne vrednosti postale sporedne u našem životu? Simeun je znao šta je važno. On je znao da ništa na ovom svetu nije važnije od čekanja na lično spasenje. Čim ga je Sveti Duh doveo u Hram, on se obradovao znajući da će zaista videti svoje Spasenje! Simeun je, takođe, istakao neke važne istine kad je blagoslovio Isusa: (1) spasenje dolazi kroz Isusa (30. stih), (2) spasenje je pripremio Bog (31. stih), i (3) spasenje je namenjeno svim narodima (31. stih).

Te istine se odnose i na nas. Mi više ne čekamo Prvi Mesijin dolazak. Međutim, čekamo Drugi dolazak. Isto tako, imamo poruku za sve narode. Ta poruka je, zapravo, osnovno verovanje Hrišćanske adventističke crkve. Tekst u Otkrivenju 14,6.7. glasi: »I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. I govoraše velikijem glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.« (Otkrivenje 14,6.7) Mi ovu poruku treba da objavimo svima, bez obzira ko su, jer Isus sve nas zaista voli.

Smisao onoga što treba drugima da govorimo o Mesiji je pomirenje između Boga i čovečanstva, pomirenje koje je Bog obećao u 1. Mojsijevoj 3,15. Da, mi moramo da čekamo da se Isus vrati, ali kakvi ljudi treba da postanemo dok čekamo? Da li vremenom postajemo sličniji Spasitelju, ili sve sličniji ovom svetu? Da li otkrivamo Isusovu ljubav drugima? Da li osećamo sve veću ljubav prema drugima?

Dok razmišljate o tome koliko vas Bog voli, zapitajte se šta biste mogli da učinite, dok čekate da se vaš Spasitelj vrati.

ODGOVORITE

Zašto nam je toliko teško da se usredsredimo na dolazak našeg Spasitelja kad znamo da je on tako blizu?

Mišel Sevsik, Edmonton, Alberta, Kanada

»Mesijin dolazak objavljen je najpre u Judeji. Zahariji je u jerusalimskom Hramu, dok je služio pred oltarom, prorečeno rođenje Preteče. Na vitlejemskim brežuljcima anđeli su objavili Hristovo rođenje. Mudraci su došli u Jerusalem da Ga potraže. Simeon i Ana u Hramu su svedočili o Njegovom božanstvu.

Uzdajmo se u Boga danas.

'Jerusalim i sva Judeja' slušali su propovedanje Jovana Krstitelja, a poslanstvo iz Sinedriona, zajedno sa mnoštvom, čulo je njegovo svedočanstvo o Isusu. U Judeji Hristos je primio svoje prve učenike. Ovde je proveo veliki deo svoje rane službe. Bljesak Njegovog božanstva prilikom čišćenja Hrama, Njegova čuda isceljenja i pouke božanske istine sa Njegovih usana, sve je to objavljivalo ono što je nakon izlečenja u Vitezdi, izjavio pred Sinedrionom – da je On Sin Večnoga.«¹

»Kad se navrši vrijeme, posla Bog Sina svojega'. Proviđenje je upravljalo pokretima naroda i plimom ljudskih pobuda i uticaja, sve dok svet nije postao spreman za dolazak Izbavitelja. Narodi su bili sjedinjeni pod jednom vladavinom. Govorilo se jednim jezikom, koji je svuda bio priznat kao književni jezik. Jevreji koji su bili rasuti, skupljali su se iz svih zemalja u Jerusalem na godišnje praznike. Kada su se vratili u svoja mesta mogli su po celom svetu da rašire vesti o Mesijinom dolasku.

U to vreme neznabožački sistemi gube svoju vlast nad narodom. Ljudi su bili umorni od spoljašnjeg sjaja i mitova. Čeznuli su za verom koja bi mogla da zadovolji dušu. Iako je izgledalo da je svetlost istine napustila ljude, bilo je duša koje su tražile svetlost, i koje su bile ispunjene zbnjenošću i tugom. One su bile žedne saznanja o živom Bogu, i neke sigurnosti života posle groba.«²

Bog Otac je u pravo vreme poslao svog Sina da umre na Zemlji (Rimljanima 5,6). Zašto onda mislimo da Isus previše odlaže svoj povratak? Otac zna kada je pravo vreme da pošalje svog Sina da nas izbavi. Zato, uzdajmo se u Boga danas, i bićemo uzdignuti u pravo vreme (1. Petrova 5,6).

ODGOVORITE

Ako bi se Isus danas vratio, da li biste vi bili spremni za to? Zašto, ili zašto ne?

Felipe Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 231. original.

2. Isto, str. 32. original.

Postoji priča o maloj zemljoradničkoj zajednici koja se suočila sa dugotrajnom sušom. Na kraju, stanovnici su odlučili da jedan dan posvete molitvi za kišu. Na dan koji je određen za molitvu okupilo se veliko mnoštvo ljudi. Negde pozadi stajala je mala devojčica sa otvorenim kišobranom. Ubrzo je počela da izaziva znatiželju ljudi oko sebe. Kada su je pitali zašto je ponela kišobran, kad tako dugo nije bilo kiše, devojčica je jednostavno odgovorila: »Došla sam da se molim za kišu i verujem da će ona pasti, pa sam ponela kišobran.«*

Ponekad smo i mi kao ljudi iz tog malog mesta. Molimo se, ali ne verujemo da će se to za šta se molimo zaista i dogoditi. Molimo se za kišu, ali ne nosimo kišobran sa sobom. U Lukinom Jevanđelju 1,11–19. čitamo o tome kako je anđeo Gavrilo objavio Zariji rođenje Jovana Krstitelja. Bog je izabrao Jovana kao posebnog glasnika koji će pripremiti put Mesiji koji treba da dođe, a Zarija i Jelisaveta bili su odabrano oruđe preko koga će Bog oblikovati Jovanov karakter.

**Ne zaboravite da
ponesete kišobran
sa sobom!**

Zarija i Jelisaveta bili su pravedni ljudi koji su se bojali Boga i dugo se molili da dobiju dete. U biblijsko vreme smatralo se da je žena koja ne može da ima dece prokleta od Boga. Ali, dok su ljudi na Jelisavetinu neplodnost gledali kao na nešto što ukazuje na greh i osudu, Bog je na njeno stanje gledao kao na priliku za blagoslov. Ponekad može izgledati da nam je uskraćeno nešto što mnogo želimo (dobre ocene, novac, itd.). Međutim, Bog ponekad dopušta da prolazimo kroz razočaranja da bismo više cenili Njegovu silu i ono što je On u stanju da učini za nas.

Kada je anđeo objavio da je Bog konačno uslišio Njegove molitve, Zarijina prva reakcija bila je sumnja. »Po čemu ću ja to poznati, jer sam ja star i žena je moja vremenita?« (Luka 1,18) Kao i Zarija, i mi ponekad pomišljamo da Bog možda neće biti u stanju da nam da ono što želimo zbog određenog niza okolnosti. Ali, vera bez dela je mrtva. Ako verujemo, naša vera treba da se pokaže na delu. Stoga, ako nameravate da se molite, ne zaboravite da ponesete kišobran sa sobom!

ODGOVORITE

1. Koje praktične korake možete preduzeti da biste negovali i razvijali živu veru u Boga?
2. Kako možemo da znamo da li je Božji odgovor na našu molitvu »ne«, ili »sačekaj«?

Čifuka Čundu, Edmonton, Alberta, Kanada

* »Little Girl brings Umbrella when Families Pray for Rain,“ Character Quality Stories, <http://characterqualitystories.com/cqs/node/439>.

Ako ste nekad pregledali profile na nekom veb-sajtu za upoznavanje, sigurno ste zapazili da se često koriste izrazi kao što su opušten/opuštena, normalan mladić/devojka, ili prosečna osoba. Svi volimo da budemo u društvu takvih ljudi, jer se sa njima osećamo prijatno i možemo lepo da razgovaramo. I Bog to zna i ceni.

Pouka za ovu sedmicu govori o Isusovom prvom dolasku. Ono što na mene ostavlja poseban utisak je način na koji je Bog upotrebio obične ljude da bi pripremio svet za taj događaj: sveštenika (Luka 1,5), ženu nerotkinju (Luka 1,18), devicu i stolara (Matej 13,53-55; Luka 1,26-33), putujućeg propovednika (Luka 3,1-6), da navedemo samo neke. To su bili obični ljudi koji su obavili neobično delo za Boga. Siguran sam da su mnogi od vas pomislili: to je sjajno! Kada bi Bog mogao i mene tako da upotrebi! On to zaista može i hoće! To je vrlo jednostavno.

Sila Jevanđelja je kao blago u glinenim posudama.

Postanite svesni svojih slabosti. Apostol Pavle iznosi iskrenu priču koja bi trebalo svima nama da pomogne na našem hrišćanskom putovanju. On pominje »žalac u mesu« koji je Bog dopustio da ga pogodi. Njemu je bilo potrebno da podnosi taj trn da bi na kraju, kada postane svestan svojih slabosti, mogao da slavi Boga zbog njih (2. Korinćanima 12,7-10).

Postanite svesni Hristove snage. Lepota teksta u 2. Korinćanima 12,9. je u tome što Pavle uviđa koliko je slab i priznaje da se Njegova »sila u slabosti pokazuje sasvijem«. On isto tako u 2. Korinćanima 4,7. govori o tome kako je sila Jevanđelja kao blago u glinenim posudama. Pošto je Isus izvor naše snage, treba da imamo Njegovu silu koja se, bez obzira na naš položaj u životu, ispoljava u prisustvu Svetog Duha.

Budite Mu na raspolaganju. To je nešto sa čim sam morao da se borim i zato se sve vreme molim da me Gospod učini spremnim da pođem gde god i kad god On bude hteo da me povede. Dokle god Mu budemo bili na raspolaganju u svim vidovima svog života, Njegova snaga biće savršena u nama.

ODGOVORITE

1. Šta je to što vas sprečava da budete Isusu na raspolaganju?
2. Koje su vaše slabosti i kako se one mogu upotrebiti Bogu na slavu?

Emil Ndekezi, Edmonton, Alberta, Kanada

2. april 2015.

JA SLUŽIM BOGU NEMOGUĆEG

MIŠLJENJE (Luka 1,35–37)

Če

Meni je Lukino Jevanđelje omiljeno, jer on dublje ulazi u Isusov život nego Matej, Marko i Jovan. On slikovito prikazuje Hristovo poreklo, rođenje i razvoj. Luka je bio lekar i dok čitam njegove reči, imam utisak da opisuje svaki detalj povezan sa Isusom baš kao da je bio Njegov porodični lekar. Još nešto što me oduševljava je Lukina vernost. Kao lekar, mogao je da bude nepoverljiv prema Isusovim čudima i posumnja u Njegove reči. Međutim, on ne samo da veruje u Isusa, već i potvrđuje da »u Boga sve je moguće«. (Luka 1,37)

Svako ko me poznaje možda je nekad čuo da kažem kako ja služim Bogu nemogućeg. Tokom moje dvadeset dve godine života, Bog mi se otkrivao upravo kao takav. Jednom prilikom, kada mi je bilo šesnaest godina, prala sam stazu ispred naše kuće da bih pomogla majci. Rekla mi je da upotrebim i neko dezinfekciono sredstvo, ali kad sam se mašila da ga dohvatim, prosula sam punu bocu sumporne kiseline. Nešto kiseline prsnulo mi je u oči. Dok sam ispirala oči vodom, molila sam se Bogu da učini čudo. I On je to zaista učinio. Očni lekar je izjavio da mi je vid savršen. Ako sumporna kiselina može da za nekoliko sekundi uništi vlažan sunđer,* sigurno je mogla lako da spali i moje oči, ali Bogu ništa nije nemoguće.

**Bogu ništa nije
previše teško.**

Čuda su neposredno povezana sa nemogućim. Marija je ugledala anđela. Ona je razgovarala sa njim kao Božjim glasnikom. Anđeo Gavriilo rekao joj je da će roditi Isusa još dok je bila devica i tom prilikom je podsetio na čudo koje je Bog učinio u Jelisavetinom životu (Luka 1,36).

Biblija nas uvek ohrabruje i uverava da Bogu ništa nije previše teško (Jeremija 32,17). Isus će uskoro doći po one koji su umrli čekajući Ga, kao i po one koji još uvek čekaju. Zato, nikada nemojte biti obeshrabreni, kada se suočavate sa nekim izazovom i uvek imajte na umu da je Bog koji je razdvojio Crveno more, izgradio ogromnu barku i učinio da nerotkinja rodi – isti Bog kome mi danas služimo. On čini čuda za nas kada je potrebno.

ODGOVORITE

Sa kojim »nemogućnostima« koje vas sprečavaju da se oslonite na Boga trenutno suočavate?

Fernanda Perez, Edmonton, Alberta, Kanada

* »Sulphuric acid vs a wet sponge«, YouTube, <http://www.youtube.com/watch?v=F5jfRjzXLbE>.

ZAKLJUČAK

Isusovo rođenje do današnjeg dana predstavlja glavni događaj u istoriji našeg sveta. On je objavio Božje obećanje o potpunom isceljenju i potpuno preokrenuo ono što smatramo »mogućim«. Kao i oni koji su očekivali da se ispune obećanja o Isusovom prvom dolasku, i mi imamo odgovornost da se potrudimo da ta ista nada prožme sve što radimo, govorimo i mislimo. Međutim, čekanje – u neodređenom vremenskom okviru – izlaže nas značajnim izazovima, dok nastojimo da se usredsredimo i krenemo napred.

RAZMOTRITE

- Navedite neke aktivnosti koje možete da obavljate dok čekate nekoga s kim imate sastanak, ili dok čekate dolazak aviona ili autobusa (npr. koračate tamo-amo, čitate, bavite se nekim ručnim radom). Koje aktivnosti čine da vreme brže prođe? Koje aktivnosti čine da se osećate kao da je prošla već čitava večnost? Šta mislite, zašto aktivnost kojom se bavimo utiče na naše poimanje prolaska vremena? Kakve veze to ima sa poukom za ovu sedmicu?
- Zapišite zamišljeni razgovor između sotone i jednog od njegovih omiljenih anđelja, po ugledu na knjigu K. S. Luisa *Pisma starijeg đavola mlađem* /C. S. Lewis – *Screwtape Letters*/. Razgovarajte o načinima na koje Božji narod može biti pogrešno upućen i naveden da se udalji od zdravog odnosa prema Isusovom drugom dolasku – npr: određivanje datuma, detalji proročanstava, pitanja o »savršenstvu«, itd.
- Napravite poređenje/kontrast između vernog Jevrejina koji je živio 100 godina pre Hrista, hrišćanina punog nade 100 godina posle Isusove smrti, i današnjeg vernika. Na koji način njihova nada utiče na njihov način odlučivanja? Na njihove kratkoročne i dugoročne planove? Njihove prioritete kada je reč o njima samima, njihovoj porodici, crkvi i društvu? U kojoj meri očekivanja svakog od njih, prema vašem mišljenju, odgovaraju stvarnosti?
- Napravite PowerPoint prezentaciju, video snimak, ili prevod na znakovni jezik koji bi pratio pesmu Džona Volera /John Waller/ »While I'm Waiting« / »Dok čekam«/.
- Izaberite neko od svojih omiljenih biblijskih obećanja i ilustrujte ga uz pomoć skeča ili crteža.
- Sastavite i izvedite monolog koji ilustruje različite načine na koje ljudi doživljavaju vreme. Pokažite kako reč uskoro može imati različito značenje u različitim kontekstu, ljudima koji su živeli u različito vreme. Zaključite stihovima kao što su: 2. Petrova 3,9.10. i Otkrivenje 22,12.
- Pročitajte stihove iz neke od svojih omiljenih božićnih pesama (ili je odslušajte). Potražite u njima misli koje su povezane sa nečim što ste čitali u pouci za ovu sedmicu.

POVEŽITE

Psalam 146,5,6; Jeremija 17,7,8; 2. Solunjanima 2,16.17.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, »Kad se navrší vreme«, 3. poglavlje.

C. S. Lewis, *The Last Battle*.

Pouka 2

Od 4. do 10. aprila 2015.

Krštenje i kušanje

*»I siđe na Nj Duh Sveti u tjelesnome obliku kao golub, i ču se glas s
Neba govoreći: Ti si Sin Moj Ljubazni, Ti si po Mojoj volji.«*

(Luka 3,22)

»Da li se sećate vremena u kome Džordž Buš bio predsednik Sjedinjenih Država, a Arnold Švarceneger guverner Kalifornije? Jovan Pavle II bio je papa u to vreme. Sećate li se kada su ti poznati ljudi bili na vlasti? Bio je tu i onaj 'nepoznati mladić' u pustinji koji je objavljivao dolazak Spasitelja čovečanstva, a mali broj ljudi ga je čuo, tridesetak najviše.« To je otprilike način na koji Luka priprema scenu za ono što ćemo proučavati ove sedmice.

Dosad ste već shvatili da je Luka bio odličan novinar istraživač. On je iznosio korisne informacije, a razumeo je i istorijski kontekst i glavne poruke iz Isusovog života. Osim toga, snažno je opisao događaje. Imao je u tome pomoć Svetog Duha. Dok budemo proučavali Isusovo krštenje i kušanje, saznaćemo nešto o istorijskoj pozadini i duhovnom značaju tih događaja koje Luka opisuje.

Bila je to Isusova prva tajna duhovnog uspeha.

Ono o čemu treba da razmišljamo je zašto bi Bog takvu vest, koja je trebalo da uzdrma čitav svet, stavio u usta siromašnom seoskom mladiću koji je imao ugled nekoga ko strogo kritikuje pokvarenu vlast. Zapažate li stanje, kada razmislite o okolnostima u vreme Isusovog rođenja, a zatim i Njegovog prvog javnog nastupa kao Učitelja nad učiteljima i Spasitelja ljudi? Zašto se Isus uopšte krstio? Da li je time hteo nešto da pokaže svom Ocu? Da li Mu je bio potreban novi početak? Ili je to bio samo simbol nečega? Isus je time hteo nešto da istakne.

Dok nastavljate da čitate o Isusovom kušanju, razumljivo je ako pomislite: Ne zvuči li ovo nekako poznato? Čovek se krsti, a onda đavo počinje nemilosrdno da ga kuša i čovek se bori kao nikad u životu. Ali, razmislite i o ovome. Nije li se u jednom trenutku, kada se Isus krstio, začuo neki Glas? To nije bio običan glas. To je jedini Glas koji unosi duhovnu silu u um slušaoca. Bila je to Isusova prva tajna duhovnog uspeha.

Kao da vam je potrebno još nešto što biste dodali svojoj listi zadataka, saznaćete i Isusovu drugu tajnu: upoznati se sa uputstvom za rukovanje, pre nego što vam zatreba. Naš Gospod nije morao da ukuca reči u pretraživač na Internetu da bi sotoni rekao: »Pisano je«. Pa ipak, ni znati taj stih napamet nije dovoljno. Da li znate kada da ga upotrebite? Kada se nalazite pod pritiskom, ili pre nego što vam zaista zatreba? Kasnije tokom sedmice stići ćemo do pitanja ko zaslužuje da mu se poklonimo. Da ne poverujete koliko je drskosti iskazao đavo, koji je Isusu rekao: »Pokloni se meni.«

Ove sedmice molite se da vama Glas progovori istinu o tome kako je Isus izvojevao svoju konačnu životnu pobjedu i šta to znači za vas.

Tim Lejl, Boisi, Ajdaho, SAD

Tekst iz Jevanđelja po Luki 3,1.2. upoznaje nas sa autoritetima koji su vladali narodom u trenutku kad je trebalo da počne Isusova javna služba. Tiberije Cezar bio je »sumnjičav i nemilosrdan«¹ vladar. Pontije Pilat, koji je saradivao sa jevrejskim Sinedrionom prilikom Isusovog suđenja, i kasnije oprao ruke kao znak da ne želi da bude kriv za Isusovu smrt, bio je guverner Judeje.² Irod je bio tetrah Galileje, dok je njegov brat Filip vladao Iturejom i Trahonitskom oblašću tokom cele Isusove službe. U Luki 13,32. Isus govori o Irodu kao o »onoj lisici«. Lisanije »se više puta spominje u delima Josifa Flavija... i to ime, ispred koga stoji titula tetrah, pojavljuje se u jednom grčkom spisu otkrivenom u Avilini... Ništa više nije poznato o njegovom poreklu, životu i vladavini«.³ Ana je bio Sitov sin, a Kvirinije ga je postavio za prvosveštenika.⁴ Josif Flavije pominje i drugog prvosveštenika pod punim imenom – Josif Kajafa. Arheolozi su 1990. godine otkrili grobnicu izvan Jerusalima u kojoj se nalazio kovčeg na kome je pisalo njegovo ime.⁵

Bio je to dan koji uliva strahopoštovanje – Isus je zatražio od Jovana da Ga krsti.

Zbog čega Luka pominje te političke i religiozne vođe? Da li je možda želeo da dočara kontrast između tih elitnih velikodostojnika i poniznog Jovana Krstitelja? Politički lideri imali su jurisdikciju nad zakonima zemlje, ali Jovan je najavljivao Onoga koji će govoriti o ljubavi, pokajanju i spasenju. Na religiozne vođe gledalo se kao na duhovne stubove, ali Isus je mogao da pronikne iza njihove okrećene fasade (Matej 23). Uprkos njihovim grešnim putevima, Isus ih je molio da se pokaju i veruju u Njega.

U Lukinom opisu propovedi Jovana Krstitelja, uzbuđenje zbog blizine Onoga koji dolazi prosto je opipljivo. To je kao kada se vođa parade pojavi na početku jedne takve svečanosti, što predstavlja znak da nešto prelepo upravo treba da počne. Bio je to dan koji uliva strahopoštovanje – Isus je zatražio od Jovana da Ga krsti. On označava početak Njegove službe, i Njegov identitet jasno je objavljen. Isus je niko drugi do Božji voljeni Sin.

ODGOVORITE

Šta mislite, zašto je Jovan Krstitelj odlučio da propoveda o onome o čemu je govorio u Jevanđelju po Luki 3,7-19?

Debi Batin Soser, Friendsvud, Teksas, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »Tiberius Caesar«.
2. Isto, pod reči »Pilate«.
3. Isto, pod reči »Lysanias«.
4. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. Annas.
5. »Historical Evidence for Annas and Caiaphas«, BibleHistory.net, http://www.biblehistory.net/newsletter/joseph_caiaphas.htm.

Jovan Krstitelj – prvi evanđelista (Matej 3,1-12; Marko 1,1-13; Luka 3,1-14)

Dolazak Jovana Krstitelja predstavlja deo Božjeg plana za spasenje Izrailja i celog čovečanstva. Zaista, Jovanova pojava označila je kraj stare ere i najavila novi zavet (Luka 16,16). Pre toga, u Izrailju nije bilo proroka skoro četiri veka. Jovanov dolazak predstavljao je ostvarenje proročanstva iz Knjige proroka Isaije 40,3–5. Tekst u Jevanđelju po Luki 3,5.6. najavljuje da se vreme za plan spasenja približilo »i svako će tijelo vidjeti spasenije Božije«.

Propovedanje Jovana Krstitelja (Matej 3,1-10; Marko 1,1-8; Luka 3,7-14)

Jovan je podsticao svoje savremenike da izvrše korenitu promenu, koja počinje pokajničkim krštenjem. To je posebno naglašeno u sledećim tekstovima:

Poziv na iskreno pokajanje (Matej 3,1–10).

Jovan Krstitelj ostao je veran istini, čak i kada ga je Irod bacio u tamnicu zato što ga je ukoravao zbog svih njegovih grehova.

Jovan je pozivao ljude na iskreno pokajanje. Nije bilo nikakve koristi od toga što su sebe nazivali »sinovima Avramovim« ako nisu donosili plodove iskrenog pokajanja, jer »svako dakle drvo koje ne rađa dobra roda, sijeće se i u oganj se baca«. (Matej 3,10)

»Uporedite Isaijinu kratku priču o vinogradu (Isaija 5,1-7) sa Hristovom pričom o nerodnoj smokvi (Luka 13,6-9). Poruka Isusove kratke priče je da Bog dugo trpi, ali Njegove ponude milosti, ako se ne cene, konačno bivaju povučene. Vreme milosti za jevrejski narod bilo je praktično isteklo i on će uskoro biti odbačen.«¹

Poziv na novi standard življenja (Luka 3,7–14). Jovan je davao posebne poruke različitim grupama koje su ga slušale. Na primer, skupljačima poreza (carinicima) rekao je da ne traže više od onoga što im je određeno, a vojnicima da ne primenjuju silu ni prema kome. To je odjek teksta iz 3. Mojsijeve 19,18. koji glasi: »Ne budi osvetljiv, i ne nosi srdnje na sinove naroda svojega; nego ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga; ja sam Gospod.«

Pripremite put Gospodnji (Matej 3,11.12; 14,3 4; Marko 1,7 8; 6,17 18; Luka 3,15-17; Jovan 1,24-28)

Od ključne je važnosti da se pripremimo za značajne trenutke u životu, kao što je rođenje deteta, venčanje, ispit na fakultetu, ili razgovor za posao. Isto tako, važno je bilo pripremiti se za Prvi dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista. Zato je Bog izabrao Jovana Krstitelja da objavi Isusov dolazak i dobru vest o iskupljenju u Njemu. Jovanova misija bila je da pripremi srca Božjeg naroda da prime Hrista. Tokom svoje misije, on je svoje slušaoce upućivao na Onoga koji će ih krstiti »Duhom Svetijem i ognjem«. (Luka 3,16)

Jovan Krstitelj ostao je veran istini, čak i kada ga je Irod bacio u tamnicu zato što ga je ukoravao zbog svih njegovih grijehova (Luka 3,19.20).

Krštenje Isusovo (Matej 3,13-17; Marko 1,9-11; Luka 3,21-38; Jovan 1,29-34)

Osim svih ljudi koje je krstio, Jovan je krstio i Isusa. Kakva je to prednost bila za Jovana. Luka stavlja poseban naglasak na prisustvo Svetog Duha koji se u obliku goluba spustio na Isusa istog trenutka kada je ustao iz vodenog groba. Izraz »u tjelesnome obliku« (Luka 3,22) svedoči o silasku Duha koji takođe ima ključnu ulogu u procesu obraćenja. Duh je taj koji nas osuđuje za grijeh (Jovan 16,8–11) i taj isti Duh osposobio je Isusa za Njegovu službu. U Luki 3,22, Bog predstavlja Isusa kao svog voljenog Sina. Dok te reči potvrđuju Isusovo božanstvo, stih 23. potvrđuje Njegovu ljudskost. Pogledajte i Psalm 2,7. i Isaija 42,1.

Iskušenja u pustinji i pobjeda (Psalam 91; Matej 4,1-11; Marko 1,12.13; Luka 4,1-13)

Iskušenja kojima je sotona izložio Isusa u pustinji bila su deo Njegove pripreme za službu. On se suočio sa sotonom nakon 40 dana posta, tako da je fizički bio veoma oslabljen zbog čega Mu je bilo još teže da se suprotstavi iskušenjima.

Prva dva iskušenja počinju istim rečima: »Ako si sin Božij« (Luka 4,3; 4,9). Na taj način sotona je pokušao da napadne Isusovo božanstvo i da u Njegov um usadi sumnju u postojanje Njegovog pravog identiteta. On je očekivao da će Isus upotrebiti svoje božanske moći radi svog sebičnog interesa i tako narušiti Očev autoritet.

Sotonino treće iskušenje otkriva namere koje je imao od samog početka kosmičkog sukoba – da ljudi slede njega umesto svog Stvoritelja. U Jevanđelju po Luki 4,9-12. on potpuno pogrešno predstavlja Pismo. »Namera 91. Psalma je da pokaže Božju zaštitu nad Njegovim narodom, a ne da ih podstakne da koriste Božju silu za senzacionalističko i nerazumno razmetanje.«²

ODGOVORITE

1. Uporedite svedočanstvo koje je Bog dao o Isusu u Jevanđelju po Luki 3,22. sa Jovanom 1,12. Kakvo ohrabrenje nam On daje u našoj borbi protiv sotone? Kako verom možemo čuti glas našeg nebeskog Oca koji nam svedoči o Njegovom prisustvu?
2. Jovan je krštavao za oprostjenje greha, pa zašto je onda Isus tražio da bude kršten? Čitajte Jevanđelje po Mateju 3,14. 15.
3. Razmislite o različitim oblicima iskušenja, koja sotona iznosi pred vas. Na koji način su ona po prirodi slična iskušenjima koja je on iznosio i pred Isusa? Da li se borite sa tim iskušenjima sopstvenom snagom ili u Hristu i sa »ovako govori Gospod«?

Gabin Gninkoun, Ženeva, Švajcarska

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, str. 299.

2. *Life Application Study Bible*, New International Version (Zondervan Publishing House, 1984), p. 1800.

»Prilikom Spasiteljevog krštenja, sotona se nalazio među svedocima. On je video slavu kojom je Otac osenio svog Sina. On je čuo glas Jehove kako svedoči o Isusovom božanstvu. Od Adamovog greha ljudski rod je izgubio neposrednu zajednicu sa Bogom; veza između Neba i Zemlje održavala se preko Hrista; ali sada kada je Isus došao u 'obličju tijela grjehovnoga' (Rimljanima 8,3), sam Otac je progovorio. On je ranije opštio sa ljudima preko Hrista; sada opšti sa ljudskim rodом u Hristu. Sotona se nadao da će Božje gnušanje prema zlu doneti večno odvajanje između Neba i Zemlje. Međutim, sada se pokazalo da je veza između Boga i čoveka obnovljena.«¹

»Krštenje je najsvečanije odricanje od sveta.«

»Isus nije primio krštenje kao priznanje svoje lične krivice. On se poistovetio sa grešnicima, učinivši korak koji mi treba da preduzmemo i izvršivši posao koji mi moramo da uradimo. Njegov život patnji i strpljive istrajnosti posle krštenja, takođe, je primer za nas.«²

»Krštenje je najsvečanije odricanje od sveta. Oni koji su kršteni u trostruko ime Oca, Sina i Svetog Duha, javno izjavljuju u samom početku svog hrišćanskog života da su napustili službu sotoni i postali članovi carske porodice, deca nebeskog Cara. Oni su poslušali zapovest: 'Zato izidite između njih i odvojte se... i ne dohvatajte se do nečistote.' Nad takvima se ispunjava obećanje: 'I Ja ću vas primiti, i biću vam Otac, i vi ćete biti Moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj.« (2. Korinćanima 6,17.18)³

»Hristos je znao da će neprijatelj doći svakom ljudskom biću da iskoristi nasleđene slabosti i svojim lažnim nagoveštajima uhvati u zamku sve one čije poverenje ne leži u Bogu. Time što je prošao zemljom kojom mora čovek da ide, naš Gospod nam je pripremio put da pobedimo. Njegova volja nije da se nađemo u nepovoljnom položaju u sukobu sa sotonom. On ne želi da nas zastraši i obeshrabri napadima zmiije. 'Ne bojte se', govori On, 'jer Ja nadvladah svijet.« (Jovan 16,33)⁴

ODGOVORITE

1. Kako to utiče na naš svakodnevni život kad »postanemo članovi carske porodice«?
2. Čitajte Jovan 16,33. Kako u ovom svetu Gospodnje pobjede možemo pretvoriti u svoje lične?

Sara Gninkoun, Ženeva, Švajcarska

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, 116. original
 2. Isto, str. 111. original
 3. Elen G. Vajt, *Iz riznice svedočanstava*, tom 2, str. 314.
 4. *Čežnja vekova*, 122. 123. original

Imati Avrama za pretka, kao stub svoje vere, ili biti u potpunosti uveren da je Isus naš Prvosveštenik – nije dovoljno da nas spase. Kao što su gomile ljudi dolazile Jovanu i pitale ga šta treba da rade, tako i mi treba da pitamo Boga za sve što bi trebalo da činimo. U nastavku se nalazi nekoliko odgovora.

Živimo kao Isus. Uz pomoć Svetog Duha, treba da budemo pravedni u svemu što činimo. Kad delimo sa drugima svoju veru, treba da delimo i materijalna dobra sa onima koji nemaju dovoljno. U skladu sa ljudskim potrebama, Bog stavlja ljubazne ali mudre reči u usta svojih slugu i pomaže im da čine dobra dela. U skladu sa našim talentima, On lično priprema one među nama koji žele da dele Njegovu ljubav. Međutim, moramo uvek imati na umu da je On taj koji čini u nama i preko nas da ispunimo Njegovu volju. Jedino On može da čini čuda i preobražava srca.

Budimo ispunjeni Svetim Duhom. Lukine reči o tome kako treba da se odnosimo prema drugima trebalo bi da se urežu u naše srce, jer one otkrivaju način na koji, u svom svakodnevnom životu, možemo da se približimo Bogu. Sveti Duh nas poziva da donosimo »rodove dostojne pokajanja«. (Luka 3,8) Pavle opisuje te rodove u Galatima 5,22-26: »Rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vjera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona. A koji su Hristovi, raspeše tijelo sa slastima i željama. Ako u Duhu živimo, po Duhu i da hodimo, da ne tražimo lažne slave razdražujući jedan drugoga, i zavideći jedan drugome.«

Ispunimo svoje dnevne obaveze hvalom i obožavanjem Boga. Poznajem jednu vernicu koja se, dok pere sudove, moli da Bog opere njeno srce od greha. Ona upućuje slične molitve, dok obavlja i ostale svakodnevne domaćičke poslove. Važno je imati posebno vreme tokom dana za posvećeni razgovor sa Bogom, a pretvaranje običnih svakodневnih situacija u prilike za molitvu i duhovno razmišljanje ojačaće naš odnos sa Hristom i osnažiti nas da se odupremo sotoninim iskušenjima.

Dopustite Bogu da vam da svoj štiti protiv sotone. Bog je pripremio Isusa pre nego što je bio kušan u pustinji. On zna naša ograničenja i oprema nas oružjem koje nam je potrebno da ne bismo bili bespomoćni pred sotonom. Hristos se bori za nas. Ali mi moramo imati Božju reč u svom srcu. To podrazumeva da budemo u neprekidnoj vezi sa Njim. Bog mora biti na prvom mestu u svim vidovima života. U svim životnim prilikama moramo se pozivati na Njegova obećanja. Tada će nam On dati pronicljivost, duhovnu inteligenciju, disciplinu, zdrav razum i istrajnost.

Bog mora biti na prvom mestu u svim vidovima života.

Svetu ne treba još više političkih govora i svetskih vođa, koji daju velika obećanja građanima svojih zemalja. Niti ovom svetu treba više vojnih manevara u pokušaju preuzimanja vlasti. Ono što je svetu potrebno su živi putokazi – mladi ljudi koji odražavaju svetlost svoga Gospoda i Spasitelja, Isusa Hrista. To je moguće jedino ako smo nanovo rođeni delovanjem Božjeg Svetog Duha koji boravi u nama.

Isusovo krštenje je primer za nas. Redosled događaja – Njegovo krštenje samo po sebi, Njegova molitva, svedočanstvo Oca i Svetog Duha u vezi sa tim događajem – nude duboke pouke u vezi sa Njegovom smrću i vaskrsenjem i našim umiranjem grehu i življenjem za Boga.¹ Prisustvo Oca, Sina i Svetog Duha

Svaki naš korak posle krštenja treba da bude učinjen sa Hristom koji korača zajedno s nama.

prilikom svakog krštenja je duhovna stvarnost. Svet može da oseti kako ono deluje preko duhovnog obnovljenja koje je rezultat delovanja Svetog Duha u našem životu.

To obnovenje se ispoljava u nama u vidu sledećih osobina: »Ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vjera, krotost, uzdržanje.« (Galatima 5,22.23) Prema tim plodovima, svet će nas prepoznati (Matej 7,20).

Svaki naš korak posle krštenja treba da bude učinjen sa Hristom koji korača zajedno s nama. Svakodnevno proučavanje Njegove reči osvetliće našu stazu prema Nebu. Naravno, niko nikad nije rekao da će taj novi život biti lišen teškoća. Zbog toga je važno imati na umu da nas Bog voli i da se stara o nama, da Njegov Sveti Duh živi u nama i kako nas snaži. Duh nam obezbeđuje duhovni štiti da bismo mogli da pobedimo greh – to je pobeda koju nam je Hristos osigurao svojom pobedom nad sotonom u pustinji. »Opisujući to oružje Pavle kaže da njega čini: pojas istine, oklop pravедnosti, obuča jevanđelja mira, štiti vere, kaciga spasenja, mač Duha i neiscrpna sile molitve... Opremljeni takvim oružjem, potpuno zavisni od neiscrpne sile Duha, ne možemo a da ne rastemo u duhovnom junaštvu i da ne pobedimo u ratu u kome učestvujemo.«²

Zato, proučavamo Sveto pismo i neka naši koraci budu vođeni Svetim Duhom. Na taj način, i drugi će videti da Hristos živi u nama.

ODGOVORITE

Sotona je kušao Hrista odmah posle Njegovog krštenja (Luka 4,1-13). Kako se Isus borio sa tim iskušenjima i čemu nas Njegov odgovor može naučiti kako da izađemo na kraj sa iskušenjem?

Žil Komlan Gninkoun, Kotonu, Benin

1. *Seventh-day Adventists Believe...*, 2nd ed. (Silver Spring, Md.: Ministerial Association of the General Conference of Seventh-day Adventists, 2005), p. 215.
2. Isto, str. 160, 161.

ZAKLJUČAK

»Jednoga dana Isus je napustio drvodeljsku radionicu u Nazaretu, oprostio se od svoje porodice i otišao na Jordan gde je Njegov rođak propovedao. Prišavši Jovanu, zamolio ga je da Ga krsti. Začuđen, Jovan je pokušao da Ga razuveri, rekavši: 'Ti treba mene da krstiš, a Ti li dolaziš k meni?' 'Ostavi sad', odgovorio je Isus, 'jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu.' (Matej 3,13-15)

Isusovo krštenje je zauvek dalo božansku potvrdu ovom obredu (Matej 3,13-157; uporedi: Matej 21,25). Krštenje je vid pravednosti u kome svako može da uzme učešća. Pošto je Hristos, Bezgrešno Biće, kršten da bi ispunio 'svaku pravdu', mi koji smo grešnici, isto treba da činimo.*

RAZMOTRITE

- Pevajte himnu br. 165: »Sa Golgote teče sad«, Hrišćanske himne. Koji stih vam najviše znači i zašto?
- Ilustrirajte svoj omiljeni stih iz te, ili neke druge himne koja govori o očišćenju.
- Personalizujte jednu od tih himni tako što ćete dodati stihove koji se neposredno odnose na vaš život i odnos sa Hristom.
- Pevajte »Sa Golgote teče sad« koristeći znakovni jezik dok izgovarate reči.
- Krstite se ukoliko to već niste učinili. Ili, ako ste bili kršteni, ali niste bili verni onako kako je trebalo – razmislite o ponovnom krštenju.
- Razmišljajte o tome koliko je preobražaj gusenice u leptira sličan našem primanju Hristovog lika, kada Ga prihvatimo za svog Spasitelja.

POVEŽITE

Marko 16,16; Jovan 3; Dela apostolska 8,26-38; Rimljanima 6,1-4.

Adventistički hrišćani veruju..., »Krštenje«, str. 235-246.

»Why Baptism?« by Ekkehardt Mueller, AdventistBiblicalResearch.org, <https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/Why%20Baptism.pdf>

Linda Vandenburg, Njujork Siti, Njujork, SAD

* *Adventistički hrišćani veruju...*, str. 236.

Pouka 3

Od 11. do 17. aprila 2015.

Ko je Isus Hristos?

*» On im reče: A vi šta mislite ko sam Ja?
A Petar odgovarajući reče: Hristos Božij.«
(Luka 9,20)*

11. april 2015.

ON JE MOJE S-V-E!

UVOD (Luka 7,22; 12,4)

Su

Zbog posla morala sam u maju 2013. godine da pređem u Port o Prins na Haitiju. Dok sam se pripremala za selidbu, molila sam se Bogu da mi se ništa loše ne dogodi dok budem tamo. Onoga dana kada sam stigla održavale su se manje demonstracije na trgu Šamp de Mars, preko koga nas je vozač poveo. Međutim, duboko u sebi bila sam potpuno mirna znajući da sam sigurna u rukama svog Spasitelja. Moj odnos sa Hristom očuvao je tada moj mir, a i danas mi daje sigurnost. Svaki put kada bih prolazila kroz neko od mnogih iskušenja, koja sam doživela, kolege su me uvek pitale da li me je strah. Ja bih uvek odgovarala: »Molila sam nešto Boga, pre nego što sam došla na Haiti. Nemam čega da se plašim.«

Međutim, bilo je situacija tokom mog života kada sam se osećala kao Jovan Krstitelj iza zatvorskih rešetaka, iako sam teorijski znala da je Hristos sa mnom i da će me izbaviti. Ipak, u tim trenucima kada je izgledalo da me je život doveo u bezizlaznu situaciju, morala sam iznova sebi da potvrdim ko je On i da li je On zaista sa mnom. Pitala bih:

»Ko je Hristos Isus?«

»Jesi li Ti Onaj?« (Luka 7,19) Svaki put Njegova ljubav bi mi dokazala da je to On. Videla sam Hristova čuda u svom životu i u životu ljudi iz mog okruženja. Lično sam se upoznala sa Hristom iz Lukinog Jevanđelja. On je moje sve.

Mesec dana posle dolaska u Port o Prins više nisam živela iza visokih zidina i naoružana straža nije stajala pred mojom kapijom. Posao je zahtevao da provedem približno jedan sat u gradu, u zajednici u kojoj sam služila. Tu su mir vode i veličanstvenost planina zaogrnuili svaki dan Hristovim prisustvom. Često, pre nego što bih otišla na posao, otpešaćila bih na brdo da bih posmatrala farmere koji odlaze na svoja polja i čamce koji radnim danima dolaze iz La Gornave. Ali, što je još važnije, nalazila sam mir u prirodi. U trenucima uznemirenosti, molila sam se da Hristos održi svoje obećanje da će me štiti. Međutim, u svom srcu bila sam rešena da to iskustvo ne bude kao svako drugo – ne samo zaštita u ovom životu – već priprema za život koji dolazi. Na pitanje »Ko je Hristos Isus«, može se odgovoriti jedino kroz proučavanje i lični odnos sa Njim. Ove sedmice, trudićemo se da damo lični odgovor na to pitanje, dok budemo dalje proučavali Lukino Jevanđelje.

Kamarija Holder, Kalgari, Alberta, Kanada

Sin Božji – Sin Čovječij (Luka 1,26-38; 3,21-38)

Da bi nam pokazao koliko nas voli, Isus, Sin Svevišnjeg Boga, uzeo je ljudsko obličje i rodio se u jednoj štali u Vitlejemu. Iako je Božji Sin, On je istovremeno i savršeni primer poniznosti. On se nije stideo da Ga smatraju jednim od nas. Nikad nije oko prolazio zahtevajući da Mu se klanjaju, niti je isticao svoj autoritet. Umesto toga, On je Sebe nazivao Sinom Čovečijim. Tako je Isus u svojoj mudrosti uspevao da izbegne sav gnev Jevreja, sve dok Njegova služba nije bila dovršena.

Veliki Iscelitelj (Luka 4,16-41; 7,2-17; 8,41-56)

Veliki deo Jevanđelja po Luki prikazuje Isusa kako leči bolesne, daje vid slepima, isteruje demone i vraća najmilije u život. To delo je prorčeno u Knjizi proroka Isaije 61,1.2, u tekstu koji je On jedne Subote pročitao u sinagogi. Njega je Sveti Duh pomazao da propoveda Dobru vest o spasenju svim ljudima čije je srce čeznulo za bogatstvom Božje reči i blaženom nadom. On je lečio srca koja su bila ranjena od posledica greha. On je oslobađao ljude koji su bili pod uticajem zlog, i vraćao vid fizički i duhovno slepima.

Heroj gubitnika (Luka 8,1-3. 41-56)

U biblijsko vreme, žene, deca, siromašni i stranci smatrani su »nižom klasom«. Na žene i decu gledalo se kao na vlasništvo muškarca, i zato su često bili prodavani u ropstvo da bi se namirio neki dug. Isus, svestan te društvene nejednakosti, pokazivao je posebnu naklonost prema njima. On se radovao maloj deci i blagosiljao ih, pa je čak i izjavio da Carstvo nebesko treba primiti kao dete (Luka 18,15-17). On je pokrenuo pravu revoluciju u kulturnim normama postupajući prema ženama kao da su ravnopravne muškarcima. On je služio ženama i dopuštao da i one služe Njemu (Luka 4,38.39; 8,1-3).

**Za takve ljude,
On je bio heroj.**

Međutim, to nije »prolazilo« kod književnika, fari-seja i sadukeja koji su se strogo držali ceremonijalnih zakona. Oni su sa velikim prezirom izbegavali ceremonijalno nečiste, mrtvace, strance, gubavce i žene za vreme njihovog mesečnog ciklusa. Isusova dela prkosila su njihovom legalističkom rasuđivanju. On nije smatrao da će Ga uprljati isceljujući dodir kojim je Jairovu ćerku vratio u život, niti to što Ga se dotakla žena koja je patila od obilnog krvarenja (Luka 8,41-56). Za takve ljude, On je bio heroj.

Spasitelj sveta (Luka 4,16-30; 9,18-36; Jovan 3,16-19)

Proročanstva su vekovima najavljivala dolazak Spasitelja sveta. Svaka Jevrejka se pitala da li će to biti njen sin, ali kod Boga je našla milost jedna mlada devojka, Marija. »Ne boj se, Marija, jer si našla milost u Boga.« (Luka 1,30) Kada je Isus konačno došao k svojim, »svoji ga ne primiše«, a neki su čak, u svom neverovanju, pokušali da Ga gurnu sa litice. Isus se nije uklapao u njihovu unapred stvorenu predstavu o Mesijinim namerama. Očekivali su da se On pojavi sa velikom pompom, ali umesto toga, On je došao kao obična beba u skromnoj i poniznoj porodici. Očekivali su spasioca od rimskog ugnjetavanja, ali Isus je došao da bude Spasitelj od greha i njegove smrtne kazne. Sama Njegova suština bila je u suprotnosti sa njihovim sistemom vrednosti. Umesto da zažmuri prema njihovom zlu, On ih je ukorio što radije biraju da borave u tami nego na svetlosti. Na taj način, njihova srca su otvrdnula za poruku spasenja i večnog života.

Jovan Krstitelj, koga je Bog izabrao da propoveda o dolazećem Mesiji u godinama pre nego što je Hristos započeo svoju službu, verovao je Božjoj reči. On i njegovi sledbenici obuzeti velikim nestrpljenjem očekivali su da vide Spasitelja. Međutim, kad je Isus došao, iako su verovali, želeli su da budu ponovo uvereni. Ispitivali su Isusa tražeći potvrdu, i On ih je uverio svojim rečima i delima isceljenja (Luka 7,18–22).

Iučenci su bili predusretljivi prema Isusu. Iako isprva zaslepljeni preovlađujućom kulturom, njihova željna srca bila su otvorena za istine koje im je Isus otkrivao. Petar je, pod božanskim nadahnućem, rekao Isusu da je On zaista »Hristos Božij«. Njegovo preobraženje bilo je još veći dokaz za tu tvrdnju.

Isus je pre svega došao da položi svoj život kao otkup za izgubljene. Međutim, večni život je garantovan samo onima koji veruju da je On Spasitelj. Isus je još uvek spreman da spase svakoga ko veruje u Njega. On nas poziva na pokajanje. On želi da bude naš Spasitelj, Gospod i Prijatelj. Ali, ko je On za vas?

ODGOVORITE

1. Tokom Isusove službe na Zemlji, ljudi su se različito odnosili prema Njemu. Da ste vi živeli u to vreme, šta mislite kakva bi bila vaša reakcija?
2. Da li biste prezirali Isusa zato što vas Njegovi ukori pogađaju, ili biste Ga zavoleli zato što vam govori istinu i pokazuje put spasenja?

Odvin i Lael Džosia, St. Džon's, Antigva, Zapadnoindijska Ostrva

Na stranicama Svetog pisma nalaze se mnogobrojni opisi obećanog Spasitelja, Čoveka i Njegovog dela. »On je trebalo da stane između grešnika i kazne za greh, međutim, mali broj njih primiće Ga kao Božjeg Sina. On je trebalo da napusti svoju uzvišenu poziciju kao Veličanstvo Neba, da siđe na Zemlju, ponizi se kao čovek i lično doživi žalosti i iskušenja koja ljudi moraju da podnose. Sve to biće neophodno da bi On bio u stanju da pomogne onima koji se iskušavaju.«¹ Vremenom, tokom svog života i službe, Isus je zaista sve to postigao. Ali, ko je On za vas?

»Naš Gospod Isus Hristos došao je na ovaj svet da neumorno posluži čovekovim potrebama. Da bi mogao da posluži svakoj potrebi čovečanstva, On 'nemoći naše uze i bolesti ponese'«. (Matej 8,17) On je došao da skinе breme bolesti, bede i greha. Njegov je zadatak bio da ljudima donese potpuno obnovljenje; On je došao da im da zdravlje, mir i savršeni karakter.«² Ali, ko je On za vas?

»Dječice moja! ovo vam pišem da ne griješite; i ako ko sagriješi, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista pravednika (1. Jovanova 2,1).«³ Ove utešne reči obraćaju se našem čežnjivom srcu dok nam istovremeno stavljaju do znanja da »mi imamo zastupnika pred Božjim tronom, koji je vezan zavetom obećanja, i mi smo pozvani da svoje molitve u ime Hristovo iznesemo pred Oca. Isus kaže: Tražite šta hoćete u Moje ime, i biće vam. Kad nosite Moje ime, vi svedočite da pripadate Meni, da ste Moji sinovi i kćeri i Otac će vas prihvatiti kao svoje i voleće vas kao što voli mene.«⁴ Pomoću svih tih obećanja koja treba da umire i uteše naše izmučeno srce, pokazano nam je samo obličje čoveka Isusa Hrista. Ali, ko je On za vas?

ODGOVORITE

1. Isus je mnogim ljudima značio mnogo. Koje iskustvo ili iskustva u vašem životu određuju koliko On znači vama?
2. Od mnogih Isusovih uloga, koja je po vašem mišljenju najbitnija?

Vejn Dankombe, Nju Providens, Bahami

1. Ellen G. White, *Christ Triumphant*, p. 31.
 2. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 17. original
 3. White, *To Be Like Jesus*, p. 14.
 4. Isto.

Biblija je puna proročanstava o Hristovom prvom dolasku. Isus je bio to obećano seme koje će stati na glavu zmiji – sotoni (1. Mojsijeva 3,15). Greh je stvorio potrebu za Spasiteljem. Kako je vreme prolazilo i civilizacije se smenjivale, sukobi su postajali sve složeniji. Arheološki dokazi govore o velikim gradovima koji su postojali u biblijsko vreme i koji su bili napadnuti od strane drugih naroda. A onda su proročanstva o Caru i Otkupitelju počela da ispunjavaju spise proroka. On će biti »Knez mirni« zarobljenima, a »Savetnik« skrhanima (Isaija 9,6).

Luka nam predstavlja Hrista kao ličnost.

Lukin izveštaj o Hristovom rođenju pruža dokaze o rođenju obećanog Spasitelja. Tu je Spasiteljev rodoslov koji odgovara starozavetnom proročanstvu. Devičansko rođenje prorečeno u Isaiji 7,14. podupire detalje iz Lukinog Jevandolja koji se odnose na razgovor između anđela i Marije. A onda se Isus rodio u Vitlejemu.

Noviji arheološki nalazi takođe su poduprli izveštaj o Isusovom rođenju kada je tim Izraelske uprave za starine otkopao pečat na kome se nalazi naziv »Vitlejem«. Taj pečat se koristio za označavanje poreskih pošiljki iz Vitlejema u Judeju.¹

Isus, Prorečeni, pojavio se u predviđeno vreme. Međutim, »ne bi obličja ni ljepote u Njega... i ne bješe ništa na očima, čega radi bismo Ga poželjeli« (Isaija 53,2), i život se za mnoge ljude nastavio uobičajenim tokom. Tekst u Jevandolju po Luki 7,24–30. kaže nam da će Ga Njegova generacija odbaciti. Luka iznosi činjenice na dobro organizovan i nepobitan način a, kao grčki lekar, on je verovatno bio u prilici da te činjenice na najbolji način predstavi i neznabošcima.

Luka nam predstavlja Hrista kao ličnost. A, kao što je istaknuto u uvodnom stihu za ovu sedmicu, Petar je, videvši Isusova dela, rekao za Njega da je »Hristos Božij«. Grčka reč »Hristos« prevodi se kao »pomazani«. ² U prvi mah može nam izgledati da je Petar izvrnuo redosled reči. Na kraju, svi smo navikli na ime Isus Hristos. Petar, međutim, opisuje Isusa kao Božjeg »Pomazanika«, a Luka se slaže da je On to zaista bio.

ODGOVORITE

1. Luka predstavlja Isusa onako kako Ga on vidi. Kako vi vidite Isusa?
2. Na koji način vaše lično viđenje Isusa, Božjeg Pomazanika, može pomoći drugima da Mu se približe?

Šerilin Makombe, Indijanapolis, Indijana, SAD

1. Diaa Hadid, »Ancient Bethlehem Seal Unearthed In Jerusalem«, Huffington Post Religion, May 23, 2012, http://www.huffingtonpost.com/2012/05/23/ancient-bethlehem-seal_n_1538605.html.

2. Wikipedia, s.v. »Christ«, <http://en.wikipedia.org/wiki/Christ..>

Hristos je iskušao svoje učenike postavljajući im pitanje: »A vi šta mislite ko sam Ja?« (Marko 8,29) Danas, On i nas iskušava istim pitanjem. Isus nam sam kaže ko je On: »Ja sam Put i Istina i Život« (Jovan 14,6), »Ja sam Alfa i Omega, Ppočetak i Svršetak, Prvi i Posljednji.« (Otkrivenje 22,13) Da! Isus tačno zna ko je, a da li vi imate odgovor na Njegovo pitanje?

Za izgubljenog sina, On je Otac pun ljubavi koji strpljivo čeka da se vi vratite kući (Luka 15,11–32). Za emotivno ranjene, On je Životodavac (Jovan 10,10; Filibljanima 4,7). Za zavisnike od droge, seksa ili šopinga, On je Iscelitelj (2. Mojsijeva 15,26). Za finansijski iscrpljenog studenta, On je Onaj koji će se postarati (Filibljanima 4,19). Za depresivne, On je Onaj koji daje mir (Filibljanima 4,7).

Dopustimo Isusu da bude ono što tvrdi za Sebe.

Šta vi kažete – ko je Isus? Upoznajte Ga kao svog Najboljeg Prijatelja Zauvek primenjujući u praksi sledeću strategiju:

Provodite vreme s Njim. Svakog dana odvojte posebno vreme da biste bolje upoznali Isusa. Tekst u Jakovu 4,8. kaže da ako se približimo Njemu, i On će se približiti nama. Razmišljajte o Njemu, o Njegovim rečima, Njegovom načinu života i Njegovom daru spasenja. »A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.« (Jovan 17,3)

Usredsredite se na to da ugodite Njemu radije nego sebi. Uložite svestan napor da činite ono što je Njemu po volji. »Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovijest.« (Matej 22,37.38)

Razgovarajte s Njim. Da! Isus još uvek sluša i odgovara na molitve, i to ne samo one koje su upućene tokom bogoslužjenja i dok smo na kolenima. On odgovara na molitve izgovorene u našem umu dok smo na poslu, na času u školi, ili dok se vozimo autoputem. On je uvek spreman da odgovori na naše molitve. »I prije nego poviču, Ja ću se odazvati; još će govoriti, a Ja ću uslišiti.« (Isaija 65,24)

Uzdajte se u Njega. Dopustimo Isusu da bude ono što tvrdi za Sebe. Zašto bismo se trudili da sami rešavamo svoje probleme, ili se sami suočavamo sa izazovima kada je Isus obećao da će biti tu da nam pomogne? »Predaj Gospodu put svoj, i uzdaj se u Njega, On će učiniti.« (Psalam 37,5)

Nadija Amiti King, Naso, Nju Providens, Bahami

Tog dana u sinagogi bilo je ljudi koji su poznavali Isusa još dok je bio dete. Drugi su samo čuli za Njega, a neki su Ga tada prvi put videli. Takođe, verovatno je tu bilo Njegovih bližih i daljih rođaka i radoznalih putnika, koji su došli da čuju šta će reći Josifov i Marijin sin.

Ali čekajte! Da li On to tvrdi da je On taj o kome je prorok Isaija govorio? Da! On je to pročitao kao da se svaka reč odnosi upravo na Njega. Da li im se to samo pričilo, ili On zaista reči iz tog spisa napamet navodi: »Duh je Gospodnji na Meni.« (Luka 4,18) Naprezali su se da slušaju, dok se njihova zbunjenost pretvarala u uznemirenost, a zatim i u gnev. Ko je taj čovek?

Čuli su oni priče. Ta čuda sigurno nisu bila stvarna. A čak i da jesu, kakve to veze ima? On je još uvek bio samo Josifov i Marijin sin. Mnogi koji su Ga videli kako čini čuda, ili su čak i osetili Njegov dodir, još uvek u stvari nisu znali ko je On. Bili su zadovoljni onim što je On činio i zaista nisu dublje istraživali.

I mi smo danas u opasnosti da isto postupimo. Mnogi od nas su zadovoljni da služe Bogu koga naši roditelji i pastori opisuju, umesto da se lično upoznaju sa Njim. Oswald Čembers je pisao: »Uvek pravite razliku između onoga ko je Isus za vas i šta je On učinio za vas. Ako znate samo šta je On učinio za vas, nemate dovoljno velikog Boga. Ali ako ste sagledali Isusa onakvog kakav On jeste, iskustva će dolaziti i prolaziti, ali vi ćete se držati 'onoga koji se ne vidi, kao da ga viđate'«.*

Da li ste zaista videli Isusa?

Da li ste zaista videli Isusa? Da li ste Mu zaista dopustili da uđe u svaki vid vašeg života? Da li ste, kao i žena koja je болоvala od tečenja krvi, imali lično iskustvo sa Njim (Luka 8,40–48). Ako imamo takvo iskustvo i ako nastavimo da Ga upoznajemo, tada ćemo, kao i Pavle, moći da kažemo: »Znam kome vjerovah.« (2. Timotiju 1,12)

ODGOVORITE

1. Zašto je važno da napravite razliku između onoga što Isus čini za vas i onoga ko je On za vas?
2. Šta znači imati lično iskustvo sa Isusom? Setite se nekog svog iskustva i budite spremni da ga podelite sa svojim razredom u Subotu.
3. Kako biste odgovorili na pitanje: »Da li poznajete Isusa?«

Ogeči Nvankvo, Moreno Veli, Kalifornija, SAD

* Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest* (Grand Rapids, Mich.: Oswald Chambers Pub. Assn. Ltd., 1992), April 9.

ZAKLJUČAK

Znati ko je Isus zadire u srž pitanja ko smo mi i šta nas čeka u večnosti. Mi se možemo diviti Isusovim delima, ceniti Njegove reči, veličati Njegovo strpljenje, zastupati Njegovo nenasilje, odavati priznanje Njegovoj odlučnosti, hvaliti Njegovu nesebičnost i stajati nemi pred surovošu kojom je okončan Njegov život. Mnogi ljudi mogu čak biti spremni da prihvate Isusa kao dobrog čoveka koji se trudio da unese poštenje tamo gde je postojala nepravda, da ponudi isceljenje tamo gde je postojala bolest i pruži utehu tamo gde je postojao samo jad i beda. Ništa od toga, međutim, ne daje ni približan odgovor na pitanje koje je Isus lično postavio: »A vi šta mislite ko sam Ja?« (Luka 9,20) To je pitanje koje zahteva odgovor, a od tog odgovora zavisi sudbina čovečanstva.

RAZMOTRITE

- Napravite kolaž o svemu onome što Isus znači vama lično.
- Pevajte pesmu: »He's Everything to Me« /»On mi je sve«/. Reči i muziku možete naći na veb-sajtu: <http://www.angelfire.com/co2/inspiration/everything.html>.
- Dodajte toj pesmi stihove koji govore o tome šta vam Isus znači.
- Navedite karakterne crte koje opisuju Isusa i ocenite koliko te crte ispoljavate u svom životu. Molite se da vam Sveti Duh pomogne da rastete u onim oblastima u kojima osećate da ste slabi.
- Pripremite beskvasni hleb i groždani sok za službu u petak ili Subotu popodne. Pre nego što se učesnici posluže tim simbolima, zamolite nekog dobrovoljca da kaže šta Hristova žrtva znači za njega lično.
- Odgledajte neki film ili televizijsku emisiju, ili pročitajte knjigu koja govori o nekom obliku prirode koji vas naročito zanima. Šta na osnovu toga možete da saznate o svom Stvoritelju?
- Navedite Hristove osobine koje vas posebno privlače k Njemu. Razmislite na koji način se te osobine ispoljavaju u vašem životu. Tražite vođstvo Svetog Duha da biste mogli da ih razvijate.

POVEŽITE

Psalam 23; Matej 1,23.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, »Sluga slugama«; 71. poglavlje

David Marshall, *Jesus and You*.

Rahel Svart, *Ipsilanti, Mičigen, SAD*

Pouka 4

Od 18. do 24. aprila 2015.

Poziv na učenje

»A svima govoraše: Ko hoće da ide za Mnom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za Mnom.«

(Luka 9,23)

Na bogoslužjenju u mojoj crkvi, pre molitve pevamo jednu pesmu koja je meni veoma draga: »Čuj naše molitve, Gospode, čuj naš ponizni zov, divni, milostivi, dobri Gospode na koga se oslanjamo... Sve što tražimo je da Ti čuješ naše molitve«.*

Izraz »na koga se oslanjamo« meni je posebno značajan. Bog je Onaj na koga se oslanjamo za snagu, vođstvo, ljubav i naklonost dok hodamo ovom zemljom. Osim toga, mi računamo na to da će On živeti u nama. U suštini, oslanjanje na Boga nalazi se u samoj srži pouke o učeništvu koju ove sedmice proučavam.

U opisu pozivanja Petra, Jakova i Jovana (Luka 5,1–11), Isus kaže Petru da baci mrežu u vodu, iako je celu noć ribario i nije uspeo ništa da ulovi! Suočen sa Isusovim predlogom da baci mrežu na drugu stranu, Petar je morao da uzme u obzir dve činjenice: da je sav njegov trud u prethodnoj noći bio uzaludan i da mu je ponestalo snage.

Pa ipak, on je postupio prema Hristovoj reči i, zakoračivši u veri, ulovio toliko ribe da je njegov čamac počeo da tone. Tek posle takvog ispoljavanja vere, Hristos mu je rekao: »Ne boj se; otsele ćeš ljude loviti.« (10. stih) Ja verujem da je ta pouka osmišljena da pokaže Petru i budućim Hristovim učenicima da se moramo na prvom mestu oslanjati na Božju snagu, a ne na svoju sopstvenu.

Mnogo lepih prilika dešava se kad se oslonimo na Božju silu. Postajemo više hristocentrični i nesebični. Kroz molitvu i proučavanje Biblije otvaramo put Bogu da nas ispuni svojom ljubavlju. Jedino kad doživimo tu ljubav i zajedništvo sa Bogom, možemo zaista svedočiti drugima. Bog nas prvo ispunjava, a onda dopušta da se Njegova ljubav preko nas izlije na one koji nas okružuju. Ali, da bi se to dogodilo, moramo se prvo osloniti na Hrista, jer On kaže: »Bez Mene ne možete činiti ništa.« (Jovan 15,5) Tokom cele ove sedmice imajte na umu da se oslanjanje na Boga nalazi u srcu učenishva.

Najakom Čik, Kalgari, Alberta, Kanada

* Donnie McClurkin, »All We Ask«, Song Lyrics, <http://www.songlyrics.com/donnie-mcclurkin/all-we-ask-lyrics/>.

19. april 2015.

KAKO MOŽEMO BITI SIGURNI DA NAS HRISTOS VODI?

DOKAZ (Luka 6,40)

Ne

Učenici su ljudi koji prihvataju i objavljuju poruku svog učitelja. Može se reći da su učenici oni čiji je jedini cilj da steknu znanje koje im učitelj prenosi, tako da postaju slični učitelju u misli i ponašanju. To je zapisano u Jevanđelju po Luki 6,40: »Nema učenika nad učitelja svojega, nego i sasvijem kad se izuči, biće kao i učitelj njegov.« Kao hrišćani, priznajemo da smo učenici Isusa Hrista, i kao takvi, treba da budemo nalik Njemu. Međutim, jedno važno pitanje je pred nama: Da li moramo da gledamo tog Učitelja i Njegova dela da bismo postali Njegovi učenici?

Mnogi učenici mogu da potvrde činjenicu da učenje bilo kog predmeta bez prisustva nastavnika može biti obeshrabrujuće. Oni se pitaju koji korak moraju preduzeti da bi na najbolji način savladali predmet koji proučavaju. Pitaju se da li su na pravom putu. Pitaju se da li će uspeti ili ne? Hoće li biti u stanju da primene u praksi ono što su naučili na času?

To su samo neka od pitanja koja nam dolaze na um. Prema tome, biti u društvu učitelja sasvim sigurno pruža dodatnu sigurnost. Mnoga pitanja dobijaju odgovor, nauče se novi načini i stiče bolje razumevanje. Isusovi učenici imali su takvu sigurnost. U Njegovom prisustvu, bili su svedoci mnogih čuda koja je činio. Videli su kako On hrani 5.000 ljudi, isteruje demone, hoda po vodi i leči bolesne.

Šta mi danas imamo kao dokaz koji će nam omogućiti da Ga sledimo?

Bog koji je Isusu Navinu rekao: »Ne boj se i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš« (Isus Navin 1,9), isti je Onaj koji govori i nama danas. Bog je još uvek u velikoj meri prisutan u našem vremenu kao što je bio i u vremenu prvih učenika. On nam je dao svoju Reč, i možemo se s pouzdanjem osloniti na nju, jer ona je još uvek ista. »U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ.« (Jovan 1,1) Nema potrebe da sumnjamo. Jedino što se od nas traži je da pokažemo veru. Vera i učenje blisko su povezani.

ODGOVORITE

1. Kako možete biti sigurni da vas Hristos vodi?
2. Kakav je vaš odgovor kada vam Isus kaže da napustite sve i da Ga sledite?

Bevogn Kablal, Kalgari, Alberta, Kanada

Staza učenja (Luka 5,1-11)

Simon, Jakov i Jovan ribarili su oslanjajući se na upornost i sreću, ne shvatajući u potpunosti da je Bog taj koji se brine o njima i svemu stvorenom (Luka 12,24). Pre nego što se Isus pojavio, bilo je neophodno da ih upornost i sreća iznevere, da bi Njegov alternativni lek koji glasi: »Uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se« (Priče Solomunove 3,5), mogao da bude primenjen. U Jevanđelju po Luki 5,4. Isus traži od Simona da uradi ono što je već radio celu noć bez ikakvih rezultata. Ako su dva eksperimenta ili pokušaja ista, osim u jednom činiocu, a ipak daju dva različita rezultata, onda taj pojedinačni činilac mora biti odgovoran za tu razliku. Izraz: »Neće živjeti čovjek o samom hljebu, nego o svakoj riječi Božijoj« (Luka 4,4), preuzet je iz 5. Mojsijeve 8,3. a Isus ga je upotrebio da bi se odupro sotoninim iskušenjima. Ta izjava bila je pojedinačni činilac koji je Simon trebalo da prepozna kao Božju nevidljivu ruku koja ostvaruje ono o čemu je on mislio da je obična slučajnost. Baš kao i u Zarijinom slučaju koji je posumnjao u proročanstvo o rođenju Jovana Krstitelja (Luka 1,20), grešna ljudska priroda sumnja u Božje objave. Ali, ukoliko nameravamo da stupimo na stazu učenja, prvo treba da poverujemo u ono što Bog kaže u Knjizi proroka Isaije 55,11. Božja reč je pouzdana kao i istorija i možemo se potpuno osloniti na nju. Poverenje u Boga ne treba proveravati na osnovu ličnog iskustva, već ga treba primeniti zbog činjenice ko je Bog.

Izbor dvanaestorice (Luka 6,12-16)

Prema svetovnim standardima, vrlo lako bi se moglo prigovoriti Isusovom izboru učenika. Oni nisu bili »najbolji od najboljih«. Da pomenemo – u Jevanđelju po Luki 5,29. Isus poziva Mateja (ili Levija), koji je bio sakupljač poreza. Osim toga, Isus je pozvao i Jakova i Jovana, sinove Zavedejeve, čiji je nadimak bio »Sinovi groma ili oluje«. Među izabranima bio je i Juda Iskariotski koji je izdao Isusa i koji je novac voleo više nego svog Spasitelja. Lista se nastavlja. Zašto je Isus pozvao upravo te pojedince i osmoricu drugih prava je zagonetka, ali ono što možemo saznati iz Pisma je da Bog ne gleda ko je ko (2. Dnevnika 19,7; Dela apostolska 10,34; Rimljanima 2,11).

Izraz kogod nalazi se svuda u Bibliji, od 1. Mojsijeve do Otkrivenja, pokazujući da je od početka Božji poziv uvek bio upućen čitavom čovečanstvu, a ne samo nekolicini odabranih. Tek kada su shvatili koliko je sveta i pouzdana Božja reč, učenici su uvideli koliko su zaista bili grešni kada su sumnjali u Božju nepogrešivu reč. Juda je izabrao smrt, iako mu je Božja reč bila na raspolaganju. Sveti Duh, koji je obitavao u srcu učenika, bio je taj ko je otkrio Reč

za uspešnu i pravovremenu primenu (2. Mojsijeva 4,12; Matej 10,19.20; Marko 13,11; Luka 12,11.12).

Cena učenja (Luka 9,1-6.23-25.57-62; 10,1-24)

U Luki 9,1-6. Isus je pozvao svojih dvanaest učenika, dao im silu i vlast da služe i poslao ih da propovedaju o Božjem carstvu doslovno bez sredstava. Nije trebalo da nose ništa osim odeće koju su imali na sebi. Cena učenja je prenetá na one koji primaju Jevanđelje (Matej 10,10; Luka 10,1) i slična je honorarnom radu u kome primaoci časte radnike odmeravajući platu proporcionalno radu koji su obavili. To ih je naučilo da se oslanjaju na Božje staranje, dok ih Svetim Duhom vodi u polja rada. Isus je poslao još sedamdesetoricu drugih sa istim zadatkom, i od njih je, takođe, očekivalo da ne nose ništa sa sobom, već da prihvataju smeštaj i hranu tamo gde budu radili.

Pre toga, Isus je morao da kaže dvanaestorici učenika koji oblik posvećenosti se od njih očekuje. U Jevanđelju po Luki 9,23–25. Isus objašnjava zahteve učenja u svetlu »sve ili ništa«, ili potpuno predanje Njegovoj volji, ili oslanjanje na sopstvene snage. Taj izbor ima jasne posledice: večni život ili večno prokletstvo.

Ozbiljnost nečije odluke da postane Njegov učenik još više dolazi do izražaja u Jevanđelju po Luki 9,57–62. U kome Isus ukazuje na činjenicu da pošto neko odluči da bude Njegov učenik, više nema povratka. Ništa nema prednost nad učenštvom, i ne postoji mogućnost da naknadno preispitamo svoju odluku. Učenje podrazumeva odanost Božjem carstvu i istovremeno ulazak u sukob sa sotoninim carstvom bez mogućnosti ostajanja na neutralnom terenu. Isus je pozvao svoje učenike da Ga slede kudgod bude išao, pa čak i na krst. On nije skrivao činjenicu da će sa svojim učenicima deliti i nagrade i nevolje. Kada Isus svoju Reč usadi u naše hladno srce, ona će početi da nas zagreva, sve dok ne počnemo da isijavamo tu toplinu šaljući je u ledeni, mračni svet. Međutim, ako pokušamo da je zadržimo za sebe, ona će nas sagoreti (Jeremija 20,9). Svetlost ne sija sama za sebe, već osvetljava svoju okolinu. Reč koju je Isus stavio u naše srce treba da delimo sa onima koji nas okružuju.

**Učenje
podrazumeva
odanost Božjem
carstvu.**

ODGOVORITE

1. Kakva razlika postoji između učenika i apostola?
2. Čitajte tekst iz 1. Korinćanima 11,1. Koji princip apostol Pavle preporučuje Korinćanima? Objasnite.

Ašer Širinginjaj, Kalgari, Alberta, Kanada

Lako se može dogoditi da sa svog stanovišta odredimo učenje, polazeći od ličnih pretpostavki ko bi mogao da zadovolji njegove zahteve, a zatim da njegov uticaj ocenjujemo na osnovu uspeha, istovremeno potpuno zanemarujući Božje stajalište. Bog »ocenuje« učenje u skladu sa ispoljavanjem triju osobina: ljubavi, poslušnosti i jedinstva.

»Ima mnogo onih koji tvrde da služe Bogu, iako nemaju nikakvo praktično znanje o Njemu. Njihova želja da ispunjavaju Njegovu volju zasnovana je na njihovim vlastitim sklonostima, a ne na dubokom osvedočenju uticajem sile Svetoga Duha.«¹ Bog želi samoodricanje pokrenuto ljubavlju.

Često smatramo da je učenje rezervisano za pastore i misionare.

»Ljubav se pokazuje žrtvovanjem... Hristos je sve dao za nas i oni koji Ga prihvataju biće spremni da za svoga Otkupitelja sve žrtvuju. Oni će misao o Njegovoj slavi i časti ispoljiti pre svega drugoga.«² Dragi Bog nam pomaže da prihvatimo Njegovu volju u svom životu. Poslušnost je najpotpuniji izraz samoodricanja.

Često smatramo da je učenje rezervisano za pastore i misionare. Međutim, Bog želi da svi budemo učenici bez obzira ko smo. »Hrišćanin koji u svom svakidašnjem životu sledi Hrista, koji se svakoga dana predaje Bogu, koji je iskren u svojim namerama i neporočan u svojim mislima, koji je krotak kada je izložen izazovima, čvrst u veri i pobožnosti, koji je veran i u najmanjemu, koji svojim karakterom u svom domu predstavlja Hrista – takav u Božjim očima može biti više cenjen čak i od najpriznatijeg misionara ili mučenika u svetu.«³

Mi svoj uspeh u učenju povezujemo sa tim koliko smo ljudi »zadobili« za Isusa. Međutim, Bog uspeh u učenju ne ocenjuje na osnovu kvantiteta. On traži kvalitet i poslušnost koja se zasniva na ljubavi i koja pojedinca koji prihvati učenje pokreće na samoodricanje. »Vojvoda od Velingtona bio je jednom prilikom prisutan kada je jedna grupa hrišćana razmatrala mogućnost uspeha misionarskih napora među paganima. Oni su se obratili vojvodi sa pitanjem da li bi se, po njegovom mišljenju, takvi napori mogli pokazati uspešnim proporcionalno njihovoj ceni. Stari vojnik je odgovorio: 'Gospodo, kakvu naredbu ste dobili? Nije na vama da raspravljate o uspehu. Ako sam dobro razumeo vašu naredbu, ona glasi: 'Idite po svemu svijetu i propovjedajte Jevanđelje svakome stvorenju. Gospodo, poslušajte naredbu koju ste dobili!«⁴

Ljubav, poslušnost i samoodricanje treba da budu pokretačka snaga koja će nam pomoći da objavimo Božju poruku ljubavi, mira i nade. Te tri osobine odlikuju pravo učenje.

ODGOVORITE

1. Čije shvatanje učenja je logičnije i izvodljivije – Božje ili naše? Zašto?
2. Zašto imamo potrebu da učenje unesemo legalističku usiljenost?

Abigejl Tadigadapa, Kalgari, Alberta, Kanada

1. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 48 original
 2. Isto, str. 25, 26 (49 orig).
 3. Isto, str. 403.
 4. White, *The Faith I Live By*, p. 149.

Prihvatanje Isusa za svog Spasitelja je najveća i najsudbonosnija odluka koju možete doneti. Vi shvatate da postoji sveti, pravedni Bog koga greh vređa. Isto tako uvidate i svoje grešno stanje i nesposobnost da se popravite da biste izbegli smrt (Rimljanima 6,23). Međutim, tada saznajete da postoji Neko ko vas voli toliko da je umro za vaše grehe i omogućio vam da imate večni život (Jovan 3,16)! Kada prihvatite Isusa, jasno vam je da nešto morate da promenite u svom životu da biste ostali u Njemu. Postali ste nova osoba (2. Korinćanima 5,17). Vaši stari putevi koji su uvredljivi za Boga nisu više dovoljno dobri da biste ostali na njima. To je poziv na učenje – putovanje koje će vas odvesti do novih visina sa Isusom. Tekst u Jevanđelju po Luki 9,23–25. navodi tri jednostavna, ali teška koraka koja moramo preduzeti u tom procesu. On zahteva potpunu promenu našeg bića (Rimljanima 12,2) i žrtvu koja će možda podrazumevati i našu smrt. Ali, na kraju sve to biće vredno toga.

Krst je simbol žrtve i poniženja.

Odrecite se sebe. Budući da su ljudi po prirodi zli, u neposrednoj suprotnosti sa Božjim karakterom, slediti Hrista znači odvratiti se od prirodnih, egocentričnih sklonosti tela. Bog mora biti u središtu, a ne mi sami. I premda je naš cilj samousavršavanje, učenje obuhvata mnogo više od ličnih uspeha i dostignuća. Ono obuhvata preobražaj karaktera po Božjoj slici – Imago Dei.

Uzmite svoj krst. Krst je simbol žrtve i poniženja. To je sledeći korak prema pravom učenju. Na osnovu onoga što je Isus učinio za nas na krstu, i mi moramo biti spremni da učinimo sve što On traži od nas. Naravno, niko ne želi da bude izložen bolu i poniženju. Međutim, naša ljubav prema Hristu navešće nas da prinesemo neophodne žrtve za Njega, o čemu god da je reč.

Sledite Ga. Kada se odreknete sebe i uzmemo svoj krst, moramo ići u pravcu koji je On odredio za naš život. Sveti Duh delovaće u nama i preko nas da bi nas vodio pravim putem. Osim toga, On će nas voditi u skladu sa Velikim nalogom – da idemo i pozivamo nove učenike (Matej 28,19.20), koji će isto tako biti posvećeni veri u Hrista.

ODGOVORITE

1. Šta činite da biste se odrekli sebe u nameri da postanete uspešan učenik?
2. Razmislite o praktičnim načinima na koje možemo izaći i podizati druge učenike?

Tompson Frenklin Robin Jr., Kalgari, Alberta, Kanada

Često povezujemo učenje sa objavljivanjem Jevanđelja svetu. Ipak, to je samo deo slike. U Jevanđelju po Luki 6,27. Isus nas upozna sa jednim oblikom učenja koji nije nimalo lak za nas, pala biča: »Ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze.«

Kada su Adam i Eva zgrešili, nestalo je sloge koju je Bog planirao za ovaj svet. Luka prikazuje Isusa, Stvoritelja, kao Onoga ko zauzima čvrst stav protiv nepravdi koje je greh izazvao. On govori u prilog ugnjetenih. On leči bolesne, isteruje demone i hrani gladne. To pokazuje koliko smo mi Njemu važni. Zbog toga ne iznenađuje što On očekuje da i Njegovi učenici pokažu istu vrstu brige bez obzira na reakciju onih o kojima se staraju.

Mi treba da pokažemo Isusovu ljubav svima.

Isus je u svom životu lično pokazao šta znači poštovati zapovest o ljubavi prema neprijateljima. Prilikom Njegovog hapšenja, Petar je sledio ljudsku sklonost da svoje lične interese brani svim raspoloživim sredstvima. Isus ga je istog trenutka ukorio i podsetio da Bog ima kontrolu nad situacijom. Zatim je učinio ono što samo Bog može da učini – vratio je zdravlje istom tom čoveku koji je došao da Mu oduzme život.

Ono što zapovest da volimo neprijatelje čini tako teškom je naša sebična priroda. Za nas je nemoguće da pokažemo isti nivo nesebičnosti koju je Isus pokazivao ukoliko ne ostvarimo čvrstu vezu sa Njim molitvom i proučavanjem Biblije. Tada će, delovanjem Duha koji prebiva u nama, naš život odražavati Onoga koga ispovedamo. Kada se jave teškoće, naša prva težnja treba da bude da tražimo od Boga da vodi naše korake. To je jedini način na koji možemo naučiti da volimo svoje neprijatelje.

Zato predlažem da upotrebimo zapovest o ljubavi prema neprijateljima kao lakmus-test za nivo naše vere. Način na koji reagujemo kad smo isprovocirani, i način na koji se odnosimo prema ljudima koji nas mrze, neposredno zavisi od našeg odnosa sa Hristom. Ako smo zaista Njegovi učenici, treba da gledamo na svet i druge ljude na način na koji ih On gleda. Treba da volimo ljude bez obzira šta oni veruju i kako se ponašaju. Mi treba da pokažemo Isusovu ljubav svima.

ODGOVORITE

Isus nam zapoveda da volimo svoje neprijatelje. Da li je onda greh naljutiti se kad nas neko izazove? Objasnite svoj odgovor.

Džidzo Hobona, Kalgari, Alberta, Kanada

KOLIKO ĆE ME TO KOŠTATI?

ISTRAŽIVANJE (Luka 14,25-35)

Pe

ZAKLJUČAK

Kada je hodao zemljom kao jedan od nas, Isus nije pozivao viđene ljude da Ga slede – Kajafa nije bio među Dvanaesticom. Niti je na neki očigledan način nagradio one koje je pozvao. Njegov krvavi trag obeležio je put učenika, a i svaki od njih je za sobom ostavio sopstveni krvavi trag, dok je sledio Isusa do smrti. S obzirom na to, šta očekujete kad odgovorite na Isusov poziv da Ga sledite? Možda očekujete da vam pokaže svoju naklonost na opipljiv, ovozemaljski način. Mnoge uspešne religiozne organizacije izgrađene su na takvom jevanđelju prosperiteta. Ali, možda ste, ipak, počeli da sagledavate pravu cenu učništva.

RAZMOTRITE

- Čitajte: Luka 9,57-62. a zatim na listu papira napravite dve kolone. U jednoj od njih zapišite sve izgovore koje ljudi navode da ne bi sledili Isusa. U drugoj, zapišite razloge koje ste čuli da ljudi navode, ili čak i one koje vi ponekad izgovarate. Ispod tih kolona, zapišite Isusov odgovor onima koji, ipak, odluče da Ga slede (Luka 9,23-25).
- Nacrtajte krst na velikom papiru koji možete okačiti u prostoriji u kojoj održavate svoje lično bogoslužjenje. Tokom čitavog ovog tromesečja tražite od Boga da vam otkrije koji stavovi, navike, postupci i životni izbori vas sprečavaju da sledite Hrista. Zapisujte to što vam bude otkriveno na male komade papira, a zatim ih okačite o taj krst. Dok to budete činili, molite se da vam Bog pomogne da Mu se predate i u tim oblastima svog života.
- Napišite pesmu u kojoj ćete opisati ličnu odluku da sledite Isusa, i kako je izgledalo vaše životno putovanje od tog trenutka pa nadalje.
- Izrecitujte tu pesmu u svojoj krvi. Pitajte pastora da li možete da podelite svoje lično iskustvo hrišćanskog rasta i Božjeg delovanja u vašem životu, ili se javite da to ispričate u svom subotnoškolskom razredu.
- Molite se da vam Sveti Duh otkrije kako možete slediti Isusa u samoodricanju. Da li je potrebno da zavisite od Njega i u donošenju sopstvenih životnih odluka? Da li je potrebno da se više usredsredite na druge odvajajući vreme u korist nekog drugog, ili neke grupe? Molite da vam pomogne da uvidite na koji način On može da radi u vama i preko vas, a zatim da vam da i veru, hrabrost i snagu da prihvatite izazov koji On stavlja pred vas.
- Pronađite neku pesmu – ili je sami napišite – koja izražava kako Isus hoda sa vama na vašem učeničkom putovanju, i govori o nadi i obećanjima koje vam On daje dok se oslanjate na Njega. Pevajte je tokom svog ličnog bogoslužjenja.

POVEŽITE

Matej 10,37-39.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, »Opredeljenje«, str. 57-65 original

Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*.

Džin Kelner, Fulton, Merilend, SAD

Pouka 5

Od 25. aprila do 1. maja 2015.

Hristos kao Gospodar Subote

*»Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi.
Dakle je Gospodar Sin Čovječij i od Subote.«
(Marko 2,27.28)*

25. april 2015.

TI SI MOJ, SADA I ZAUVEK!

UVOD (Marko 2,27.28)

Su

Kako da živim bez Tebe?
Kako da uživam u životu bez Tebe?
Kako da otpočnem sledeću sedmicu bez Tebe?
Kako da Ti se zahvalim, na ljubavi!

**Volim Onoga koji
je stvorio Subotu
za mene.**

Ti si taj koji čini da cenim život, Osloboditelju.
Ti si taj koji me sjedinjuje sa mojom porodicom posle duge sedmice.
Ti si taj koji me sjedinjuje sa mojom crkvenom porodicom.
Ti si taj koji me podseća na stvaranje.

Pronalazim odmor u Tebi, Učitelju.
Osećam se radosnije kad se sretnem sa Tobom.
Zahvaljujem Bogu što je stvorio ovaj svet za mene.
Radujem se svakoj Suboti, jer tada mogu da provedem posebno vreme sa Tobom.

Kada sam s Tobom, osećam da moje brige nestaju.
Kada sam s Tobom, bolje razumem svog Stvoritelja.
Kada sam s Tobom, zaboravljam na svoj posao.
Kada sam s Tobom, osećam ukus Neba!

Mogu da provedem posebno vreme sa Onim koji me je stvorio.
Mogu da znam kakav blagoslov si Ti za ovaj svet.
Mogu da provedem posebno vreme radeći ono što treba da uradim.
Mogu da delim svoje blagoslove sa svojom crkvenom porodicom.

Ti si moj blagoslov!
Ti si moja radost!
Ti si moja nada!
Ti si moj, sada i zauvek!

Znam da ću, kada Hristos ponovo dođe,
biti sa svojim Tvorcem za sva vremena!
Volim Onoga koji je stvorio Subotu za mene,
Onoga koji me svakodnevno vodi,
Onoga koji me uči kako da uživam u ovom blagoslovenom danu, Suboti.

Fezive Ntvana, Dejdžan, Južna Koreja

U starozavetno vreme izrailjski narod često se odvrtao od Boga. Na kraju su, zbog svog idolopoklonstva i nepoštovanja Božjeg zakona, odvedeni u ropstvo (2. O carevima 17,7–20; 2. Dnevnika 36,20). Kada su se vratili u svoju zemlju, Nemijine reforme navele su ih da poprave način na koji su svetkovali Subotu (Nemija 10,31; 13,15–22). Međutim, do trenutka kad je Isus došao na Zemlju, svetkovanje Subote se iskvarilo i pretvorilo u pridržavanje niza krutih pravila. Lukino Jevanđelje beleži Isusove napore da Suboti vrati mesto koje joj pripada.

Isus je redovno svetkovao Subotu (Isaija 61,1.2; Luka 4,16-22)

Iako se Isus protivio načinu na koji su ljudi svetkovali Subotu, On sam ju je uvek svetkovao. Svake Subote bio je na bogoslužjenju sa drugima. Subota nije bila samo još jedan dan. Bilo je to vreme za slavljenje Boga na naročit način, javno i privatno.

Jedne posebne Subote, Isus je pročitao tekst iz Isaije 61,1.2. Time je najavio svoju misiju: »Da javim Jevanđelje siromasima... zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje; i da propovijedim prijatnu godinu Gospodnju.« (Luka 4,18.19) Pošto Hristos treba da bude naš Primer (1. Korinćanima 11,1; 1. Timotiju 1,16; 1. Petrova 2,21), bilo bi dobro da uz molitvu razmislimo na koji Ga način možemo slediti u Njegovoj misiji.

Danas ima ljudi koji svetkuju Subotu ne odlazeći u svoju lokalnu crkvu. Neki su se razočarali zbog drugih vernika u svojoj crkvi. Možda je došlo i do nekih ozbiljnih sukoba. Neki su možda preumorni i odlučili su da duže spavaju u subotno jutro. Ali, kad god je to moguće, mi i treba da sledimo Isusov primer i pridružimo se drugim vernicima u Subotu. »Da razumijevamo jedan drugoga u podsticanju na ljubav i dobra djela, ne ostavljajući skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego jedan drugoga svjetujući, i toliko većma koliko vidite da se približava Dan sudni.« (Jevrejima 10,24.25)

Isus je Gospodar Subote (Marko 2,23-28; Luka 6,1-5)

Nekoliko pravila u vezi sa svetkovanjem Subote koja su bila na snazi u Isusovo vreme ticala su se branja useva Subotom. Iako Biblija jasno zabranjuje rad Subotom, fariseji su pokušavali da postave ogradu oko tog dana, i zato su uspostavili opterećujuća pravila da bi osigurali da niko slučajno ne prekrši Subotu. Naravno, takva pravila su podrivala Subotu umesto da je podrže.¹

U Jevanđelju po Luki 6,1–5. Isus ukida ljudske zabrane da bi osvetlio pravi smisao Subote: »Sin je Čovječij gospodar i od Subote.« (5. stih) Taj stih je ključ za razumevanje Subote i uči nas o mnogo čemu. Pre svega, Subotu možemo zaista razumeti jedino ako poznajemo Hrista. Subota je mnogo više od niza zabranjenih aktivnosti. Ona, na prvom mestu, predstavlja posebno vreme provedeno sa Isusom. Četvrta zapovest kaže nam da ne radimo Subotom, jer je ona stvorena da omogući uspostavljanje odnosa sa Isusom. Oni koji se usredsrede

na to šta treba, a šta ne treba raditi Subotom umesto na Stvoritelja Subote, pokazuju nedostatak razumevanja prave prirode Subote.

Još jedna pouka koju Isus želi da nam da, naglašava da ljudi nemaju prava da menjaju, redefinišu ili ukidaju Subotu. Kao što su farisejska pravila o svetkovanju Subote bila pogrešna, tako su pogrešne i moderne tvrdnje da je Subota ukinuta ili zamenjena nekim drugim danom. Ljudi koji kažu: »Ja svetkujem Subotu na svoj način«, predstavljaju se kao gospodari Subote. Oni greše, jer je jedino Isus pravi Gospodar tog svetog dana.

Isus je ukazivao milost Subotom (Luka 13,10-17; Jovan 5,1-17).

Isus je ukazivao milost Subotom (Luka 13,10-17; Jovan 5,1-17)

Jedno od subotnih pravila, koja je Isus često odbacivao, bila je zabrana lečenja Subotom. Fariseji su dopuštali da se životinje zbrinu Subotom, a ipak su uporno zahtevali da se lečenje ljudi odloži do završetka Subote. To je bilo u suprotnosti sa Isusovim učenjima.

Subota je dan za zajedništvo sa Bogom. Kako bi onda moglo biti pogrešno ukazati milost Subotom? Isusova misija bila je »da nađe i spase što je izgubljeno«. (Luka 19,10) Koji način služenja Bogu može biti bolji od učestvovanja sa Njim u Njegovoj misiji?

Olakšavanje ljudske patnje samo po sebi može da predstavlja bogoslužbeni čin. Isusov metod bio je da pokaže ljudima da Mu je stalo do njih. On je zadovoljio njihove potrebe pokazujući na taj način pravi Božji karakter. Zatim ih je pozivao u svoje Carstvo.² Isus nije pravio pauzu u tome Subotom. Zapravo, Isusovo lečenje Subotom bilo je aktivno. On je često namerno lečio Subotom, čak i ako je to mogao da učini u neko drugo vreme. Jedan takav primer nalazi se zapisan u Jevanđelju po Jovanu 5,1–17. gde je Isus izlečio čoveka u banji Vitezdi u Subotu. Stanje tog čoveka nije zahtevalo hitnu intervenciju, a s obzirom da je Isus došao u Jerusalim za praznik, mogao je lako da izleći tog čoveka i nekog drugog dana. Ipak, On je očigledno izabrao da Subotu učini svojim danom milosti.

Olakšavanje ljudske patnje samo po sebi može da predstavlja bogoslužbeni čin.

ODGOVORITE

1. Koje još pouke možemo izvući iz Isusove tvrdnje da »Sin je Čovječij gospodar i od Subote«? (Luka 6,5)
2. Na koje praktične načine možemo svetkovati Subotu u svetlu zaključaka iznetih u ovoj pouci?

Skot Severans, Dalas, Teksas, SAD

1. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 52. 53. original

2. Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 143. original

Zanimljivo je zapaziti da je Subota vezana za Hrista kao Stvoritelja. Subota nas upućuje na Onoga koji je stvorio nas i ovaj svet. U Jevanđelju po Jovanu 1,3. autor jasno objavljuje: »Sve je kroz Nju (Riječ) postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo«. Bog se zatim odmorio u sedmi dan koji je proglasio uspomenom na Stvaranje.

»'Dakle je gospodar Sin Čovječij i od Subote.' Ove reči pune su pouke i utehe. Zato što je Subota načinjena za čoveka, ona je Gospodnji dan. Ona pripada Hristu, jer 'sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo'. (Jovan 1,3) Pošto je On sve stvorio, stvorio je i Subotu. On je i odvojio kao uspo-

Subota »nas podseća na izgubljeni edemski mir«...

menu na delo stvaranja. Ona ukazuje na Njega i kao Tvorca i kao Onoga koji posvećuje. Ona oglašava da je On, koji je stvorio sve na nebu i na Zemlji, i koji sve održava, Glava Crkvi i da smo Njegovom silom pomireni sa Bogom. Jer, govoreći o Izrailju, On je rekao: 'I Subote svoje dadoh im da su znak između Mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem' – činim ih svetima (Jezekilj 20,12). Tada je Subota znak Hristove sile da nas učini svetima. Kao znak Njegove sile koja posvećuje, Subota je data svima koji kroz Hrista postaju deo Božjeg Izrailja...

Svima koji prihvate Subotu kao znak Hristove stvaralačke i otkupiteljske moći, ona će biti milina. Gledajući Hrista u njoj, i sami imaju milinu u Njemu. Subota im ukazuje na dela stvaranja kao dokaz Njegove veličanstvene otkupiteljske moći. Dok nas podseća na izgubljeni edemski mir, govori o miru obnovljenom kroz Spasitelja. Svako delo u prirodi ponavlja Njegov poziv: 'Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni, i Ja ću vas odmoriti!'« (Matej 11,28)*

ODGOVORITE

1. Zašto je pitanje »ko« značajno u vezi sa Isusovom izjavom da je On Gospodar Subote?
2. Kada slavimo Boga Subotom, koje još istine o Bogu time potvrđujemo?
3. Napravite listu svojih trenutnih aktivnosti Subotom. Koliko se ta vaša lista slaže ili razlikuje od onoga što je zaista suština Subote?

Brent Stoun, Busan, Južna Koreja

* Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 288. 289. original

Uz svaki elektronski uređaj koji kupimo dobijamo i uputstvo za upotrebu koje nam objašnjava kako da ga koristimo. Biblija je Božje uputstvo u odnosu prema Suboti. Bolje od bilo kog inženjerskog plana, Bog je osmislio, a zatim i stvorio dom za ljude. Prvo poglavlje 1. Knjige Mojsijeve ukratko opisuje kako je On oblikovao, a zatim i ispunio taj dom. Kako je sedmica odmicala, On ga je popunjavao živim stvorenjima. Zatim je oblikovao dvoje ljudi, Adama i Evu, i udahnuo im život. Na kraju sedmice stvaranja, Bog je blagoslovio i posvetio sedmi dan i proveo prvu celu Subotu odmarajući se sa dvoje ljudi koje je upravo stvorio (1. Mojsijeva 2,2,3).

U Knjizi proroka Isaije u 58. poglavlju, Bog nam daje primere onoga što je po Njegovoj volji i onoga što nije. Bog zna kako možemo da na najbolji način živimo, jer nas je On stvorio. Trinaesti i četrnaesti stih se naročito odnose na Subotu i na to kako treba da je svetkujemo. Fariseji su se usredsređivali na doslovno značenje reči zakona umesto na njegov duh (Matej 9,14). Oni su znali za post, ali čuvali su za sebe svaki višak koji je mogao pomoći drugima.

Na Nebu ćemo se Subotom klanjati Bogu.

U Luki 6,9, Isus se pronicljivo i donekle retorički raspituje o svrsi Subote. Tokom sedmice stvaranja Bog je doveo u postojanje Sunce, biljke, životinje i ljude, od čega nijedno nije trebalo da služi samo sebi. Sunce sija i daje život drugima. Biljke cvetaju da bi nam dale hranu i lepotu. Adam i Eva je trebalo da neguju vrt. Svaki vid života okretao se oko drugih.

Subota je data od Boga u 1. Mojsijevoj 2,2. Isus je svetkovao Subotu (Luka 4,16). Pavle je Subotom uvek išao u sinagogu (Dela apostolska 17,2).

Tekst u Knjizi proroka Isaije 66,22.23. pokazuje da ćemo se na Nebu Subotom klanjati Bogu. Jevrejima 13,8. kaže da: »Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i vavijek«. On se ne menja. On je bio prisutan kada je svet stvoren. On je suosnivač Subote. Kao takav, On je imao određenu nameru u svakoj odluci koju je doneo, uključujući i odluke u vezi sa Subotom (2. Mojsijeva 31,13)

ODGOVORITE

1. Zbog čega su tako važna načela u vezi sa Subotom, o kojima je reč u Knjizi proroka Isaije 58. poglavlju?
2. U kojoj meri se vaše aktivnosti Subotom slažu sa tim načelima?

Nikol Voker, Dejdzan, Južna Koreja

Često pomislimo da Biblija beleži samo neke zanimljive opise i događaje, koji nemaju nikakve veze sa našim svakodnevnim životom. Međutim, ako postoji neka knjiga u Bibliji koja ima neposrednu primenu u našem životu, onda su to Priče Solomunove. Solomun u svom delu daje mnoge mudre savete. U 3.

Božje shvatanje uspeha može biti potpuno različito od našeg.

Stihu iz 13. poglavlja tvrdi da »ko čuva usta svoja, čuva svoj život; ko razvaljuje usne, propada«. Taj stih sadrži dobro poznatu filozofiju koja se, nažalost, ponekad ne primenjuje. Poznato je da lepo ponašanje delimično obuhvata korišćenje pristojnog rečnika i govor koji doliči. Na taj način ono

što govorimo ima veći uticaj. Solomun nas ovim tekstom upozorava da ne dovolimo da ružne reči izlaze iz naših usta, jer ćemo zbog toga imati teškoće.

U savremenom društvu, postoji veliki pritisak da sve što činimo, činimo na svoju ruku ne tražeći pomoć. To možemo zapaziti u trenutku kad neko prolazi kroz teškoće, a psiholozi mu savetuju da koristi knjige i tehnike za samopomoć u naporima da ih prevaziđe. Međutim, Biblija ima potpuno suprotan stav u vezi sa tim.

1. Tekst u Pričama Solomunovim 28,26. kaže da se ne oslanjamo na sebe, već da budemo mudri i oslonimo se na Boga. Jedino On može da nam pomogne da uspemo u životu. Međutim, treba imati na umu da Božje shvatanje uspeha može biti potpuno različito od našeg.

2. U Pričama Solomunovim 13,20. piše da se, ukoliko želimo da budemo uspešni u životu, moramo okružiti dobrim ljudima, koji će nam pomoći da rastemo u poznanju Boga. Treba da se družimo sa mudrim, časnim ljudima, jer postoji istinita činjenica da počinjemo da ličimo na one s kojima se družimo.

Da li to podrazumeva da moramo da se odvojimo od pojedinih ljudi? Ne mora da znači. Kada proučavamo Isusov život, shvatamo da se On nije odvajao od ljudi. On nije odgurnuo od sebe ni fariseje ni razbojнике. Ali, Njegov najuži krug prijatelja, ljudi sa kojima je provodio najviše vremena, bili su ljudi željni da uče od Njega.

ODGOVORITE

1. Razmislite o svom životu. Na koji način drugi ljudi utiču na vas?
2. Kako možete voleti ljude na način na koji ih Isus voli, a ipak se držati podalje od onih koji su skloni da vas odvajaju od Boga?

Emilijan Grigore, Linkoln, Nebraska, SAD

»Šta ćeš raditi ove Subote popodne«, bilo je pitanje koje smo mi studenti često postavljali jedni drugima, dok smo pohađali adventistički koledž. U početku me je to iznenađivalo zašto što je moja lokalna crkva uvek imala brojne aktivnosti koje su se odvijale u Subotu popodne. Praktikovalo se proučavanje Biblije i adventistički omladinski program, ali i posećivanje bolnica i bolesnika u njihovim domovima. Ponekad smo Subotom ostajali u crkvi sve do zalaska Sunca. Nikad mi Subotom nije bilo dosadno. Bio sam čak i pomalo tužan kad bi se Subota završila.

Odlazak u inostranstvo na studije predstavljao je nešto novo za mene kada je reč o svetkovanju Subote. U početku, nisam mogao da shvatim zašto ljudi prespavaju celu Subotu popodne. Međutim, kasnije sam i sam počeo to da činim. Učili smo preko cele sedmice i često smo ostajali budni do kasno u noć završavajući svoje zadatke. Tako smo se Subotom odmarali umno i fizički. Nismo držali nikakve biblijske časove. Nismo evangelizirali, niti smo išli da svedočimo. Jednostavno smo se odmarali!

Šta je Isus učinio Subotom? »I dođe u Kapernaum grad galilejski, i učaše ih u Subote. I čuđahu se nauci Njegovoj; jer njegova besjeda bješe silna. I u zbornici bješe čovjek u kome bješe nečisti duh đavolski, i povika iza glasa govoreći: Prođi se, šta je Tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si, Svetac Božij. I zaprijeti mu Isus govoreći: Umukni, i izidi iz njega. I oborivši ga đavo na srijedu, iziđe iz njega, i nimalo mu ne naudi.« (Luka 4,31-35)

Isus, Gospodar Subote, pokazuje nam kako da je svetkujemo. Umesto da proverava ko šta radi na Njegov sveti dan, On je pomagao drugima. Biblija je jasna u tome šta mi treba da radimo Subotom. »Ako odvratiš nogu svoju od Subote da ne činiš što je tebi drago na Moj sveti dan, i ako prozoveš Subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnijem, i budeš ga slavio ne idući svojim putovima i ne čineći što je tebi drago, ni govoreći riječi, tada ćeš se veseliti u Gospodu.« (Isaija 58,13.14)

**Isus nam
pokazuje kako
da svetkujemo
Subotu.**

ODGOVORITE

1. U kojim aktivnostima vi i vaši prijatelji možete učestvovati od zalaska Sunca u petak do zalaska Sunca u Subotu popodne?
2. Koje aktivnosti su, po vašem mišljenju, prihvatljive petkom uveče i Subotom popodne i zašto?

ZAKLJUČAK

Biblija počinje i završava se Subotom. U 1. Mojsijevoj 2,2. čitamo da »svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini. I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini«. (1. Mojsijeva 2,2.3) A onda, u Otkrivenju 14,7. čitamo sledeće: »Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.« To »je neposredno pozivanje na četvrtu zapovest iz Božjeg večnog zakona. Njegovo uključivanje u ovu poslednju opomenu potvrđuje Božju naročitu brigu da se Njegova uveliko zaboravljena Subota obnovi pre Drugog dolaska«. * Na koji način možete doprineti obnavljanju Subote?

RAZMOTRITE

- Raspitajte se o nekim zanimljivim mestima u svojoj okolini koja biste mogli da posetite u Subotu popodne. Posebno obratite pažnju na parkove i druga mesta u prirodi na kojima možete nesmetano posmatrati prelepa dela Božjih ruku. Možete se čak dogovoriti sa svojim subotnoškolskim razredom da zajedno provedete subotno popodne na jednom takvom mestu.
- Pročitajte tekst u Jevanđelju po Mateju 12,1-13. i navedite 12 pojedinosti koje biste mogli činiti Subotom u skladu sa Isusovom porukom da »valja u Subotu dobro činiti«. (12. stih) Planirajte da jedanput mesečno uradite nešto od toga, bilo sami ili sa prijateljima.
- Vodite dnevnik tokom dva meseca u kome ćete opisivati kako ste provodili Subotu u tom razdoblju. Koje su vam aktivnosti pružile najviše zadovoljstva? A koje najmanje? Šta vam to govori o tome kako biste mogli da u budućnosti svetkujete Subotu?
- Odslušajte pesmu »Come, O Sabbath Day« /»Dođi, o Suboto«, koju možete naći na veb-adresi: <https://www.youtube.com/watch?v=zMsFLg78Qv8>.
- Pročitajte knjigu 52 Things to Do on the Sabbath /52 stvari koje možete činiti Subotom/ koju je napisao Glen Robinson. Koje od tih ideja vam se najviše dopadaju? Kako možete prilagoditi neke od tih ideja da odgovaraju nekoj posebnoj situaciji?

POVEŽITE

Isaija 58.

Elen G. Vajt, *Velika borba*, »Božji nepromenljivi zakon«.

Richard Davidson, *A Love Song for the Sabbath*.

Lesli Džejn Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

* Adventistički hrišćani veruju..., str. 333.

Pouka 6

Od 2. do 8. maja 2015.

Žene u Isusovoj službi

»Jer ste vi svi sinovi Božiji vjerom Hrista Isusa... Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu.«

(Galatima 3,26-28)

Čak i u ovom savremenom svetu pitanje ravnopravnosti polova i predrasude prema ženama ne razlikuju se mnogo od onih koje su postojale u tradicionalnom Grčkom i Rimskom carstvu. Mnoge žene suočavaju se sa zanemarivanjem i omalovažavanjem na različitim nivoima, i često im se ne dozvoljava da izraze svoje mišljenje. Tokom Isusove službe, žene su se suočavale sa istom situacijom, lišene slobode da iznesu svoje religiozne stavove i uspešno doprinesu službi. Međutim, način na koji je Isus gledao na žene bio je sasvim drugačiji od načina na koji ih je gledalo društvo.

Dok je skoro celo društvo smatralo da žene imaju manju vrednost, Hristos je znao da one imaju iste sposobnosti i mogućnosti da, baš kao i muškarci, služe Bogu. Iako se mnogi nisu složili s Njim u tom pitanju, On se trudio da im pokaže da su svi jednaki u Božjim očima i da, zato, svi zaslužuju da im se pruže iste prilike da Mu služe, da priznaju svoje grehe i slede Njegova učenja. Predrasude koje su postojale u Isusovo vreme još uvek postoje u današnjem svetu. Mnoge žene i dalje su ugnjetavane od strane religioznih vođa samo zato što su žene.

Oživljavanje i duhovni pokret nemaju ništa zajedničko sa polom.

I pored toga, žene nastavljaju da svetle. U zemljama u razvoju, na primer, one i dalje imaju važnu ulogu u napretku ekonomije. Žene isto tako prave krupne korake u duhovnom oživljavanju mnogih delova sveta. Uzmite, na primer, Alis Vud, koja je otišla u Argentinu 1910. godine kao misionar i ostala tamo pedeset godina. Ona je doprinela da se osnuje crkva u kojoj je mogla da služi istovremeno siromašnima i bogatima, dovodeći ih tako bliže Bogu. Njen rad je dotakao život mnogih ljudi uključujući bankare, doktore, pravnike, vlasnike prodavnica i radnike u polju. Njeni napori u Argentini doprineli su da se polože temelji oživljavanju koje nastavlja da preobražava tu zemlju čak i danas.*

Takvi napori žena pokazuju da oživljavanje i duhovni pokret nemaju ništa zajedničko sa polom. Biblija kaže: »Jer ste vi svi sinovi Božji [i kćeri] vjerom Hrista Isusa... Nema muškoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu.« (Galatima 3,26-28) Žene mogu služiti Bogu i obožavati Ga na isti način kao i muškarci. Ove sedmice učimo o ženama koje su živele tokom Hristove službe na Zemlji – o njihovom doprinosu i o tome šta možemo naučiti na osnovu njihovih napora što nam može pomoći u duhovnom oživljavanju.

Siprose Ngina, Najrobi, Kenija

* Adventistički hrišćani veruju..., str. 333.

Kada proučavamo o Hristu i Njegovoj službi važno je da imamo na umu da On nije posedovao neko stalno boravište koje bi nazivao svojim domom. Objavljivao je Dobru vest od mesta do mesta, ponekad izložen lošem vremenu, gladi i drugim preprekama. U takvim okolnostima, bilo je žena koje su se istakle podržavajući Hrista i Njegovu službu. Ono što je bilo iznenađujuće u tome je što je društvo na Bliskom istoku tog vremena u celini smatralo žene nesposobnim za bavljenje bilo kojom religioznom aktivnošću.

Međutim, Biblija iznosi dovoljno dokaza koji potvrđuju da je Hristos cenio žene u istoj meri kao i muškarce. Zahvalnost i saosećanje koje je On pokazivao prema ženama, ohrabrialo ih je da se prihvate važnih uloga u službi što je bilo u suprotnosti sa onim što je većina u društvu u to vreme verovala. Dok je većina religioznih vođa smatrala žene nepodobnim, Hristos je pokazao da su i one Božja deca time što je razgovarao i družio se sa njima i ophodio prema njima sa poštovanjem, uvažavanjem i saosećanjem.

Judejska kultura iz tog vremena nije prihvatila žene kao svedoke. Međutim, upravo su žene bile prve koje su posvedočile o Hristovom rođenju i vaskrsenju. U jevrejskoj kulturi vođe nisu verovala da žene mogu da budu poučavane iz svetih spisa. Hristos je pokidao lance tradicije kada je Mariju, Martinu sestru, poučavao iz Tore. Takvi postupci i događaji trebalo bi da nam pokažu kako, čak i danas, treba da se odnosimo prema ženama. Kada je izlečio ženu koja je godinama patila od tečenja krvi, Isus je pokazao da su svi jednaki pred Bogom, i da pol ne igra nikakvu ulogu kada je u pitanju spasenje.

»Ono što je najupečatljivije u izveštajima o ulozi žena u Isusovom životu i učenju je jednostavna činjenica da se one uopšte tu nalaze. Iako tekst iz Jevanđelja ne sadrži nijednu izjavu koja izričito odbacuje shvatanja tog vremena o ženama, njihovo jednoglasno svedočanstvo o prisutnosti žena među Isusovim sledbenicima i prilikom Njegovih ozbiljnih učenja predstavlja prekid sa tradicijom koji je opisan kao 'bez presedana u [tadašnjem] savremenom judaizmu'.«*

Na isti način kao što se to dešavalo tokom Njegove službe, Hristos još uvek očekuje odgovor vere od žena kao što ga očekuje i od muškaraca. To je oznaka našeg spasenja.

ODGOVORITE

1. Koji dokazi danas postoje o tome da žene mogu služiti Bogu u istoj meri kao i muškarci?
2. Možemo li nešto naučiti iz načina na koji se Hristos odnosio prema ženama?

Džozefin Nduku, Makueni, Kenija

* W. Foster, *Palestinian Judaism in New Testament Times* quoted in James Hurley, *Man and Woman in Biblical Perspective*, (Eugene, Ore: Wipf and Stock Publishers, 2002), p. 83.

HRISTOS SE POISTOVEĆUJE SA ŽENAMA

LOGOS (Luka 1,39-55; 2,36-38; 7,11-17; 8,1-3.40-56;
10,38-42; 18,1-8; 21,1-4; 23,55.56; 24,1-12)

Materinska dobrodošlica (Luka 1,39-55; 2,36-38)

Još pre nego što je došao na ovaj svet, žene su bile prve koje su primile vest o Hristovom rođenju. Biblija spominje Mariju, Isusovu majku, koja je pose-tila Jelisavetu koja je postala majka Jovana Krstitelja. Prilikom tog posebnog i blagoslovenog susreta te dve žene, reči hvale ispunile su vazduh, pesme su se recitovale i obe žene su bile ispunjene Svetim Duhom. Iako su žene smatrane manje vrednim do te mere da u potpunosti nisu mogle da izraze svoje religi-ozne poglede, Biblija spominje Jelisavetu kao ženu pravednu u Božjim očima (Luka 1,6). Kao i Marija, i ona je očuvala čistotu i odlučnost da služi Bogu, i

**Isus je učio da
su žene u Božjim
očima jednake sa
muškarcima.**

ta odlučnost omogućila im je da postanu prvi pri-maoci Dobre vesti. Reči koje su Marija i Jelisaveta izgovorile prilikom te posebne posete postale su deo Biblije.

Osim Marije i Jelisavete, Biblija spominje Anu, ženu posvećenu Božjoj službi koja je jedva čekala da čuje Dobru vest o Hristovom rođenju. Biblija beleži da, prilikom Hristovog posvećenja, ona »hvaljaše Gospoda i govoraše za Njega svima koji čekahu spasenija u Jerusalimu«. (Luka 2,38) Te žene su se uz-digle iznad nepovoljnih okolnosti da bi postale istaknuti Božji vesnici i njihov primer trebalo bi i danas da ohrabri nebrojeno mnoštvo žena koje su izabrale Hrista za svog Spasitelja.

Hristova isceliteljska služba: ujedinjujući činilac (Luka 7,11-17; 8,41.42.49-56)

Bez obzira na pol, Hristos je nudio isceljenje muškarcima, ženama i deci. Možda su uticajne religiozne i idejne vođe smatrale da je Hristu bilo potrebno njihovo odobrenje da bi pružio bilo kakvu isceliteljsku uslugu ženama. Me-đutim, Isus je pokazivao saosećanje prema svima, bez obzira na pol. Vraćajući u život sina jedinca siromašne udovice iz Naina (Luka 7,11-17), Hristos je po-kazao na delu da su muškarci i žene jednaki pred Bogom i da, zato, treba da imaju podjednake šanse da prime blagoslov, lečenje i službu. Njegova služba isceljenja predstavljala je ujedinjujući činilac, jer je omogućavala svim hrišća-nima da deluju kao celina. Vaskrsenje Jairove ćerke i isceljenje žene koja je bolovala od tečenja krvi naglasilo je poštovanje s kojim je Hristos gledao na žene. Komentator Šejla Grejem piše: »Čast i poštovanje koje je Isus... ukazivao svim ženama – bilo je nešto neočekivano i uglavnom nepoznato u toj kulturi i u to vreme. Za razliku od muškaraca svog vremena, Isus je učio da su žene u Božjim očima jednake sa muškarcima. Žene su mogle da prime Božji oprostaj i blagoslov. Žene, kao i muškarci, mogle su da budu Hristovi lični sledbenici.

Žene su mogle da budu pripadnice Božjeg carstva u punom smislu reči... To su bile revolucionarne ideje. Mnogi od Njegovih savremenika, uključujući i Njegove učenike, bili su šokirani.«¹

Nepokolebljiva zahvalnost i vera (Luka 7,36-50; 8,43-48)

Žene koje su stajale uz Isusa tokom Njegove službe bile su u stanju da poveruju i u neverovatno. Prilikom jedne posebne posete domu jednog fariseja, žena koju je cela zajednica smatrala »grešnicom« izrazila je nepokolebljivu veru u Hrista i u ono što On može da učini za nju. Verujući od sveg srca, ona je donela alabastersku bočicu punu skupocenog parfema. I »stavši sastrag kod nogu Njegovijeh plakaše, i stade prati noge Njegove suzama, i kosom od svoje glave otiraše, i cjelivaše noge Njegove, i mazaše mirom«. (Luka 7,38) Na osnovu njene snažne vere u Hrista i Njegovu sposobnost da preobrazi njen život kao grešnice, gresi su joj bili oprošteni, a ona oslobođena. Drugom prilikom, žena koja je patila od tečenja krvi dvanaest godina krišom je dotakla Hristovu odeću i njeno krvarenje je istog trenutka prestalo (Luka 8,43.44).

Vera u Hrista kakvu su te žene imale, predstavlja primer onoga što je moguće sa Bogom. U konkretnom slučaju žene koja je болоvala od tečenja krvi važno je razumeti da »je njena vera, a ne dodir bila to što ju je iscelilo... Njena vera je bila takva da se neposredno oslanjala na stvaralačku silu koja je postojala u Učiteljevoj ličnosti. Sa verom koju je imala, jedino što je bilo potrebno je da lično priđe Učitelju«. ²

Odlučnost da sledimo Hrista, istrajnost u molitvi i samopožrtvovanost u davanju (Luka 8,1-3; 18,1-8)

Slediti Hrista je poziv koji zahteva da odlučno budemo poslušni Njegovim zapovestima, neumorni u molitvi i spremni da žrtvujemo svoje vreme, imanje i život. To se moglo videti u životu žena koje su sledile Hrista tokom Njegove službe. Iako se Biblija u velikoj meri bavi učenicima muškog pola, važno je, ipak, zapaziti da je Hristos imao i učenike ženskog pola. Biblija pominje Mariju Magdalenu, Jovanu, Suzanu, Priskilu, i mnoge druge koje su posvetile svoje vreme i sredstva objavljivanju Dobre vesti do najudaljenijih krajeva njihove zajednice. One su utrle put objavljivanju Jevanđelja. I danas isto tako, žene moraju biti prihvaćene i prisutnije u službi.

ODGOVORITE

1. Koje pouke možemo izvući na osnovu toga kako je Hristos pristupao i kako se odnosio prema ženama?
2. Šta žene mogu učiniti danas i kako mogu podražavati primer žena koje su sledile Hrista za vreme Njegove službe?

Florens Mveni, Makakos, Kenija

1. »Women in the Ministry of Jesus«, Grace Communion International, <http://www.gci.org/church/ministry/women6b>.

2. »The Woman With the Scourging Hemorrhage«, Truth Book, <http://truthbook.com/jesus/women-who-followed-jesus/the-woman-with-the-scourging-hemorrhage>

Među čudima koja je Isus učinio, izlječenje žene koja je bolovala od teče-nja krvi ističe se kao svojevrstan ispit vere među onima koji veruju u Njega. Biblija kaže da je žena potrošila svu svoju imovinu pokušavajući da dobije od-govarajuću medicinsku pomoć, ali uzalud. Srećom, njena vera ju je izlečila – i to trenutno! Njeno izlječenje je jasan pokazatelj onoga što vera u Hrista može učiniti svima koji veruju u Njega, bez obzira na njihov pol ili društveni status. Elen G. Vajt je pisala o ovoj ženi u svojim knjigama, naslovivši čitav taj slučaj kao »Dodir vere«.

»Gledajući prema ženi, Isus je nastojao da sazna ko Ga je dodirnuo. Uviđa-jući da je zatajivanje uzaludno, ona je drščući stupila napred i bacila se pred Njegove noge. Sa suzama zahvalnosti opisala je svoje patnje i kako je našla isceljenje...

Začudeno mnoštvo koje se tiskalo oko Isusa, nije prepoznalo nikakvo strujanje životne snage. Međutim, kada je bolesna žena ispružila svoju ruku i dodirnula Ga, verujući da će ozdraviti, osetila je silu ozdravljenja. Tako je i u duhovnom životu. Govoriti površno o veri, moliti se bez duševne gladi i žive vere, ne vredi ništa. Formalna vera u Hrista koja Ga prihvata samo kao Spasi- telja sveta ne može nikada doneti izlječenje duši. Vera

Njena vera ju je izlečila – i to trenutno!

koja spasava nije samo pristajanje razumom uz istinu. Onaj koji čeka da stekne potpuno znanje pre nego što će pokazati veru ne može primiti blagoslov od Boga. Nije dovoljno samo verovati o Hristu; mi moramo ve- rovati u Njega. Jedina vera koja će nam koristiti je ona

koja Ga prihvata kao ličnog Spasitelja; koja usvaja Njegove zasluge za svoje. Mnogi smatraju da je vera određeno mišljenje. Spasonosna vera je sporazum kojim se oni koji prime Hrista sami pridružuju zavetnom odnosu sa Bogom...

Posle izlječenja žene, Isus je želeo da ona objavi blagoslov koji je primila. Darovi koje nudi Jevanđelje ne smeju se primiti kradom ili uživati u tajnosti. Tako nas Gospod poziva da priznamo Njegovu dobrotu.«*

Kao žena koja je izlečena od dugogodišnjih tegoba, i mi danas nalazimo olakšanje u Hristu. U Njemu svako može pronaći nešto za sebe dokle god ve- ruje u Njega kao svog ličnog Spasitelja:

ODGOVORITE

U kojoj prilici ste izrazili veru u Hrista na takav način da je vaša vera donela tren- nutne rezultate? Moramo li uvek dobiti trenutni rezultat svoje vere? Objasnite svoj odgovor.

Rose Ndanu, Makueni, Kenija

* Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 344. 347. original.

Jevanđelje po Luki govori o ženama koje su na različite načine podržavale Hristovu službu. O Hristovoj saradnji sa ženama saznajemo uprkos protivljenju sa različitih strana. Mnogo možemo naučiti od takvih žena kao što su Marija – Isusova majka, Jelisaveta, proročica Ana i mnoge druge koje su nosile Jevanđelje o Hristu do najudaljenijih krajeva planete. Njihove osobine treba da obezbede osnovu za današnju službu. Žene koje su danas uključene u službu, treba da uče iz njihovog primera, dok se trude da svoje timove odvedu u Obećanu zemlju. Biblija beleži da su takve žene podržavale Hrista i Njegovu službu sopstvenim sredstvima (Luka 8,1-3).

One su odlučile da slede Hrista i da se uzdaju u Njega.

Žene u službi danas imaju odgovornost da šire Jevanđelje i zadobijaju duše za Hrista. To je plemenita dužnost, kao i ona koju je Hristos obavljao tokom svoje službe. One koje se prihvate te dužnosti trebalo bi da imaju vrline koje će im pomoći da se izdvoje iz gomile. Čak i u Hristovo vreme, uprkos nepovoljnim okolnostima, žene su morale posebno da se istaknu kako bi njihov glas, kada je reč o spasenju, mogao da se čuje. Žene uključene u službu danas treba da uče od svojih prethodnica koje se pominju u Jevanđelju po Luki. U nastavku su nabrojane neke osobenosti tih žena o kojima Biblija govori, a koje su bile uključene u Isusovu službu.

Posvećenost molitvi. To je najbolji način da ostanemo u Božjem prisustvu. Služba ima svoje izazove tako da, bez molitve, naš duhovni izvor može da presuši.

Preuzimanje rizika. Ako ste vi danas žena u službi, treba da idete stopama starih proroka. U veri kao sa štitom, hrabro su pomagali u osvajanju teritorija i uvođenju Izraela u Obećanu zemlju. Žene koje su bile uključene u Isusovu službu, preuzimale su veliki rizik da bi opovrgle uobičajeno mišljenje koje je vladalo o njima. One su odlučile da slede Hrista i da se uzdaju u Njega.

Poniznost. Vodeća uloga u pitanjima spasenja je posebno zvanje. Uspeh u službi žena zavisi od sposobnosti da se poslušaju taj poziv i da se slava vrati Osobi koja ga je uputila. Poniznost je jedna od vrlina koje su preovladavale u životu žena, koje su sledile Hrista tokom Njegove službe. Kada prepoznate svoju skrhanost i prihvatite ličnu nesposobnost da uspete bez Božjeg posredovanja, tada odražavate osobine tih žena.

Udubljivanje u Reč. Bez aktivnog proučavanja Božje reči, nijedna služba ne može uspeti. Kroz stalno proučavanje, Sveti Duh nam može otkriti uzvišenu širinu razumevanja, ako dopustimo Reči da prodre i u naše srce.

ODGOVORITE

1. Šta biste mogli dodati prethodnoj listi osobina žena u službi?
2. Zašto je, prema vašem mišljenju, posvećenost molitvi važna za službu?

Džozef Vambua, Najrobi, Kenija

Kao i u Hristovo vreme, savremena Crkva je dinamična i ima stalnu potrebu za novim vernicima koji mogu da služe u Njegovom delu. Mnogi delovi sveta i dalje žive u potpunom mraku kada je reč o spasenju. Iz tog razloga potrebno je da i muškarci i žene vere aktivno učestvuju u širenju Jevanđelja i pozivanju novih vernika Hristu. Dobra vest koju je Hristos doneo osvojila je svet u više vidova. Ona je raskinula lance tradicije i beznađa i donela svima jednakost pred

Bogom. Hristos je kao pionir u ovom delu, oslobodio žene pružajući im podjednaku mogućnost da služe.

»Isusova učenja oslobađaju.«

Naša pouka za ovu sedmicu osvetljava činjenicu da su i muškarci i žene jednaki pred Bogom. Iz tog razloga, žene ne bi trebalo da budu diskriminisane u

bilo čemu, a naročito kad je reč o službi Bogu. Iako Biblija navodi da je Hristos imao učenike muškog pola, ona isto tako pominje i mnoge žene koje su bile aktivno uključene u službu – u veri i na delu. Isus je pokazivao saosećanje i priznavao dostojanstvo žena u svakom pogledu. On je znao da, baš kao i muškarci, one imaju sposobnost da objavljuju Jevanđelje i uzdižu ime Svevišnjega. On je raskinuo lance i oslobodio žene koje su dugo bile ugnjetavane od strane muškaraca.

Žene koje su aktivno učestvovala u službi u Hristovo vreme, predstavljaju primer onoga što žene mogu da urade u današnjim evanđeoskim naporima. Hristos je postavio žene u isti nivo sa muškarcima. Kao što jedan autor kaže: »Isusova učenja oslobađaju. Prema sopstvenim rečima, On je došao 'da otpusti sužnje'. (Luka 4,18) U biblijsko vreme, žene Jevrejke bile su izložene različitim oblicima ugnjetavanja od strane muškaraca. Ali Isus je došao da oslobodi sužnje. Zato se On uvek prema ženama ophodio sa uvažavanjem i poštovanjem.«*

Na osnovu ravnopravnosti, koju je Hristos podrazumevao kada je reč o ženama, naša Crkva bi trebalo da prepozna ulogu koju žene mogu da imaju u uzdizanju Jevanđelja na viši nivo. Umesto da se na njih gleda kao na slabe i nesposobne, ženama treba dati ravnopravan položaj sa muškarcima da bi mogle da nađu priliku da učestvuju i ispolje svoje sposobnosti u onoj meri u kojoj one to žele. Kao što Biblija kaže: »I služite se među sobom, svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi različne blagodati Božije.« (1. Petrova 4,10)

Ako Crkva postavlja ograničenja ljudima prema njihovom polu, ona može zanemariti važne darove koji bi se mogli upotrebiti da se proslavi Božje ime. Crkva treba da pruži najbolji primer time što će uključiti i žene u službu na svim nivoima.

Vilijam Mutunga, Najrobi, Kenija

* Femi Aribisala, »Women in the Ministry of Jesus«, Vanguard, <http://www.vanguardngr.com/2014/01/women-ministry-jesus/>.

ZAKLJUČAK

Isusova služba, u reči i na delu, obuhvatala je muškarce, decu, a naročito žene. Šta je Isus činio kako bi ukazao da su i žene deo Božje porodice i da su uključene u Njegovu službu? Prisustvo žena u Njegovoj službi ukazuje na vrednost koju im je pridavao. On je osposobio žene za službu vraćajući im dostojanstvo, propovedajući Jevanđelje neposredno njima i dajući im uloge u svojoj službi. Sledimo Isusov primer u tome.

RAZMOTRITE

- Razgovarajte sa vođom službe za sestre ili sa nekom ženom koja je posebno aktivna u vašoj mesnoj crkvi kako biste saznali šta je to što je pokreće na službu. Na koji način joj možete staviti do znanja da cenite njenu službu?
- Slušajte uz molitvu reči pesme »Fill My Cup, Lord« /»Napuni moju čašu, Gospode«/ na <http://www.youtube.com/watch?v=s4l2yY2r95g>, ili himnu broj 104. iz pesmarice Hrišćanske himne. Donesite odluku da ćete tražiti tu istu živu vodu koju Hristos nudi.
- Navedite, a zatim i pročitajte najmanje tri Isusove kratke priče u kojima se pominju žene (na primer priču o izgubljenom novčiću). Razmišljajte o porukama koje se mogu izvući iz tih priča.
- Nabrojte najmanje pet žena na koje niko nije »računao« u Isusovo vreme, ali koje su imale značajnu ulogu u Njegovom životu i službi. Razmislite zašto je Isus dopustio da i one budu ubrojane.
- Sastavite kratku dramu ili skeč koji skreće pažnju na pitanje zanemarivanja/zlostavljanja žena u ljudskom društvu. Izvedite tu dramu ili skeč u odgovarajućem okruženju kao što je subotna škola ili vaš omladinski klub.
- Pročitajte knjigu *Just a Sister Away*, od Renite Dž. Vims /Renita J. Weems/. Ta knjiga naglašava primer posvećenja i davanja koji su nam ostavile neke žene iz Biblije koje su služile Isusu.

POVEŽITE

Jovan 4,1-42.

Denis Fortin, »Ellen White's Ministry in the Seventh-day Adventist Church«, <https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/Fortin%2C%20EGWhite%20Ministry%20in%20SDA%20church.pdf>

Elen G. Vajt, Čeznja vekova, poglavlja 36.43.62. i 82.

Ángel Manuel Rodríguez, »The Ordination of Women«, <https://adventistbiblicalresearch.org/materials/church/ordination-women>.

Pouka 7

Od 9. do 15. maja 2015.

Isus, Sveti Duh i molitva

»I Ja vama kažem: Ištite i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.«

(Luka 11,9.10)

9. maj 2015.

OPIPLJIVA SILA

UVOD (Psalmi 6,9; 17,1.6)

Su

Ali je bio posvećeni musliman koji se obratio u hrišćanstvo i izazvao pravi preokret u svom misionomskom polju. Kao nastavnik prirodnih nauka, borio se da nađe vremena da govori o svojoj pravoj želji – o tome šta je Isus učinio u njegovom životu. Zato je napustio svoje radno mesto i postao evanđeoski radnik sa punim radnim vremenom. Tokom prvih 27 godina, krstio je 24.650 ljudi.

Ali je nastavljao da se moli za ljude kojima je svedočio. Neki su bili toliko gnevni zbog onoga što je činio da su planirali da ga ubiju. Ubedili su njegovog prijatelja da mu da otrov. Međutim, Bog je poštedeo Alija, iako su ga drugi osuđivali. Ipak, njegovim iskusešanjima još uvek nije bio kraj. Druga grupa je skovala zaveru da mu podmetnu ubistvo.

Ali je vapio Bogu: »Gospode, neću prestati da se molim, dok ne opravdaš svoje ime«. Nekoliko dana kasnije, telo osobe za čije ubistvo je Ali bio optužen isplivalo je na površinu reke. Kamen težak tridesetak kilograma, koji je trebalo da zadrži telo ispod površine vode, još uvek je bio privezan za njegov struk. Oni koji su optužili Alija, priznali su ubistvo, a Bog i Ali bili su opravdani.

Važno je zapaziti da se Ali nije molio da njegovo ime bude opravdano. Umesto toga, on se usredsredio na uticaj koji bi uzdigao Božje ime među onima koje je nastojao da dosegne.

Zamislite da Ali nije nastavio da se moli. Šta bi bilo da je, umesto toga, počeo da sažaljeva samog sebe i gaji ogorčenost prema svojim tužiteljima, iako je znao da je nevin. Kakvu sliku bi to stvorilo o Božjoj vernosti? Da se Ali jednostavno predao, da li bi to potvrdilo da je Bog zaista vredan da se za Njega živi?

Molitva je mnogo više od komunikacije. Molitva je životodavna veza koja nas spaja sa Jedinim, koji nam daje silu da produžimo dalje, da nastavimo da objavljujemo Njegovu reč. Molitva nam daje nadu. Bez povezanosti koja se uspostavlja molitvom, život nam može izgledati uništen i beznadežan. Zamislite sebe u toj zatvorskoj ćeliji, bez ikoga s kim biste razgovarali, kada je izgledalo da je svaka nada izgubljena. Čak i vaši prijatelji misle da ste krivi za ubistvo. Kome se možete obratiti? Ali je odlučio da se obrati Bogu.

Alijevo oslanjanje na Boga i neprekidna komunikacija sa Njim dokazala je onima koi su živeli oko njega da je njegova vera, iako više nije musliman, iako izgleda da je čitav svet protiv njega, i dalje veoma stvarna.

Sila molitve je opipljiva. Ona je stvarna. Kada odvojimo vreme da pitamo, da tražimo, da kucamo – mi dobijamo odgovore.

Džordan Vagner, Čatanuga, Tenesi, SAD

**Molitva je
mnogo više od
komunikacije.**

Sin i Duh (Luka 1,35.41; 2,25-32)

Luka beleži niz događaja u kojima se obični ljudi susreću sa udruženim delovanjem Sina i Duha. Marija, kojoj je anđeo rekao da će Sveti Duh doći na nju, postala je spreman ljudski sud za utelovljenje Sina. Ubrzo posle toga, Jelisaveta je osetila kako je njeno nerođeno dete zaigralo, kada joj je trudna Marija došla u posetu, pa se i sama ispunila Svetim Duhom. Kada je Isus kao beba donet u Hram radi prinošenja žrtve po običajima, Simeun je bio vođen Duhom da uzme to dete u svoje ruke i izgovori proročki blagoslov.

Posle ličnog susreta sa Isusom, oni koji su Ga prihvatili kao Mesiju bili su ispunjeni silom Svetog Duha. Kroz svoju službu, Isus nam je dao ključ koji otvara riznice Neba, i tako nas osposobio da pobedimo iskušenja i savladamo prepreke koje se nalaze na putu službe. Na osnovu Njegovog primera molitve, imamo pristup sili Svetog Duha u svom životu.

Pravi uzor Duhom ispunjene molitve je onaj, koji je Isus otkrio rečima i primerom. Uzor molitva kojoj je On učio druge, nije u sukobu sa Njegovim ličnim molitvenim životom.

Oče naš (Luka 3,21.22; 23,46; Filibljanima 2,5-11)

»Ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu, koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se ispredi s Bogom; nego je ponizio sam Sebe... i na oči nađe se kao čovjek.« (Filibljanima 2,5-7) Isus nije prihvatao nikakvu čast za Sebe, već je ukazivao na slavu i silu svog nebeskog Oca.

Odmah posle svog krštenja, Isus je u molitvi razgovarao sa Ocem. Oni koji su imali prednost da prisustvuju tom događaju videli su Svetog Duha koji se spustio na Njega kao golub. Čuli su i očinsku pohvalu i reči odobravanja. A onda, na vrhuncu Njegovog dela za naše spasenje, Isus je poverio svoj duh u ruke svemogućem Ocu punom ljubavi. Nema veće časti od poverenja koje deca imaju u potpunost i blagonaklonost svojih očeva. Da se sveti ime Tvoje.

Da dođe carstvo Tvoje (Matej 25,34-36; Luka 9,28-36)

Događaj na Gori preobraženja nagovestio je događaj na Maslinskoj gori. Isus i još tri učenika odvojili su se od veće grupe, ali tom prilikom san nije nadvladao njihovu budnost i molitvu. Pošto su usmerili svoju pažnju na Isusa, Petar, Jakov i Jovan imali su prednost da svedoče o Isusovom preobraženju u slavu Jedinorodnog Sina Božjeg.

Kad iznosimo svoje molbe pred nebeski tron, naš prvi podsticaj treba da bude da svedočimo o pojavi Isusovog carstva ovde na Zemlji – carstva koje

se zasniva na saosećanju prema onima koji su oko nas, carstva čiji stanovnici hrane gladne, prihvataju strance, brinu se o bolesnima i pokušavaju da dopru do onih koje je greh zarobio.

Da bude volja tvoja (Luka 22,41-43)

U Getsimaniji, suočena sa zastrašujućim teretom greha, ljudska priroda je strahovala od zahteva pravde. Snažan molitveni život i oslanjanje na Božju silu bili su ono što je Isusa održalo vernim Njegovoj misiji. »Oče, kad bi htio da proneseš ovu čašu mimo Mene! Ali ne Moja volja nego Tvoja da bude.« (Luka 22,42). Pobjeda u onome što ima večne posledice ne dešava se silom volje pojedinaca, već predanjem naše volje i uzdizanjem Očeve volje. I na Zemlji kao na Nebu.

Daj nam danas (Luka 11,5-13)

Sotona je toliko oklevetao Božji karakter da je Isus bio prinuđen da ga opovrgne. On je istakao da će čak i neraspoloženi prijatelj verovatno popustiti pred upornim zahtevima, ako ni zbog čega drugog, onda makar da bi se oslobodio nametljivca. S obzirom na to, mi treba da tražimo da se naše želje i potrebe zadovolje, jer se čak i od zemaljskog oca očekuje da bude blagonaklon prema zahtevu deteta, čak i pre nego što ga ono izrazi.

Isus je uveravao učenike da je njihov nebeski Otac još spremniji od zemaljskih očeva da im da dobre darove. Ištite i daće vam se.

No izbavi nas od zla (Luka 15,17-24; 18,9-14)

Konačno, dve uporedne molitve slikovito prikazuju stav koji je potreban da bi se naš molitveni život održao na pravom putu. Zahvalnost fariseja zbog njegovog nasleđenog položaja zaslepila ga je i zato nije zapazio istinski Izvor pravednosti. Sigurnost u dobru volju našeg Oca ne sme nas nikad navesti na ponosno likovanje. Jedini ispit večnih posledica svodi se na izbor. Mi ćemo svoj tron uzdizati iznad Svevišnjega, ili ćemo se poniziti, čak do smrti na krstu.

Izgubljeni sin koji se vratio, tražio je da bude samo rob u kući svoga oca. Otac je bio taj koji ga je prihvatio i uzdigao, oglušivši se o proteste koji su ga proglašavali nedostojnim. Poniznost je neophodna ukoliko želimo da vidimo silu molitve ispoljenu u svom životu i službi.

Oče, milostiv budi meni grešnome. Ispuni me svojim Duhom, tako da moja slabost i sramota bude pokrivena Tvojom silom i slavom.

ODGOVORITE

1. Na kom mestu, u koje vreme, ili u kojoj prilici možemo očekivati da doživimo istovremeno Sina i Duha?
2. Kako cenite istrajnu molitvu? Da li je ona pokazatelj nepoverenja ili odvažnosti? Objasnite Isusovu istrajnu molitvu u Getsimaniji?

Stiven Dž. Dovič, Endover, Masačusets, SAD

Otvaranje srca prijatelju – »Molitva je otvaranje srca Bogu kao Prijatelju. To nije potrebno da bismo Bogu obznaniili ko smo mi, već da bismo se osposobili da primimo Njega. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k Njemu.«¹

Molitva nas osposobljava da živimo u svetlosti Njegovog prisustva – »Naša prednost je da otvorimo svoje srce i dopustimo da ga obasja svetlost Hristove prisutnosti. Brate moj, sestro moja, okreni se prema svetlosti! Uspostavi stvaran, lični dodir sa Isusom, tako da i ti možeš da širiš oplemenjujući i oživljujući uticaj! Neka tvoja vera bude jaka i čista i čvrsta! Neka zahvalnost Bogu ispuni tvoje srce! Kada ustaneš ujutro, klekni pored svoje postelje, traži od Boga da ti da snage da ispuniš svoje dužnosti u toku toga dana i da se suočiš sa iskušenjima. Moli se da ti pomogne da u svoj rad uneseš lepotu Hristovog karaktera. Moli se da ti pomogne da izgovaraš reči koje će nadahnjivati one oko tebe nadom i hrabrošću, a tebe približiti Spasitelju.«²

»Naše molitve dobiće oblik razgovora sa Bogom kao sa Prijateljem.«

Molitva unosi svežinu u naš duhovni život – »Naš život treba da bude povezan sa Hristovim; od Njega moramo stalno crpiti, hraniti se Njime, živim Hlebom koji je sišao s Neba, napajati se sa svežeg, nepresušnog izvora Njegovog bogatstva. Ako Gospoda imamo stalno pred sobom, ako svom srcu dozvoljavamo da Mu se obraća sa hvalom i zahvaljivanjem, naš verski život stalno će biti osvežavan. Naše molitve dobiće oblik razgovora sa Bogom kao sa Prijateljem. On će nam sam otkrivati svoje tajne. Radosna svest o Isusovoj prisutnosti biće naše svojstvo. Naše srce često će goreti u nama kada nam se bude približavao da razgovara sa nama, kao što je činio sa Enohom. Kada se to ostvari u iskustvu hrišćanina, u njegovom životu zapaziće se jednostavnost, skromnost, krotost, poniznost srca, osobine koje će svima s kojima dolazi u dodir pokazati da je bio s Isusom i šta je naučio od Njega.«³

Molitva je istovremeno prednost i duhovna potreba – »Oni koji tvrde da vole Hrista, ne razumeju u potpunosti odnos koji postoji između njih i Boga... Oni ne shvataju koliko veliku prednost i potrebu predstavljaju molitva, pokajanje i postupanje u skladu sa Hristovim rečima.«⁴

Ešli Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

1. Ellen G. White, *Prayer*, p. 8, italics added.
2. Elen G. Vajt, *Sinovi i kćeri Božje*, str. 199 original
3. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 129. 130. original
4. White, *Selected Messages*, Book 1, p. 134..

Da li vam je ponekad teško da se molite? Ponekad je teško smisliti o čemu da govorimo sa Bogom. To je zato što se često borimo da u potpunosti shvatimo kakav je On zaista i ko je On zaista. Pokušaj da govorimo sa Bogom, koji često deluje tako daleko, o svom životu koji izgleda tako složeno, može ponekad da nas obeshrabri. Da sve bude još zamršenije, ličnost Božanstva koja je odgovorna za rad sa nama i za odgovor na naše molitve je Sveti Duh. Kako da uspostavimo odnos sa tim Bićem? Kako nas On može čuti? Kako možemo znati da li je Duhu uopšte stalo do nas?

Šta bi bilo kad bi vas neko zamolio da nacrtate Boga? Šta biste nacrtali? Nema pogrešnih odgovora na to pitanje, jer bi svaki od naših radova otkrio gde se nalazimo u svom hodanju sa Njim. Međutim, Biblija je vrlo jasna. Postoji jedan ispravan odgovor. U Jevanđelju po Jovanu 14,8.9. Kološanima 1,15. i Jevrejima 1,3. Navedeni tekstovi kažu nam da kad razmišljamo o tome kako Bog izgleda treba da se setimo Isusa. Tekst u Kološanima 2,9. kaže da je Božja punina živela u Isusu. Bog je u ljudskom telu sakrio svu svoju slavu, tako da Ga možemo da vidimo i razumemo. Greh je sakrio Božje lice. Isusov život Ga ponovo otkriva.

Greh je sakrio Božje lice. Isusov život Ga ponovo otkriva.

Neurologija kaže da je našem mozgu, da bi obradio neku apstraktniju istinu, potrebno da prvo stvori mentalnu sliku tog pojma. Zbog toga, kad neko pomene našu omiljenu poslasticu, mi možemo da je zamislimo u svom umu i već znamo kakvog je ukusa. Isus je slika koju nam je Bog dao da bismo mogli da sagledamo Njegov zadivljujući, snažan i milostiv karakter. »Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod.« (Psalam 34,8) Mi tu dobrotu vidimo u Isusu. Skoro je nemoguće stvoriti pravu sliku o Bogu bez Isusa.

Često nam nije jasno šta je po Božjoj volji za naš život, jer zaboravljamo da su Otac, Sin i Sveti Duh jedno. Kada razmišljamo o Bogu, treba da se setimo slike koju nam je On sam dao da bismo Ga razumeli. Ta slika je Isus. Tako, kada se molimo, mi zaista i iskreno možemo da verujemo da se obraćamo Isusu. Nama je mnogo lakše da razumemo da se On brine za nas i da je spreman da izlije svoju silu u odgovoru na naše molitve.

ODGOVORITE

1. Kakva je vaša slika o Bogu?
2. Na koji način vas vaše životno iskustvo, obrazovanje i vaspitanje ometa ili vam, naprotiv, pomaže da shvatite kakav je Bog?
3. Na koji način se vaš molitveni život menja, kad Boga i Njegovu volju sagledate u svetlu Isusove ličnosti?

Izrailjci su to ponovo učinili. Njihova neposlušnost odvojila ih je od Boga koji ih je izbavio iz ropstva. Njihovi postupci doveli su do toga da su izgubili i simbol Božjeg prisustva u svojoj sredini. Filisteji su oteli Kovčeg zaveta i zadržali ga u svom vlasništvu sedam meseci. Međutim, to im nije donelo ništa osim žalosti. Zato su bili spremni da taj simbol vrate Izrailjcima.

Konačno, kovčeg je dospao u Eleazarov dom u kome je ostao 20 godina. Za to vreme izrailjski narod vratio se Bogu. Samuilo ih je pozvao da iz svog života uklone sve što je narušavalo njihov odnos sa Bogom. »Tada uze Samuilo kamen, i metnu ga između Mispe i Sena, i nazva ga Even-Ezer ('kamen pomoći'), jer reče: Dovde nam Gospod pomože!« (1. Samuilova 7,12) Kao Božji sledbenici, mi treba da podignemo sopstveni Even-Ezer u svom životu. To se postiže u nekoliko koraka.

Ono što je važno jeste da svakodnevno razgovarate sa Bogom.

Moramo svakodnevno odvajati vreme za molitvu i slušanje. Bez tih posebnih trenutaka ne možemo polagati pravo na Božja obećanja. Potreba da svakodnevno odvojite

vreme za molitvu u početku može izgledati zastrašujuće ako mislite da morate da se molite dobrih sat vremena svakog jutra. Počnite sa petnaest minuta. Odredite unapred posebne potrebe za koje želite da se molite, ali posvetite određeno vreme i tome da oslušnete za šta vas Bog podstiče da Mu se obratite.

Budite istrajni u svojim molbama. Odgovori na molitvu ne dobijaju se uvek istog trenutka. Iskoristite to vreme čekanja da rastete u veri da će Bog sve izvesti u skladu sa svojim namerama. Setite se da tražite da se Božja volja ostvari. On uvek ima bolji plan.

Zabeležite kad ste počeli da biste mogli da uočite kako raste želja da više vremena provodite sa Bogom. Kako se vaš pristup Njemu menja? U kome trenutku je molitva Bogu počela više da liči na razgovor sa prijateljem? Kada je u vašim molitvama počelo da se više izražava ono što vam je zaista na srcu?

Ne zaboravite da podignete svoj Even-Ezer, kad počnete da dobijate odgovor na svoje molitve. Budite hrabri i govorite svojim prijateljima i članovima porodice kako Bog deluje u vašem životu. Govorite im kako ste u svom životu otkrili »kamen pomoći«.

Vaš molitveni život biće onoliko ličan koliko ga vi takvim učinite. Nema ispravnog i pogrešnog načina na koji možete provoditi vreme u molitvi. Ono što je važno jeste da svakodnevno razgovarate sa Bogom. Vi ste Njegovo dete i On želi da vam daruje ono što vam srce želi.

ODGOVORITE

1. Kako možete naći vreme za molitvu?
2. Ako se već molite u određeno vreme, da li je to postalo rutina i bez posebnog značaja? Kakve promene možete uvesti da biste tokom vremena koje provodite u molitvi osetili strujanje života i silu obnovljenja?

Dina Bartel-Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

Uvodni stih za ovu sedmicu ne otkriva celu priču. »Ištite i daće vam se«, zvuči kao da je Bog sredstvo za ispunjavanje želja. Ali, to nije način na koji molitva deluje. Pogledajmo stihove koji se nalaze ispred tih reči. »I reče im: Koji od vas ima prijatelja, i otide mu u ponoći i reče mu: Prijatelju, daj mi tri hljeba u zajam; jer mi dođe prijatelj s puta, i nemam mu šta postaviti; a on iznutra odgovarajući da reče: Ne uznemiravaj me; već su vrata zatvorena i djeca su moja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam. I kažem vam: Ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, ali za njegovo nametljivo iskanje ustaće i daće mu koliko treba.« (Luka 11,5-8)

Molitva zahteva upornost. Ne bi trebalo samo jedanput da tražimo i očekujemo da to bude dovoljno. Biće trenutaka kada ćemo svoje zahteve morati da, iznova i iznova, iznosimo pred Boga. Nastavite da kucate. Nastavite da postavljate pitanja. Nastavite da tragate za odgovorima. Kad polazim na duži put, ja nosim i mapu. Međutim, mapa mi neće biti ni od kakve koristi ako je ne proučim pre nego što krenem. A onda, moram nastaviti da gledam u nju prilikom svakog skretanja i na svakoj raskrsnici. U suprotnom nesumnjivo ću se izgubiti. Isto to se dešava u našem odnosu sa Isusom. Moramo nastaviti da se raspitujemo za pravac da bismo mogli bezbedno da stignemo u Nebo.

Svi se sećamo šta se dešavalo kad bismo kao deca ugledali neku »igračku« u prodavnici. Želeli smo tu »igračku« više od bilo čega drugog. Zato smo tražili od roditelja da nam je kupe. Da li je bilo dovoljno da je samo jednom zatražimo pa da je odmah dobijemo? Verovatno ne. Ali, ako smo bili dovoljno uporni, na kraju smo je zaista dobili. Ili bi nam makar strpljivo objasnili zbog čega ne možemo da je dobijemo.

Ne bi baš trebalo da pristupamo molitvi kao deca koja plaču tražeći nešto što žele, ali ponekad i to činimo. Smisao je da budemo istrajni. Nastavite da tražite. Nastavite da tragate za odgovorima. Nastavite da kucate i konačno dobićete odgovor. Možda to neće biti odgovor koji ste želeli, ali Bog zna šta je najbolje za vas. On će vam dati upravo ono što vam treba zato što nam je Prijatelj.

ODGOVORITE

1. Opišite neku priliku kada ste se istrajno molili za nešto. Da li ste dobili to što ste želeli?
2. Da li vam se dešava da se pomolite jedanput i očekujete da odmah dobijete odgovor.

ZAKLJUČAK

Kada se molimo, mi se ne obraćamo nekom tek tamo »bogu«, već Svevišnjem biću – Onome kome su poznate želje našeg srca (Psalam 37,4). Kada se krstio, Isus je u molitvi gledao prema Nebu, odakle se Sveti Duh spustio u obliku goluba. Luka ohrabruje vas i mene da podignemo pogled u Nebo i dopustimo Božjim blagoslovima da se izliju na nas. Dok se budemo molili, Nebo će se otvoriti, Božje srce će nas čuti, a naša duša i telo biće osveženi Njegovom izobilnom ljubavlju i blagodaću. Samo usmerite svoj pogled prema Nebu.

RAZMOTRITE

- Provedite svakog dana nekoliko minuta sa Bogom. Bez obzira da li se nalazite u svojoj sobi, na ulici, u školi ili na poslu, pozovite Ga da bude uz vas.
- Pronađite partnera za molitvu. Posrednička molitva je moćna. Odaberite nekog prijatelja, člana porodice, školskog druga, ili kolegu i dogovorite se da ćete se moliti zajedno bilo lično, preko telefona, SMS-a, ili čak preko Skajpa. Odvojite posebno vreme za molitvu tokom sedmice i držite ga se.
- Zapišite svoje molitvene zahteve na papiriće u subotnoškolskom razredu, ili u grupi za proučavanje Biblije. Stavite ih u jednu korpu i molite se nad njima. Zatim, podelite po jedan papirić svakom članu i tražite da se tokom naredne sedmice moli naročito za tu potrebu. Sledeći put kad se budete sastali, razgovarajte o tome kako je Bog, koji uvek odgovara sa »da«, »ne« ili »sačekaj«, odgovorio na vašu molitvu »sa papirića«.
- Pronađite »uzore za molitvu«. Nađite nekoliko prijatelja koji će vam reći kako se oni mole Bogu. Fotografirajte različite stavove u molitvi – na primer: sklapanje ruku, gledanje prema nebu, klečanje, padanje ničice. Uz njihovo dopuštenje, postavite te fotografije na Internet i ohrabrite gledaoce da se mole podsećajući ih da nije važno kako, već da li se mole.
- Potražite na Guglu »molitvenu statistiku«. Istražite i analizirajte koliki procenat hrišćana se moli i zašto to čine, ili ne čine. Podelite sa svojom crkvom to što ste otkrili i predložite kako biste mogli da izvršite pozitivan uticaj na svoju zajednicu.
- Molite se dok vežbate. Slušajte hrišćansku muziku i molite se dok trčite, pešaćite, vozite bicikl i slično. Bićete u boljoj formi, ne samo fizički već i duhovno.

POVEŽITE

2. Dnevnika 7,14; Psalam 5,3.

Ellen G. White, *Prayer*, chapter 21, »Divine Guidance Through Prayer«, <https://egwwritings.org/>.

Ruthie Jacobsen, *Because You Prayed: Heartwarming stories about our listening God*.

Roki Dionisus, Honolulu, Havaji, SAD

Pouka 8

Od 16. do 22. maja 2015.

Isusova misija

»Jer je Sin Čovječij došao da nađe i spase što je izgubljeno.«

(Luka 19,10)

Mnogi ljudi upuštaju se u neprekidnu borbu da steknu »više«. Ako bi trebalo da napravite listu svega što trenutno želite, koliko bi ona bila duga? Da li je vaš zadatak da tražite više svega i svačega, i dopustite da to zameni Božju misiju za vaš život? Problem od prevelikih želja ne bi postojao, kada se ne bismo osećali ugroženim od drugih ljudi koji imaju mnogo. Mnogi od nas počinju da žele sve više, i tako naše želje postaju najvažnije. Kao zabludeli sin iz Jevanđelja po Luki 15,11-32. često želimo nešto što nam ne pripada, pa čak i ono što nije dobro za nas.

Reč želiti na engleskom jeziku znači »osećati nedostatak*«. Činjenica je da nikad nije postojala osoba koja je, zarad samog sticanja, osećala da je stekla dovoljno. To u izvesnom smislu dokazuje da su oni koji žele da poseduju više od ovog sveta, već i sami zaposednuti od strane sveta. Da li vi posedujete stvari kojih želite da imate više, ili one poseduju vas?

Kako postizete ravnotežu između svoje od Boga određene misije i ličnih želja i potreba?

Biblija jasno kaže u Jevanđelja po Mateju 6,33: »Ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati.« Ono što Bog želi da postanemo, ne može se uvećati. To se može samo ostvariti. Prema tome, naša borba i napor da budemo veliki u očima sveta

čini da postanemo slepi za uzaludnost svojih napora i dovodi nas u neposredan sukob sa svim i svakim ko pokuša da negira našu potrebu da imamo više.

Dok se vaša lista za »imati više« produžava, možda ćete poželeti da se zapitate šta vam je Bog namenio. Koju misiju On ima u vidu za vas? Ove sedmice, dok budete proučavali Isusovu misiju, zapitajte se koliko su vaša misija i ciljevi slični ili različiti od Njegovih. Ono što mislite da je vaša misija, ili što biste lično želeli da bude vaša misija, možda nema nikakve veze sa onim što Bog ima na umu za vas! Zato, postavite sebi sledeće pitanje: Na koji način vaša želja da imate više oblikuje vašu misiju u životu? Kako, kao hrišćanin, postizete ravnotežu između svoje od Boga određene misije i ličnih želja i potreba? I konačno, koje korake biste mogli preduzeti da prihvatite misiju koja bi odražavala Hristovu misiju?

C. K. Džafet, Kampala, Uganda

* Dictionary.com, s.v. »want«, <http://dictionary.reference.com/browse/want?s=t>.

17. maj 2015.

IZGUBLJENI I NAĐENI NOVČIĆ

DOKAZ (Luka 15,8-10)

Ne

Zamislite da dok idete na važan razgovor za posao, izgubite svoju diplomu. To može da vas obeshrabri, ali verovatno ne toliko kao kad biste se izgubili u nepoznatom gradu. Kada se izgubimo, ili izgubimo nešto što nam je važno, obuzima nas nesigurnost i osećamo se neprijatno sve dok ne nađemo pravi put, ili to što smo izgubili. Međutim, ako se izgubimo i ostanemo izgubljeni u duhovnom smislu, to će nam sigurno doneti nesigurnost i beznađe.

Mnogi ljudi se izgube u životnoj vrevi – u besmislenosti nekih vidova zabave, galami gomile vršnjaka, hirovima mode, zanosu rekreativnih droga i životnim zadovoljstvima. Možemo se izgubiti i u brigama za sutrašnjicu, u trenutnoj nemaštini i potrebama, u prošlosti koja nas proganja. Sve to, i još mnogo šta drugo, udaljava nas od onoga što se odnosi na večnost.

Izgubljeni sin našao je put do kuće posle dosta samoispitivanja. Izgubljena ovca je verovatno neumorno blejala, kad je shvatila da se nalazi na nepoznatom pašnjaku. Međutim, naš slučaj bi mogao biti sličan izgubljenom novčiću. Pošto nismo svesni da smo izgubljeni, ne znamo kako da se vratimo, niti imamo volje da to učinimo.

**Isus je najbolji
čistač u gradu.**

Zahvaljujemo Bogu za Isusa, koji je spreman da upali sveću da bismo mogli da pronađemo put za povratak domu. On je spreman da očisti prašinu koja nas prekriva i pažljivo će nas tražiti u svakom mračnom uglu, sve dok nas ne nađe. Kratka priča o izgubljenom novčiću naglašava činjenicu da Isus deluje na nas da osetimo potrebu da pronađemo svoj pravi dom, i da one prve povede ka tom domu.

Da, Isus je najbolji čistač u gradu. On će očistiti i izribati prljavštinu greha, ostavljajući vas blistavo čistim. Neće prestati, sve dok ne zablistate. Kakve god karakterne mane imate, Isus će vas učiniti savršenim. Njegovoj baklji nisu potrebne baterije. On će se postarati da ugledate svetlost na kraju svog duhovnog tunela. Njegova lampa, Biblija, vodiće vas Njemu. Učite u svetlosti te lampe svakog dana (Psalam 119,105; Jovan 1,1-5). Isus je isto tako i lovac na dragocenosti. Vi ste dragulj koji će On nastaviti da traži, sve dok vas ne pronađe, ili dok vi ne pronađete Njega. Koliko god Ga to koštalo, u kakvoj god nevolji se vi nalazili, Isus će vas pronaći. Ne očajavajte.

ODGOVORITE

1. Zašto bi Bog bio zainteresovan da nas pronađe, čak i kad ne želimo da Mu se vratimo?
2. Zašto je tako lako izgubiti se, naročito onda kad mislimo da smo blizu Boga?

Baluku B. Džozef, Kampala, Uganda

Istorija greha (1. Mojsijeva 3,1-7)

Treće poglavlje 1. Knjige Mojsijeve moglo bi se s pravom opisati kao najvažnije poglavlje u Bibliji. Ono je deo tajne bezakonja – greh je mogao da se pojavi u savršenim bićima unutar savršenog okruženja. Bog je objavio da sve što je On stvorio »dobro bješe veoma« (1. Mojsijeva 1,31). On je obezbedio svu potrebnu hranu za naše praroditelje. Oni su mogli da jedu plodove sa svakog drveta u vrtu, osim sa drveta poznanja dobra i zla (1. Mojsijeva 1,29.30; 2,7-9.15-17). To je bilo nešto više od probe apetita. Bio je to isto tako i ispit vere, poverenja i poslušnosti, što je umnogome slično ispitima sa kojima se svakodnevno suočavamo. Adam i Eva imali su obilje hrane. Zašto je onda to jedno drvo predstavljalo takvo iskušenje? Odgovor nam pomaže da bolje razumemo sotonine metode.

Prvo, sotona je izazvao želju za tim plodom, oslanjajući se na Evinu radoznalost. Time je ujedno postigao da se u njenom umu pojavi senka sumnje prema Božjim zapovestima. Zatim ju je uvukao u razgovor koji je oslabio njenu

Bog nam lično potvrđuje pobjedu.

snagu volje, navodeći je tako ne samo da pogleda plod, već i da ga dodirne i konačno zagriže, iako joj je Bog izričito zabranio da to čini. Sve se svodi na naše od Boga dano pravo da biramo! Ljudski govoreći, mogli bismo da svalimo krivicu na Boga zato što je našim praroditeljima poverio takvu slobodu da biraju između života i smrti – slobodu izbora od koje je zavisila sudbina čitavog ljudskog roda. Međutim, da je Bog postupio na bilo koji drugi način, samo bi potvrdio optužbu koju Mu je sotona uputio, kada se prvi put pobunio na Nebu – optužbu da je Bog »okrutan i nasilan«.¹

Greh nije bilo gledanje, pa čak ni dodirivanje. Međutim, imajte na umu da su upravo ti postupci doveli do greha, do jedenja ploda.

Razmere našeg greha (Rimljanima 3,10.23; 1. Korinćanima 10,13)

Kao posledica Adamove i Evine neposlušnosti, ljudski rod nalazi se pod osudom. »Nijednoga nema pravedna... Jer svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju.« (Rimljanima 3,10.23) Zbog pada u greh svi smo nasledili prirodnu sklonost da činimo greh. Nažalost, rođeni smo sa grešnom prirodom, tako da ne možemo da ne nastavimo da kršimo Božje zapovesti. Sada je za nas u svakom trenutku mnogo lakše da činimo zlo nego dobro. Ali dobra vest je da nam sam Bog lično potvrđuje pobjedu.

»U istom trenutku kad dopusti da neka proba ili iskušenje dođe na nas, Bog već ima spremna sredstva kojima možemo zadobiti pobjedu i izbeći da učinimo greh. Isus, hrišćaninov uzor ispravnog življenja, pronašao je 'izlaz' u Božjoj

pisanoj Reči (videti Luka 4,4.8.12). Tako i mi, Njegovi sledbenici, možemo naći 'izlaz' u Isusu, živioj Reči (videti Jovan 1,1-3.14). On je uvek spreman i raspoložen da oslobodi one koji Ga prizivaju i sačuva ih da ne padnu u greh (Psalam 9,9; 27,5; 41,1; 91,15; 2. Petrova 2,9; Otkrivenje 3,10).²

Hristos – Rešenje (Jovan 3,16; Rimljanima 5,8)

Uprkos našoj očiglednoj bespomoćnosti, još uvek možemo naći sigurnost u tome da »Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas«. (Rimljanima 5,8) »Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu.« (Rimljanima 8,1) Ova dva stiha čine da postanemo svesni načela da je spasenje lično i da svako od nas mora da izvrši lični izbor. Bog izjavljuje da će duša koja greši platiti konačnu kaznu za pobunu – večnu odvojenost od Oca. To je odvojenost koju je Hristos osetio kada je u agoniji zavapio na krstu: »Bože moj! Bože moj! zašto si Me ostavio?« (Matej 27,46)

S obzirom da je platio konačnu cenu (Jovan 19,30), Hristos je sada Put, Istina i Život. Niko neće videti Oca osim kroz Njega, koji je došao da nađe i spase što je izgubljeno (Luka 19,10; Jovan 3,16). Ni zbog čega drugog Hristos ne bi patio i umro. On nas neizmerno voli. Zato što je izvojevao pobedu nad grehom u naše ime – ko god Njega prihvati, ima večni život (1. Jovanova 5,11-13).

ODGOVORITE

1. Kako odgovarate na ljubav kojom vas Bog voli?
2. Imajući u vidu sve biblijske izveštaje o patnjama koje je greh izazvao, sve savremene izveštaje o patnjama izazvanim grehom, i ono što je Hristos učinio za nas, šta biste želeli da kažete Adamu i Evi kada ih sretnete na Nebu?

Pol D. Kavanguzi, Braknel, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 500 original

2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, p. 744.

Na zidu okrenutom prema ulazu u adventističku srednju školu u Bugemi, ljudi mogu da pročitaju izjavu u vezi sa misijom škole. Ona je ispisana krupnim crnim slovima na beloj tabli. Svuda u svetu korporacije, preduzeća i škole objavljuju svoje misijske izjave tako da svako može da ih pročita. Opis Hristove misije nalazimo u Jevanđelju po Luki 19,10. On je došao »da nađe i spase što je izgubljeno«. Pre nego što se vratio na Nebo, On je svojim sledbenicima dao sledeći zadatak: »Idite po svemu svijetu i propovijedajte Jevanđelje svakome stvorenju.« (Marko 16.15)

»Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao.«

»Svuda postoji težnja da se napor pojedina zameni delovanjem organizacija. Ljudska mudrost teži sjedinjavanju, centralizaciji, izgradnji velikih crkava i ustanova. Mnoštvo pojedinaca prepušta dobrotvorni posao ustanovama i organizacijama; oni izbegavaju dodir sa svetom i njihova srca se hlade. Oni se zadubljuju u sebe i neosetljivi su prema utiscima. Ljubav prema Bogu i ljudima izumire u njihovoj duši.

Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao – posao koji ne može da obavi zamenik. Služenje bolesnima i siromašnima, iznošenje Jevanđelja izgubljenima, ne treba prepustiti odborima i organizovanim dobrotvornim društvima. Lična odgovornost, lični napor, lična žrtva zahtev je Jevanđelja...

Svakome koji postaje sudeonik u Njegovoj blagodati, Gospod određuje posao za druge. Mi lično treba da stojimo na svom mestu, govoreći: 'Evo mene, pošlji mene'. (Isaija 6,8) Odgovornost počiva na svima – na propovedniku Reči, na medicinskoj sestri – misionaru, na lekaru – hrišćaninu, na svakom hrišćaninu – bio da je trgovac ili zemljoradnik, stručnjak ili mehaničar. Naš posao je da ljudima otkrijemo Jevanđelje o njihovom spasenju. Svaki poduhvat koji preduzmemo treba da postane sredstvo za ostvarenje tog cilja.*

Kao hrišćani, pozvani smo od strane našeg Spasitelja, Isusa Hrista, ne samo da služimo ljudima, već da i njih učimo da služe. Svaki vernik crkve treba da bude angažovan u nekoj grani službe za Boga – u suprotstavljanju plimi bolesti i nevolja koja zapljuskuje čitav svet. To je naša hrišćanska misija:

ODGOVORITE

1. Koja je vaša posebna misija u životu kada je reč o službi drugima?
2. Kako usaglašavate Božji poziv sa svojim ličnim talentima i interesovanjima?

Kjaminjavandi Bendžamin, Bugema, Uganda

* Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 147. 148. original

Koliko god da život postane težak, imajte uvek na umu da ste još uvek živi i da Božja misija za vaš život još uvek nije dovršena. Isto tako, imajte na umu da nas Bog često čini još jačim, kada nam život postane težak. Imao sam prijatelja koga su prilike u kojima je živeo navele da padne u duboku depresiju. On više nije mogao da vidi zašto treba i dalje da živi. Nije video logičan razlog da nastavi život. Niti je video ikakav smisao u svom životu.

Možda vi niste u depresiji, ali ste zbunjeni u pogledu onoga šta bi mogao biti vaš pravi smisao u životu. Nemati svoju misiju je kao voziti se okolo ne znajući kuda idete. Kako da izbegnete zbunjenost ili depresiju zbog nedostatka usmerenja? U nastavku se nalaze tri različite ideje koje bi mogle da vam pomognu.

Sklonite se od upravljača. Da ste znali svoju odrednicu i cilj, već biste stigli tamo. Bog čeka da Njemu prepustite upravljač. Činjenica da se još uvek borite dokaz je vaše nespremnosti da Mu dopustite da preuzme kontrolu nad vašim životom.

Približite se Bogu. Kada izgleda da je Bog daleko, moguće je da ste vi oni koji su odlutali. Vratite Ga u središte svog života. Budite odlučni da saznate koju misiju vam je On namenio.

Imajte na umu da nikad nije prekasno. Čak i ako ste odlutali od misije koju Bog ima za vas, nikad nije kasno da joj se vratite – i da se vratite Njemu. Ta sigurnost treba da vam da neophodnu snagu da se vratite planu, koji On ima za vas. Umesto da govorite Bogu o svojim problemima, pokušajte da kažete sebi koliko je veliki vaš Bog, jer kad nema više ničega što biste mogli da učinite, budete sigurni da će Bog to rešiti! Koliko god moćan Bog bio, On neće odgovoriti na molitvu koju Mu niste uputili. Ne usredsređujte se na svoje okolnosti, niti na svoje borbe. Umesto toga, usredsredite se na snagu svoje vere i nade, dok nastojite da ostvarite Božju misiju za svoj život.

Sledite Hristov primer istrajnosti u misiji. Religiozne vođe iz Njegovog vremena pratile su svaki Njegov potez. Pažljivo su slušali sve što je On govorio. Zavideli su Mu, i svi dobro znamo do čega je njihova zavist dovela. Hristos je, međutim, ostao veran do same smrti. Neka to bude i naša misija.

ODGOVORITE

Kako možete pomoći nekom hrišćaninu koji se bori da ostane veran svojoj misiji?

**Umesto da govorite
Bogu o svojim
problemima, pokušajte
da kažete sebi koliko je
veliki vaš Bog.**

ŠTA JE POTREBNO DA BISTE NEŠTO PRESTALI DA ČINITE?

MIŠLJENJE (Matej 28,19; 2. Korinćanima 4,3)

Izgleda da skoro svi imamo neku svoju listu onoga što treba da uradimo da bismo postigli nešto što želimo. Mnogi, zapravo, veruju da njihov uspeh neposredno zavisi od toga koliko će stavki sa svoje liste uspeti da ostvare. Ali, koliko ljudi ima listu onoga što ne treba da čini, ili što mora prestati da čini, naročito kada je reč o dovršenju misije koju Bog ima za njih?

Vaša misija u životu, kao hrišćana, nikad ne bi smela da se razlikuje od onoga što Bog ima u planu za vas. Možete otići na kraj sveta tragajući za svojom misijom, ali kakvo bi to gubljenje vremena bilo ako ta misija nije ona koju Bog ima za vas. »Dođe riječ Gospodnja Joni sinu Amatijevu govoreći: Ustani, idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj protiv njega, jer izađe zloća njihova preda Me.« (Jona 1,1.2) Međutim, Jona je pobjegao od Gospoda. Otišao je u Jopu u kojoj se ukrcao na brod za Tarsis. Međutim, na kraju Gospod ga je ipak odveo u Nineviju.

Razmislite o onome što treba da prestanete da činite zato što vas to očigledno udaljava od Božje misije za vas.

Ako je Božja misija za vas da odete na određeno mesto i obavite određeni zadatak, nebitno je koliko ćete daleko pobeći i gde ćete se sakriti. Ipak ćete završiti u Nineviji.

Tako često trošimo vreme i energiju na nešto za šta mislimo da će nam doneti sreću. Ponekad zanemarujemo ono što Bog očigledno želi za nas da bismo mogli da činimo ono što sami želimo. Jedna popularna afrička poslovice glasi: »Ako nema neprijatelja unutra, neprijatelj spolja ne može vam nauditi.«*

Dok se budete usrdno molili da vam Bog pomogne da otkrijete svoju misiju u životu, dobro bi bilo da razmislite o onome što treba da prestanete da činite zato što vas to očigledno udaljava od Božje misije za vas. Što dalje budete bežali od Ninevije, više ćete odlagati svoju sreću i slobodu u Gospodu:

ODGOVORITE

1. Šta treba da prestanete da činite što vas sprečava da prihvatite Božju misiju za vas?
2. Kako pravite razliku između Božje misije za vaš život i svojih ličnih želja?
3. Kako vi lično možete da sledite Božje namere za vaš život uprkos brojnim mogućnostima koje vam svet nudi?

Džoan Namutebi, Kampala, Uganda

* Cool Quotes Collection, <http://coolquotescollection.com/2648/if-there-is-no-enemy-within-the-enemy-without-can-do-you-no-harm..>

ZAKLJUČAK

Isus Hristos imao je jasnu misiju – da traži i spase pala ljudska bića. Kratke priče o izgnanjenima i nađenima slikovito prikazuju različite vidove te Njegove potrage. Kao hrišćani, mi treba da se pobrinemo da On, a ne naše grešno nasleđe ili svetovne želje, bude Taj koji će usmeravati naše lične planove i ciljeve. Bog želi da svako od nas prepozna misiju koju On ima na umu za nas i da je sledi.

RAZMOTRITE

- Postavite nekolicini prijatelja ili poznanika sledeća pitanja. Uključite, ako je moguće, bar jednog neadventistu i bar jednog nehrišćanina. Kako znate koji su (ili koji bi trebalo da budu) vaši ciljevi u životu? Kako možete prepoznati da neko zna šta je njegova ili njena misija? Koga vi smatrate »čovekom ili ženom sa misijom«?
- Napravite mapu svog života u stilu Poklonikovog putovanja. Označite svoju polaznu tačku i cilj koji želite da dostignete. Zatim obeležite i ona mesta koja predstavljaju različita iskustva koja ste imali, ili se nadate da ćete ih imati. Na primer, neki posebno izazovan trenutak možete označiti kao »Teška gora«, ili neku bitku sa žalošću ili zavisnošću kao »Mračna klisura«. Ako želite, ukasite svoju mapu raznim ilustracijama.
- Proučite život nekih pojedinaca koji su imali jasnu životnu misiju, kao što su Albert Švajcer, Pol Turnije i dr. U kom životnom trenutku im je postalo jasno šta je njihova misija? Koji događaji ili ljudi su doprineli da postanu svesni svoje misije?
- Slušajte pesmu »Do Something« /»Učini nešto«/ od Metjua Vesta /Matthew West/, ili »Give Me Your Eyes« /»Daj mi svoje oči«/ od Brendona Hita /Brandon Heath/, dok budete odgovarali na pitanja za razmišljanje koja su predložena u okviru pouke za ovu sedmicu.
- Koristeći svoj omiljeni kompjuterski program za obradu teksta ili grafički dizajn napravite poster koji ilustruje poznati citat Elen Vajt »Najveća potreba sveta...« iz Vaspitanja, str. 57. original. Naglasite izraze koji se odnose na vašu ličnu misiju.
- Pronađite neku humanitarnu organizaciju u svojoj društvenoj zajednici koja ima jasnu misiju usmerenu na službu i pomaganje. Pridružite im se na nekoli-ko sati kao volonter i razgovarajte sa njenim članovima da biste dobili uvid u to kako se oni lično odnose prema toj misiji i kako je podržavaju.
- Napišite promotivni tekst u stilu reklame ili oglasa za misiju na koju vas Bog poziva.

POVEŽITE

Priče Solomonove 21,13; 31,8.9; Zaharija 7,8-10.

Tracy Kidder, *Mountains Beyond Mountains: The Quest of Dr. Paul Farmer, a Man Who Would Cure the World* (New York: Random House, 2004)

Rick Warren, *The Purpose-Driven Life* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2012).

John Stott, *Christian Mission in the Modern World* (Downers Grove, Ill: Inter-Varsity Press, 2008).

Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 9

Od 23. do 29. maja 2015.

Isus, veliki Učitelj

*»I čuđahu se nauci Njegovoj; jer Njegova besjeda bješe silna.«
(Luka 4,32)*

23. maj 2015.

LEKCIJA KOJU NE BISTE ŽELELI DA PROPUSTITE **Su**

UVOD (Matej 7,28)

Vratili ste se na fakultet na početku novog semestra i došli na prvo predavanje. Ne poznajete profesora baš dobro, ali nestrpljivi ste da započnete novu godinu. Iznenada, vrata se otvaraju. Profesor ulazi, zauzima svoje mesto i počinje da priča. O, ne! Njegov glas je tako monoton. On samo sedi tamo. Ništa ne zapisuje na tabli, ne postavlja nikakva pitanja o kojima bi razred mogao da diskutuje sa njim. Svi studenti postaju nemirni i čak počinju da razmenjuju ceduljice i proveravaju poruke na mobilnim telefonima. Pitajte se da li još uvek ima vremena da odustanete od tog predmeta i zamenite ga nekim drugim?

Sada zamislite istu scenu samo što je Isus taj koji ulazi u učionicu i staje pred razred. On se smeši i svakog ljubazno pozdravlja. Svi studenti su iznenađeni i sklanjaju svoje mobilne telefone. Sigurno svako u grupi planira da redovno prisustvuje tom predmetu!

Šta bi bilo tako posebno u vezi sa predavanjem koje Isus drži?

Pre svega, On ima drugačije metode poučavanja. Umesto da drži predavanja, On priča priče – kratke zanimljive priče, koje se odnose na svakodnevni život, koje su lako razumljive (Matej 13,34). On je zainteresovan i za dobrobit svojih studenata. Leči one koji su bolesni (Marko 6,56), a jednom prilikom nahranio je, hiljade gladnih ljudi količinom hrane koja je u prvom trenutku izgledala vrlo mala (Jovan 6,1-13). On ima tako mnogo znanja koje je spreman da podeli sa svakim ko je zainteresovan, i lako se sporazumeva sa ljudima bilo kog porekla i obrazovanja. On je usmeren stvarnim ciljevima! On govori o prilikama koje se tiču svakodnevnog života, o predmetima kao što je ljubav prema neprijateljima, pomaganje ugroženima, utišavanje gneva i požude, o tome kako se moliti i šta činiti sa svojim novcem (Matej 5–7).

Ne možete da ne uvidite uticaj koji bi Njegove reči mogle imati na vaš život i svesni ste da Njegovo predavanje nipošto nećete preskočiti (Matej 7,28).

Ove sedmice, dok budete proučavali o Velikom Učitelju, neka bi Bog učinio da pronađete još neke misli o tome koliko su posebna Njegova učenja i koliko vam ona mogu koristiti.

Ne možete da ne uvidite uticaj koji bi Njegove reči mogle da imaju na vaš život.

Osvald Tarore, Sibubur, Indonezija

Isusova svestrana priroda (Luka 1,52.53; 2,32; 3,12; 5,27-32; 7,36; 9,52-56; 17,11-17; 19,2))

U Jevanđelju po Mateju čitamo o Isusu, velikom Učitelju. Markovo Jevanđelje Ga prikazuje kao čudotvorca i čoveka od akcije. Jovan nas uči o Isusu – Mesiji, a Jevanđelje po Luki pokazuje nam »ljudsku stranu Njegove prirode i predstavlja Ga kao Prijatelja ljudi«. ¹

To prijateljstvo, kako ga Luka shvata, obuhvata sve ljude, bez obzira na rasu, kulturu ili pol. Spasenje je dato neznabošcima kao i Samarjanima. Ista mogućnost spasenja ponuđena je muškarcima i ženama, carinicima i grešnicima, kao i cenjenim ljudima. Isus je razgovarao i razmenjivao mišljenja sa bogatima (Luka 19,2), ali i sa siromašnima (Luka 1,53), dokazujući tako da ne postoje nikakve granice ni prepreke između Njega i ljudi. On čezne da spase svakoga.

Isus kao propovednik (Luka 6,17-49)

Od svih Isusovih propovedi zabeleženih u Jevanđeljima, najčuvenija je ona koju znamo kao Propoved na Gori. Prvi deo te propovedi sastoji se od niza učenja poznatih kao Blaženstva. Blaženstvo je »uslov ili izjava o blaženstvu«. ² Svaka izjava koja počinje rečju »blago...« prvo otkriva uslov, a zatim rezultat. Na primer: »Blago vama koji ste gladni sad; jer ćete se nasititi« (Luka 6,21) Uslov je glad. Rezultat je da će se oni koji su gladni nasititi.

»Luka navodi samo prvo, četvrto, drugo i osmo [blaženstvo] i to tim redom. U Blaženstvima Hristos je objavio cilj svoje službe i svog Carstva da ljudima donese sreću. Načela koja On navodi u suprotnosti su sa shvatanjem da se sreća može naći na materijalnom i čulnom planu.« ³

Isus kao iscelitelj (Luka 8,43-47)

Svaki dobar učitelj koristi određene metode, a lečenje je bilo jedan od Isusovih metoda. Mnogi bolesnici prišli su Mu da bi bili izlečeni. U Jevanđelju po Luki 8,43-47. čitamo o ženi koja je bila »bolesna... od tečenja krvi dvanaest godina“. (43. stih) Ali, čim je dotakla rub Isusovog ogrtača, krvarenje je prestalo.

Prema jevrejskom zakonu, ako bi muškarac dotakao ženu koja ima mesečni ciklus, on bi bio ceremonijalno nečist (3. Mojsijeva 15,19-28). Međutim, prema »Isusovom mišljenju, patnja te žene nije se smela zanemariti. Kao Božje stvorenje, ona je zasluživala pažnju i poštovanje«. ⁴

Isusove kratke priče u Jevanđelju po Luki (Luka 15; 18,1-14)

Jedan od najpoznatijih metoda poučavanja koji je Isus koristio bio je priča – kratkih priča. Parabola je »kratka priča koja slikovito prikazuje neku opšte prihvaćenu istinu. Ona ukratko iznosi pozadinu, opisuje radnju i ukazuje na rezultate«. ⁵ »Kod Isusa kratka priča bila je most kojim je On svoje slušaoc vodio prijatnom i poznatom stazom od mesta na kome su se nalazili do onoga na kome je On želeo da budu – od poznatog ka nepoznatom, od konkretnih

činjenica do apstraktnih istina, od vidljivog ka nevidljivom, od zemaljskog ka nebeskom. Bio je to prozor kroz koji je On pozivao svoje slušaoce da sagledaju nebesku istinu.«⁶

Važnost molitve (Luka 10,21; 11,1-4; 22,39-42; 23,34.46)

Više od bilo koga drugog jevanđeliste, Luka opisuje kako je Isus često išao da se nasamo moli. Molitva je bila ključ Njegove službe na Zemlji i izvor Njegove snage u trenucima potištenosti. Na taj način On je održavao vezu sa Bogom. Neposredno pre svoje smrti na krstu, izgovorio je sledeću molitvu svom Ocu: »U Tvoju ruku predajem duh svoj.« (Psalam 31,5)

Jedne noći kad su učenici čuli kako se Isus moli, bili su toliko zadivljeni da su Ga zamolili da i njih nauči da se mole na isti način. Tom prilikom On je ponovio molitvu »Oče naš« kojom se molio u Propovedi na Gori. »Ta molitva bi se primerenije mogla nazvati 'učeničkom molitvom', jer to nije ona vrsta molitve koja je Isusu bila potrebna. Ona je primerenija grešnim smrtnicima. Na primer, Isus nije morao da se moli za oprostenje greha.«⁷

Molitva je bila ključ Njegove službe na Zemlji i izvor Njegove snage.

»U molitvi 'Oče naš' Isus je iz mase nepotrebnih književnih elemenata izdvojio suštinu i sastavio jednostavnu sažetu formu čije značenje su mogle da razumeju i najjednostavnije duše... Njena sveopšta prihvaćenost odražava činjenicu da ona savršenije od bilo koje druge molitve izražava osnovne potrebe ljudskog srca.«⁸

ODGOVORITE

1. Čitajte Luka 6,20–49. Koje blaženstvo vama najviše znači i zašto?
2. Šta mislite, zašto su Isusove kratke priče danas još uvek značajne? Koja je vaša omiljena Isusova priča? Na koji način je ona promenila vaš život?
3. Koliko često se molite? Zašto se molite? Razmotrite druge oblike svog molitvenog života. Na koji način Isusov molitveni život može da prosvetli vaš lični?

Leonardo Bagus Sevarso, Džakarta, Indonezija

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, p. 664.
2. *Baker's Evangelical Dictionary of Biblical Theology*, Biblestudytools.com, s.v. »Beatitudes«, <http://www.biblestudytools.com/dictionaries/bakers-evangelical-dictionary/beatitudes.html>.
3. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »beatitudes«.
4. *The Life Application® Bible*, NIV (Tyndale House Publisher, Inc., and Zondervan Publishing House, 1991), p. 1815.
5. Wikipedia, s.v. »parable« <http://en.wikipedia.org/wiki/Parable>.
6. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. »parable«.
7. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, pp. 788, 789.
8. Isto, str. 346.

»'Ko je taj Isus', pitali su. On koji tvrdi da polaže pravo na slavu Mesije bio je drvodeljnin sin i radio zanat sa svojim ocem Josifom. Vidali su Ga kako naporno radi, penjući se i spuštajući niz brežuljke, bili su upoznati s Njegovom braćom i sestrama i znali Njegov život i poslove. Videli su Njegov razvoj iz detinjstva u mladost, i iz mladosti u muževno doba. Iako je Njegov život bio besprekoran, nisu mogli verovati da je On Obećani.

Kakva suprotnost između Njegovog učenja o novom Carstvu i učenja koje su čuli od svog starešine! Isus nije ništa rekao o njihovom oslobođenju od Rimljana.

»...Isus je odgovorio na pitanja svojih slušalaca.«

Čuli su o Njegovim čudima i nadali se da će svoju silu upotrebiti u njihovu korist, ali nisu zapazili nikakav nagoveštaj takve namere.

Kada su otvorili vrata sumnji, njihova srca, koja su za trenutak omekšala, postala su još tvrđa. Sotona je odlučio da oči slepih toga dana ne smeju da progledaju, niti da se oslobode duše okovane ropstvom. Žestokom silom radio je na tome da ih učvrsti u neverstvu. Nisu obraćali pažnju na znak koji im je već dat, kada su bili pokrenuti ubeđenjem da je njihov Otkupitelj taj koji im se obraćao.

Međutim, Isus im je dokazao svoje božanstvo otkrivanjem njihovih tajnih misli. 'Reče im: vi ćete Meni bez sumnje kazati ovu priču: ljekaru! izliječi se sam; što smo čuli da si činio u Kapernaumu učini i ovdje na svojoj postojbini. Reče pak: Zaista vam kažem: ...Mnoge udovice bijahu u Izrailju u vrijeme Ilijino kad se nebo zatvori tri godine i šest mjeseci i bi velika glad po svoj zemlji; i ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu Sidonsku k ženi udovici. I mnogi bijahu gubavi u Izrailju za proroka Jelisija; i nijedan se od njih ne očisti do Nemana Sirijanina.' (Luka 4,23-27)

Ovim izlaganjem događaja iz života proroka, Isus je odgovorio na pitanja svojih slušalaca. Slugama koje je Bog izabrao za naročito delo, nije bilo dopušteno da rade za narod tvrdoga i nevernoga srca. Međutim, oni koji su imali srca da osećaju i vere da poveruju, doživeli su naročitu naklonost dokazima Njegove sile kroz proroke.*

Andri Daimbani i Džulija Lonan, Džakarta, Indonezija

* Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 237. 238. original

Moja supruga radi u jednoj međunarodnoj školi koja ima jak sistem obezbeđenja. Jedne nedelje, otišla je da radi u svojoj kancelariji. Kada je stigla, poslala je SMS poruku radniku obezbeđenja u školi da bi joj dopustio da prođe kroz glavnu kapiju. Osoba od autoriteta ima »moć ili pravo da izdaje naređenja, donosi odluke i zahteva poslušnost«. ¹ Razmislite o prednosti i pravu koje ima šef obezbeđenja da izda odobrenje za ulaz u školu.

U Jevanđelju po Mateju 28,18. Isus je rekao: »Dade mi se svaka vlast na Nebu i na Zemlji.« Tokom vremena koje je proveo na Zemlji, On je tu vlast jasno pokazao. »I u sve uđe strah, i govorahu jedan drugome govoreći: Kakva je to riječ, da vlašću i silom zapovijeda nečistijem duhovima, i izlaze.« (Luka 4,36)

U Jevanđelju po Luki 4,36. zapažamo dve važne reči: »vlast« i »sila«. Reč za »vlast« u originalu potiče od grčke reči *exousia*,² dok je »sila« – *dunamis*.³ *Dunamis* se jednostavno može razumeti kao sposobnost da se nešto učini, dok *exousia* predstavlja pravo da se to učini. Dakle, kada je strah ušao u ljude, oni su videli da Isus ima i *exousia* i *dunamis*.

Kroz ceo Novi zavet vidimo kako Isus pokazuje svoj autoritet. On je imao autoritet da poučava čemu god je želeo da poučava (Luka 4,31.32), da isceljuje i isteruje demone (Luka 4,36), da oprašta grehe (Matej 9,6), da ljude učini Božjom decom (Jovan 1,12), da sudi (Jovan 5,27), da preda svoj život i da ga ponovo uzme (Jovan 10,18), i da daruje večni život (Jovan 17,2). Možete li zamisliti da imate takvog prijatelja kao što je On?

Šta bi bilo da je moja supruga trebalo da traži dozvolu od običnog službenika umesto od šefa obezbeđenja koji ima pravo da odobri ulaz?

Isus je naš Šef obezbeđenja. On je Glavni zapovednik i On poseduje sve što nam je potrebno. Budite uvek u vezi s Njim da bi vaš život bio plodonosan i pun smisla.

ODGOVORITE

1. Kako izgleda biti u vezi sa Onim ko ima svu vlast?
2. Šta treba da činimo da bismo svakodnevno bili u vezi sa Isusom?

Mičel Naibaho, Džakarta, Indonezija

1. *Oxford Dictionaries*, s.v. »Authority«, http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/authority?q=authority.
2. »The NAS New Testament Greek Lexicon«, s.v. »Exousia«, Bible Study Tools, <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/exousia.html>.
3. »The KJV New Testament Greek Lexicon«, s.v. »Dunamis«, Bible Study Tools, <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/kjv/dunamis.html>.

Bistar um i pozitivan način razmišljanja pomažu nam da se usredsredimo na svoje ciljeve. Osim toga, potrebna nam je i ravnoteža između naših misli, reči i dela. Isus je savršeni Primer takve usredsređenosti i ravnoteže. Tokom svog života na Zemlji, On je činio mnoga dela u tri različite oblasti života koje mi treba da oponašamo i uvrstimo u svoj život. U tom slučaju, i naš život biće usredsređen i dobro uravnotežen.

Isus je postavio jasno određene ciljeve za svoj život. On je imao jasne ciljeve koji su bili koncentrisani na viziju i misiju Božjeg carstva (Luka 4,43; 8,1; 9,11). On je poučavao otvoreno i sa jasnim ciljevima. Cilj Njegovog poučavanja bio je, i još uvek je, da u svoje učenike usadi uzvišene ideale koji će im pomoći da izgrade veru i čvrst odnos sa Njim i drugim ljudima.

**On se još uvek
brine za ljude i ima
više razumevanja
za njih nego mi.**

Isus je pažljivo birao reči. U Isusovo vreme mnogi ljudi nisu znali da čitaju i imali su malo ili nimalo formalnog obrazovanja. Zato je On birao reči koje je svako mogao da razume. On je držao pouke, propovedao, smišljao izreke i kratke priče i druge slikovite prikaze koji su bili povezani sa životnim uslovima, prirodnim okruženjem i različitim vrstama poslova kojima su se ljudi u to vreme bavili (Luka 4,43; 10,25-37).

Isus je radio za dobrobit drugih. Dok je propovedao Jevanđelje, Isus je usput činio mnogo dobra drugima. Lečio je bolesne, podizao mrtve i opraštao grehe (Luka 6,17-19, 27-36; 7,1-17; 10,25-27). Sve što je radio, radio je iz ljubavi. On se još uvek brine za ljude i ima više razumevanja za njih nego mi.

I naš život može biti promenjen pod uticajem Isusa, Učitelja koga je Bog poslao. »A i mnoga druga čudesa učini Isus pred učenicima svojijem koja nije su pisana u knjizi ovoj. A ova se napisahu, da vjerujete da Isus jest Hristos, sin Božij, i da vjerujući imate život u ime Njegovo.« (Jovan 20,30,31)

ODGOVORITE

1. Koje od Isusovih učenja vam je omiljeno i zašto?
2. Razmislite o nekoj Isusovoj kratkoj priči i o tome kako je možete primeniti u svom životu.

Oktoverano Lengkong, Airmadidi, Indonezija.

Dok je boravio na Zemlji, Isus je bio vrhunski Učitelj i Sluga. Nikad nije izbegavao vršenje svojih dužnosti. Ostao je posvećen svom poslu, čak i kad je došao trenutak da umre najsurevijom smrću u korist grešnika širom sveta.

Da li ikad zateknete sebe kako izbegavate neku tešku situaciju? Danas se mnogi okrenu i beže kad stvari postanu teške. Beže iz teškog braka. Napuštaju posao ako misle da nisu dovoljno plaćeni, ili da se prema njima postupa nekorektno. Odustaju od teškog ispita ako misle da bi mogli da padnu, i umesto toga traže pomoć od profesora. Beže od bilo čega što im je neprijatno, u prošlosti ili sadašnjosti.

Isus, međutim, predstavlja primer posvećenosti. On nikada nije olako shvatao svoju misiju – misiju koja nije obuhvatala samo učenje o tome kako treba živeti, već i kako biti spasen prihvatanjem Njegove smrti za nas na krstu. Imajte na umu da Isus, u trenutku kada je umirao, nije mogao da vidi preko groba. On je doživljavao osećanje da će Ga težina naših grehova za koje je umirao zauvek odvojiti od Njegovog voljenog nebeskog Oca. Ipak, Sveti Duh u Njemu učinio je da ostane veran svojoj nameri. Sluge dovršavaju svoje poslove, prihvataju svoje odgovornosti, drže svoja obećanja i ispunjavaju svoje obaveze. Kao Božji sluga, Isus je sve to činio.

Isus svoj posao nije ostavio nedovršenim.

Isus svoj posao nije ostavio nedovršenim. On nije odustao u trenutku obehraćenja, pa čak ni onda kad Mu se masa rugala, dok je visio na krstu u fizičkoj i duhovnoj agoniji. Koliko vere Mu je bilo potrebno da bi tu i ostao.

Međutim, pokazivanje bilo kakve vernosti s naše strane često je prava retkost. Mogu li drugi da računaju na vas? Ima li nekih obećanja koja treba da održite, zaveta koje treba da ispunite, ili obaveza koje treba da ispoštujete? Kada razmotrite šta je sve Isus učinio za vas, možete li reći da ste Mu zaista verni?

Zamislite samo, Isus čezne da vam jednog dana priđe i kaže: »Dobro, slugo dobri i vjerni.« (Matej 25,23)

ODGOVORITE

1. Razmislite o svom životu. Mogu li drugi da računaju na vas? Ako mogu, u čemu? Ako ne mogu, zašto? Koja obećanja treba da održite, koje obaveze da ispoštujete i kada planirate to da učinite?
2. U kojim oblastima svog života treba da pokažete više vernosti? Tražite od Boga da vam pomogne u tome.

ZAKLJUČAK

Kao vrhunski Učitelj, Isus je svojim učenicima govorio o mnogim temama, pa i o tome kako da se mole.

»Molitva je otvaranje srca Bogu kao Prijatelju. To nije potrebno zato da bismo Bogu otkrili šta smo, već da bismo postali sposobni da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže Njemu...

Istrajnost u molitvi je uslov za uslišenje. Ako želimo da rastemo u veri i steknemo iskustvo, moramo da se molimo.«*

RAZMOTRITE

- Vodite dnevnik o svojim molitvama u toku jedne sedmice tako što ćete ih zapisivati ili snimati. Na kraju sedmice, pregledajte svaku molitvu i razmislite o odgovorima na sledeća pitanja: Koliko često ste se molili? Za šta ste se molili? Da li ste odvajali vreme da slavite Boga i da Mu se zahvalite? Da li ste utišavali svoje misli da biste mogli da čujete šta vam Bog govori? Na osnovu te sedmice molitve, kako biste mogli poboljšati svoju sposobnost komunikacije sa Bogom?
- Pročitajte jedan ili dva članka o molitvi na veb-sajtu koji je posvećen porodičnim odnosima: http://www.focusonthefamily.com/faith/faith_in_life/prayer.aspx. Koju novu misao o molitvi ste pronašli u tim člancima?
- Recitujte reči himne »God Be in My Head« /»Da Bog bude u mojoj glavi«/ koju možete naći na http://www.lyricsfreak.com/r/religious+music/god+be+in+my+head_20887326.html. Kako muzika sama po sebi može biti molitva Bogu?
- Pođite jedne Subote popodne u molitvenu šetnju sa svojim subotnoškolskim razredom. Ako nikada ranije to niste činili, ima nekoliko zanimljivih članaka na Internetu koji objašnjavaju kako se to radi.
- Prošetajte se kroz neki park i fotografišite pojave u prirodi koje vaše misli usmeravaju Stvoritelju. Kada se vratite kući, pregledajte te fotografije kao da su to molitve bez reči. Razmislite čemu vas svaka od tih fotografija uči o Bogu.
- Zamolite nekog od svojih starijih rođaka da vam opiše neku priliku u kojoj je Bog uslišio jednu od njegovih ili njenih molitava.

POVEŽITE

Psalmi 66,18.19; 145,18; Matej 5,43.44.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, »Preimućstvo molitve«.

Derek J. Morris, *The Radical Prayer*.

Linda Vandenburg, *Njujork Siti, Njujork, SAD*

* Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 93. 97. original

Pouka 10

Od 30. maja do 5. juna 2015.

Slediti Isusa u svakodnevnom životu

»I rekoše apostoli Gospodu: Dometni nam vjere.«

(Luka 17,5)

Šta znači služiti Bogu u svakodnevnom životu? Kako Mu možemo dopustiti da uveća našu veru? To su dva osnovna pitanja kojima ćemo se baviti u pouci za ovu sedmicu. Iako je Sveto pismo jasno u tome da treba da napustimo ljudske običaje i služimo Bogu po ugledu na Isusa (Marko 7,8), često se značenje takvih tekstova komplikuje ličnim mišljenjem ili naučnim teoretisanjem. Bilo da je reč o farisejima koji pokušavaju da zadobiju spasenje svojim delima, ili pojedincima koji danas nastoje da zadobiju Božje odobravanje sticanjem znanja ili savršenim držanjem zakona, Sveto pismo još uvek stoji kao konačna istina bez obzira na bilo čija pogrešna shvatanja o njemu.

Biblija nije pisana samo za obrazovane i bogate, niti samo za naučnike. Ona je tako sastavljena da svako – bez obzira na svoje poreklo, društveni status ili obrazovanje – može da je razume.

Isus je bio jasan u tome da služeći Njemu moramo služiti drugima.

U pouci za ovu sedmicu usredsredićemo se na pronalaženje Isusa u svakodnevnom životu. Slediti Boga ne mora da znači držati veliku evangelizaciju u nekoj dalekoj zemlji, ili osmisliti plan za uklanjanje gladi u svetu. Istina je, mnogi su pozvani da se bave tim pitanjima, ali treba imati na umu da to nije jedini način da služimo Bogu.

Džon Vesli je izjavio: »Jedno od glavnih pravila u religiji je da ne propustimo nijednu priliku da služimo Bogu. A, budući da je On nevidljiv našem oku, treba da Mu služimo pomažući našem bližnjem, što On prihvata kao da je učinjeno Njemu lično – kao da stoji vidljivo pred nama.«*

Ima mnogo trenutaka u svakodnevnom životu kada nam se pruža prilika da pokažemo Hrista drugima. Isus je bio jasan u tome da služeći Njemu moramo služiti drugima. On je jednostavno rekao: »Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem.« (Matej 4,19) Življenje za Isusa ne bi trebalo da se svodi na teorijsku filozofiju, na neku nejasnu doktrinu, ili na odlučivanje da ćemo »činiti dobro«. Iako slediti Boga obuhvata filozofske ideje, zdravu doktrinu, saznavanje novih pojmova i, naravno, činjenje dobrih dela – sve to nije suština. Suština je vera.

Metju Šefer, Rouzvil, Kalifornija, SAD

* John Wesley, *A Plain Account of Christian Perfection* (Kansas City, Mo.: Beacon Hill Press, 1966), p. 53

Prvi deo 17. poglavlja Jevanđelja po Luki kao da nije povezan sa prethodnim poglavljem u pogledu prirode onoga o čemu se tu govori. Šesnaesto poglavlje prikazuje Isusa kako razgovara sa farisejima o njihovom licemerju i zavisti, ali zapazite da je u 17. poglavlju došlo do promene. Isus se više ne obraća farisejima, već svojim učenicima. Fariseji se više ne pominju sve do 20. stiha. S obzirom da je između ta dva poglavlja došlo do promene, najverovatnije je da su se opisani događaji zbili u različito vreme i na različitom mestu. Jedanaesti stih 17. poglavlja bi možda mogao da odgovori na pitanje šta se zapravo dešavalo. Izgleda da su se Isus i Njegovi učenici zaputili u Jerusalim, a da bi tamo stigli, morali su da prođu preko Samarije i Galileje.

Ta nepovezanost između stihova »navela je neke da pomisle da Luka ovde iznosi suštinu onoga što se dešavalo u različitim prilikama«. ¹ To je sasvim moguće, jer u 1. i 2. stihu Isus govori o tome da navesti nekoga na greh predstavlja greh samo po sebi i da je to dovoljno strašno da se osobi koja to čini veže vodenični kamen oko vrata i da se udavi u moru. On u 3. i 4. stihu govori o tome kako treba da imamo stav praštanja kada drugi zgreše protiv nas. Peti i šesti stih govore o sili vere. Ovde Isus ističe da nije bitna veličina vere koju neko poseduje, već njena iskrenost. U stihovima 7–10. Zapisana je kratka priča o sluzi i o tome koliko se njegov trud cenio. Isus kaže da se od Njegovih slugu mnogo traži, ali da oni ne treba da očekuju da će primiti više od svoje plate. Najverovatnije je da su oni o svim tim temama razgovarali na svom putovanju prema Jerusalimu.

Bilo je to dugačko putovanje.

Bilo je to dugačko putovanje. »Putovanje o kome je ovde reč kao da se odvijalo kružnim putem – prvo su prošli kroz Samariju, zatim duž granica Galileje, onda verovatno kroz Pereju, i konačno stigli u Jerusalim.« ² Možda je reč o istom putovanju koje se pominje u Jevanđelju po Jovanu 11,54. kada se Isus sklonio od Jevreja i uputio ka severu da tamo provede neko vreme. To putovanje bilo je poslednji krug koji je Isus obišao neposredno pre svoje smrti.

ODGOVORITE

1. Šta znači navesti nekog da greši?
2. Čitajte Luka 17,7–10. Kao Božji sluga, kakav stav treba da imate, dok obavljate Njegovo delo?

Dženis-Rej A. Bousls, Fort Vajt, Florida, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, p. 837.

2. Isto, str. 838.

U životu neprekidno donosimo odluke – a neke od njih važnije su od drugih. Buđenje ujutro podrazumeva donošenje nekih osnovnih odluka, kao što su: šta ćete obući, šta ćete jesti i kuda ćete ići tog dana. Ali nisu sve odluke tako lake. Na primer: s kim ćete se venčati? Ta odluka može da utiče na čitav tok vašeg života u budućnosti, pa je, zato, ne treba olako shvatiti. Odluka da sledite ili da ne sledite Isusa, takođe, će uticati na ostatak vašeg života. To je, zapravo, najvažnija odluka koju ćete ikad morati da donesete. Ona zahteva više od znanja o Njemu. Ona će uticati na svaki trenutak vašeg življenja za Njega.

Više od običnog »simpatizera« (Matej 7,21-23)

Mnogi ljudi su Isusovi »simpatizeri«. Oni vole da slušaju o velikim poduhvatima koje je On činio, kao onda kada je odjednom nahranio 5.000 ljudi. Vole da čitaju o Njegovim čudima, ali kad sami treba da krenu Njegovim stopama, počinju da se premišljaju. Pratiti Isusa nije isto što i pratiti neki TV šou. Ne možete nastaviti tamo gde ste prošli put stali i jednostavno preći u sledeću epizodu. Postoji cena. U Jevanđelju po Luki 9,57-62. nailazimo na razgovor koji je Isus vodio sa nekim ljudima koji su želeli da Ga slede. Zainteresovali su se za Njega na osnovu priča koje su čuli i čuda kojima su prisustvovali. Ali, Isus im se obraća i kaže: »Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda: a Sin Čovječij nema gde zakloniti glave.« (Luka 9,58) Vidimo da su mnogi, ubrzo posle tih reči, izgubili želju da Ga slede.

Primiti Isusov poziv tamo gde se nalazimo (Luka 5,27-33)

Stalno nailazimo na primere ljudi kojima je Isus pružao ruku, dok ih je društvo smatralo »nepravедnim« i »bezvrednim«. U 5. poglavlju Jevanđelja po Luki On upućuje poziv cariniku (izazivajući prezir fariseja). Međutim, zapazite da mu je Isus rekao samo: »Hajde za Mnom«. Nije rekao: »Prestani da se baviš sakupljanjem poreza. Više se moli i dovedi svoj život u red. Onda ćeš moći da me slediš.« On je pozvao carinika upravo tamo gde se ovaj nalazio. Nije ga osuđivao. Umesto toga, ukazao mu je milost i prihvatio ga.

Slediti Isusa ne znači samo diviti Mu se.

Na sličan način, Isus ni od nas ne traži da se potpuno reformišemo pre nego što krenemo za Njim. On nas poziva da Mu pridemo upravo takvi kakvi smo, a onda će nas On preobraziti. Ljudi često misle da moraju biti savršeni pre, nego što potraže Boga, ali Sveto pismo nam na toliko mesta pokazuje da je Bog taj koji traži nas i da je sve što mi treba da uradimo – da prihvatimo Njegov poziv.

Uzeti svoj krst (Matej 16,24)

Slediti Isusa ne znači samo diviti Mu se. Iako nas Hristos poziva da Ga sledimo, bez obzira gde se trenutno nalazimo, On nas uči i da treba da uzmemo

svog krst. Šta to znači? Slediti Isusa znači da moramo ukloniti neke stvari iz svog života, a to možda neće biti lako. To zahteva aktivno i svakodnevno predanje Njemu. Tekst u Jevanđelju po Mateju 10,22. govori o tome da će mnogi Hristovi sledbenici biti omrznuti Njega radi, ali ko god izdrži do kraja, biće spasen. Lako je prihvatiti mentalitet koji nas navodi da u životu biramo lakši put. Ali, slediti Isusa neće uvek biti lako. Sveto pismo nam to pokazuje. Međutim, ono nam isto tako pokazuje da će nam On, ako Ga se budemo držali, pomoći da izdržimo sve što život stavi pred nas.

Bog nagrađuje našu veru (Luka 5,5,6)

Mnogi gube iz vida činjenicu da Isus želi ono što je najbolje za nas. Ljudi često imaju predstavu o jednom osvetoljubivom Bogu, koji jedva čeka da nas uhvati u nečemu lošem kako bi mogao da nas kazni. Međutim, Bog Biblije je mnogo drugačiji. Mi smo pozvani da imamo veru i rečeno nam je da će naša vera izvršiti ono što Bog očekuje. Mi treba da imamo radost i mir (Isaija 55,10–13). U 5. poglavlju Jevanđelja po Luki, čitamo kako su mreže učenika bile prepune ribe zato što su učinili ono što je Isus tražio od njih. Oni su verovali. Na mnogo mesta u Bibliji možemo naći primere da Gospod nagrađuje veru ljudi i pokazuje im da On traži ono što je u njihovom najboljem interesu.

On želi naše prijateljstvo (Matej 11,28)

Razmislite o svojoj omiljenoj televizijskoj emisiji. Zbog čega vas ona privlači? Da li je to neizvesnost, gluma ili zaplet? Zatim razmislite o hodanju za Isusom. Šta vas privlači Njemu? Mnogi žele da On bude deo njihovog života. Žele Njegovo vođstvo. Žele da im On obezbedi novac i dobro zdravlje. Oni Mu pristupaju iz ugla onoga što žele. Međutim, Isus čezne da upozna svakog od nas kao svog prijatelja. On želi da svako od nas upozna Njega kao svog Prijatelja. U Jevanđelju po Mateju 11,28. Isus nas poziva kao otac koji želi da osigura i zaštititi svoju decu. »Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni, i Ja ću vas odmoriti.« (Matej 11,28)

ODGOVORITE

1. Setite se i drugih načina na koje ljudi mešaju »obožavanje« popularnih ličnosti sa odanošću Hristu. Kako možemo svakodnevno slediti Isusa u svemu što radimo?
2. Na koji način možemo sagledati Hrista kao ličnost koja čezne za našim prijateljstvom, a ne samo kao lik čoveka iz prošlosti koji je učinio neka dobra dela?
3. Setite se drugih primera iz Svetog pisma, kada je Isus pozivao ljude da napuste svoj trenutni način života i pođu za Njim?

Stiven Šefer, Koledždejl, Tenesi, SAD

Dok prelistavam Jevanđelje po Luki u vezi sa verom, zapažam da je Isus sve vreme bio uznemiren zbog nedostatka vere među Njegovim sledbenicima.

Zatim je došlo do onog molitvenog sastanka na Maslinskoj gori pre Isusovog raspeća. Učenici su bili puni predrasuda, a naročito Simon Petar. Isus se okreće Njemu i kaže: »A Ja se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane; i ti kadgod obrativši se utvrdi braću svoju.« (Luka 22,32) U tom trenutku, uznemirenost je prerasla u očajničku molbu Njegovim sledbenicima da imaju više vere.

Elen Vajt kaže da u noći pre nego što će biti razapet Isus »nije govorio ni o poniženjima koja Ga čekaju, već je činio sve da ih [učenike] podseti na ono što će ojačati njihovu veru, da ih pokrene da gledaju napred na radosti koje očekuju pobednika...

»Hristos nije doživeo poraz i nije se obeshrabrio.«

'Ovo vam kazah', rekao je, 'da u Meni mir imate. U svijetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer Ja nadvladah svijet.' (Jovan 16,33) Hristos nije doživeo poraz i nije se obeshrabrio;

pa su i Njegovi učenici morali da pokažu veru sa istom takvom trajnom prirodom. Trebalo je da rade kao što je On radio, oslanjajući se na Njega, jer tako mogu dobiti snagu. Iako će njihov put biti zaprečen prividnim nemogućnostima, u Njegovoj blagodati treba da idu napred, ne prepuštajući se očajuju ni zbog čega i nadajući se svemu».*

Da bi nastavili da objavljuju istinu, učenicima je bila potrebna ista vera kakvu je Isus imao. Trebalo je da se u potpunosti oslone na Boga. Isus je bio duboko uznemiren nedostatkom vere u životu svojih učenika. S obzirom da su svaki dan provodili s Njim, trebalo je da potpuno poverenje koje je On imao u svog Oca pređe i na njih. U svojim poslednjim trenucima, On se veoma trudio da ojača njihovu veru, podsećajući ih da imaju nadu za budućnost i da razmišljaju o svemu dobrom što očekuje one koji istraju uprkos sumnji, mržnji, patnji, lažima i nesrećnim okolnostima. Kazao im je da mogu imati mir šta god da se desi, jer veruju svom nebeskom Ocu koji drži svoja obećanja. Dok budete provodili vreme sa Isusom, obratite pažnju na one primere u kojima vas On podseća da treba da imate više vere-

ODGOVORITE

1. Šta je po vašem mišljenju vera?
2. Šta možete učiniti da biste unapredili svoju veru u Boga? Učinite to ove sedmice i razgovarajte o tome u subotnoj školi.

Ana Bartlet, Koledždej, Tenesi, SAD

* Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 23 original.

3. jun 2015.

KAKO PRIMENITI »JA SAM!«

PRIMENA (Jovan 13,34.35; 14,5-7)

Sr

Da li ste nekad pokušali da uradite nešto što je neko tražio od vas, a onda se zapitali: »A kako to da uradim?« Ne brinite, zaista niste jedini. Većina od nas mnogo puta suočila se sa tim pitanjem na različite načine i u različitim situacijama.

Ni Isusovi učenici nisu bili drugačiji. Tri i po godine išli su kuda god je On išao. A onda iznenada, On je trebalo da napusti njihovo fizičko prisustvo. Kako da sledite nekoga koga ne možete da vidite, čujete, pa čak ni dodirnete? Kako da budete u vezi sa nekim ko nije fizički prisutan? Niko nema bolje odgovore na ta pitanja od samog Isusa. Evo, dakle, nekih ideja koje nam On daje da bi nam pomogao da Ga sledimo u svom svakodnevnom životu:

Kad i mi sami ne znamo šta želimo, Bog zna!

1. Korak: Ko?

U Jevanđelju po Jovanu 14,5. Toma pita Isusa kako mogu da znaju put kojim treba da idu. U 6. stihu Isus mu odgovara da je On »Put i Istina i Život«. Isus nam u suštini kaže da je On način: »Ja sam način na koji vi to činite.« Štagod »to« bilo, ono određuje način na koji gledamo Isusa kao odgovor na naše lične nedoumice.

2. Korak: Šta?

Isus: »Šta ćete?« (Jovan 1,38)

Učenici: »Gdje stojiš?« (38. stih).

Isus: »Dođite i vidite.« (39. stih)

Znati šta želite da radite je važno. Ali sjajna vest je da kad i mi sami ne znamo šta želimo, Bog zna!

Ima mnogo zahteva i zapovesti o tome kako da sledimo Isusa u svakodnevnom životu. Međutim, na osnovu svih Isusovih zapovesti, može se slobodno reći da je suština svega što On želi od nas da verujemo u Njega i volimo jedni druge (Rimljanima 13,8; Galatima 5,14; Jakov 2,8; 1. Jovanova 3,23; 4,7, 8). Sve drugo što radimo zasniva se na tome.

3. Korak: Kako?

»Kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svi poznati da ste Moji učenici ako uzimate ljubav među sobom.« (Jovan 13,34.35)

Ovaj poslednji korak je sasvim ličan i zahteva svesnu nameru. Mi treba da volimo druge zato što Hristos voli nas. Međutim, svi poznajemo neke ljude koje je teško voleti. Međutim, ako imamo Hrista u srcu, moguće je zavoleti i one koje je teško voleti.

ODGOVORITE

1. Zašto je teško znati, poverovati i razumeti da Isus vas lično voli?
2. Na koje načine biste primenili 3. korak u svetlu 1. pitanja?

Amir Dejvis, Koledždej, Tenesi, SAD

Današnje društvo uči nas da se uzdamo u sebe. Gaziti druge ljude da bismo dobili ono što želimo ne samo da se smatra normalnim, već se to često i očekuje. Poniznost se uglavnom smatra slabošću, a agresivnost doživljava kao snaga.

Iako ima trenutaka u kojima je neophodno biti pun samopouzdanja (razmislite o Isusovom postupku prema menjačima novca u Hramu), da li bi to trebalo da bude naš stalni stav? Iako se Isus u nekim trenucima tako ponašao, On je imao načina da iznenadi ljude svojom poniznošću i podnošenjem u mnogim teškim prilikama koje je doživljavao.

Za Riča Mulinsa /Rich Mullins/, hrišćanskog muzičara koji je umro mlad tokom 1990. godina, navodi se da je rekao nešto prilično duboko. On je bio poznat po tome što je davao politički nekorektne izjave i tako govorio da je

**Gledati na svaki
sekund kao na
priliku da pokažemo
Hristovu ljubav.**

šokirao i mnoge hrišćane. Nešto što je jednom prilikom rekao ostavilo je jak utisak na mene: »Sreću ne pronalazimo u samopouzdanju. Sreću ne nalazimo tako što gazimo preko ljudi kad ugledamo nešto što želimo, a oni nam stoje na putu, i onda ih ili napuštamo ili slomimo. Sveto Pismo nas ne uči da budemo samopouzdanji.

Sveto pismo nas uči – i to je izvanredno – uči nas da budemo smerni.«^{*} Zatim je nastavio izjavivši da to nije popularna ideja, čak ni među mnogim hrišćanima.

Iako ideja da Bogu služimo tako što služimo drugim dušama zvuči jednostavno, kad pokušamo to da radimo, to nas može dovesti do granica našeg strpljenja. To je jednostavna zamisao. Međutim, nije lako primeniti je u praksi. Mnogo je teško očuvati čak i smirenost uma kad vas neko preseče u saobraćaju. Ljudi u takvim situacijama pronalaze izgovore zato što su izgubili strpljenje ili što su pokušali da se probiju napred. Iako možemo izgubiti vlast nad svojim ponašanjem kad nas obuzme gnev ili nestrpljenje. Ali, ono što je ključno u takvim prilikama je gledati na svaki sekund kao na priliku da pokažemo Hristovu ljubav.

ODGOVORITE

1. Kako možete pokazati poniznost u službi i u najjednostavnijim vidovima života?
2. Setite se drugih primera u Svetom pismu kad je Isus pokazao smernost, a ne samopouzdanje. Zašto i te primere treba uzeti u razmatranje?
3. Kako te stihove iz Pisma možemo primeniti u svom životu tako da oni za nas postanu stvarnost, a ne nešto nestvarno?

Hana Goldstin, Koledždej, Tenesi, SAD

* Goodreads.com, <https://www.goodreads.com/quotes/154283-we-do-not-find-happiness-by-being-assertive-we-don-t>.

5. jun 2015.

SVRHA ŽIVOTA

ISTRAŽIVANJE (Matej 4,18-22; 6,20-27; Marko 2,13-17)

Pe

ZAKLJUČAK

Iako je bio veliki Učitelj, Isus ipak nije osnovao neku školu teologije ili filozofije. Njegova namera bila je »da nađe i spase što je izgubljeno«. (Luka 19,10) On je došao da otkrije Božji karakter. To otkrivenje je dostiglo vrhunac na krstu, gde je On pokazao ljudima i svetovima koji nisu pali kakav je Bog zaista i platio cenu za greh da bismo mi mogli da budemo spaseni. On je na taj način, stvorio zajednicu otkupljenih koji su, pošto su spaseni Njegovom smrću, odlučili da se ugledaju na Njegov život i prihvate Njegova učenja. Poziv da budemo deo te zajednice je poziv na odanost samom Hristu. Isusova želja za Njegove učenike postaje jedina svrha života.

RAZMOTRITE

- Napravite raspored svojih dnevnih aktivnosti od nedelje do Subote. U taj raspored dodajte kolonu u kojoj će se nalaziti objašnjenje na koji način određena aktivnost predstavlja odraz Hristovog života i učenja.
- Pevajte himnu »Have Thine Own Way, Lord« /»Neka bude Tvoja volja, Gospode«. Pročitajte priču koja stoji iza te himne na veb-adresi: http://en.wikipedia.org/wiki/Have_Thine_Own_Way,_Lord .
- Dopišite petu strofu himni koja bi se odnosila na vaš život i osećanja.
- Pročitajte članak »In Christ: Union With Him as Savior and Lord in Paul«, koji je napisao Ivan T. Blazen, na veb-adresi: <https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/Release%202.pdf>.
- Pročitajte kratku priču o ovcama i jarcima iz Jevanđelja po Mateju 25,31-46. Ta priča je odličan primer koji pokazuje kako je Isus koristio prirodu da pouči ljude, koji su dolazili da Ga slušaju. Kako biste upotrebili prirodu da nekoga poučite o načelima Isusovog carstva?

POVEŽITE

Isaija 58; Mihej 6,8.

Elen G. Vajt, Put Hristu, »Božja ljubav prema čoveku«, str. 9-15. original
Allan Luks, The Healing Power of Doing Good.

Rahel Svart, Ipsilanti, Mičigen, SAD

Pouka 11

Od 6. do 12. juna 2015.

Božje carstvo

*»I doći će od istoka i zapada i sjevera i juga
i sješće za trpezu u carstvu Božijemu.«*

(Luka 13,29)

6. jun 2015.

»KRALJEVSTVO ZA KONJA!«

UVOD (Luka 17,20.21)

Su

»Konja! Konja! Dajem kraljevstvo za konja!«* Ove čuvene reči izgovorio je kralj Ričard III u Šekspirovoj drami. Zanimljivo je zapaziti kako mu je kraljevstvo postalo nevažno, kad se na bojnopolju suočio sa smrću, kada je ostao bez pouzdanog konja. Izgleda da sva zemaljska carstva gube svoju sjajnu privlačnost, kada se odmere prema najvažnijim pojavama u životu, kao što je smrt. A da li je tako i sa Božjim carstvom?

»Carstvo Božje« je jedna od najistaknutijih tema u Isusovom učenju, i premda samo Jevanđelje po Luki beleži taj izraz više od 40 puta, on je još uvek zaogrnut velom tajne. To pokreće pitanja kao što su: Kakav je smisao carstva Božjeg? Odakle dolazi? Na koji način stiže? Kako deluje? U Jevanđelju po Luki 17,20.21 zatičemo fariseje kako ispituju Isusa upravo o toj temi. Isusov odgovor dotiče samo jedan vid Božjeg carstva: »Carstvo Božije neće doći da se vidi; niti će se kazati: Evo ga ovdje ili ondje.« Isus veoma jasno kaže da Božje carstvo neće doći sa uobičajenom pompom kao zemaljska carstva, koja su praćena paradom i vojnim orkestrom. Niti će biti zapaženo i objavljeno od strane onih koji nadmeno zahtevaju njegov dolazak. Isus kao da oslikava Božje carstvo u oštrom kontrastu sa svakim carstvom koje je ovaj svet ikada video. Međutim, to nisu bili odgovori koje su fariseji želeli da čuju. Oni su želeli da znaju tačno vreme dolaska.

**Božje carstvo
je upravo ovde,
upravo sada.**

Isus nastavlja da objašnjava zašto fariseji neće primetiti dolazak carstva: »Carstvo je Božije unutra u vama.« (21. stih) I pored tolikog očekivanja i pažljivog osmatranja, fariseji nisu shvatili da je Božje carstvo već došlo i da stoji upravo tu, ispred njih. Prosto neverovatno! Božje carstvo je upravo ovde, upravo sada, i mi možemo da mu potpuno slobodno pristupimo.

Kralj Ričard bio je spreman da zameni kraljevstvo za konja i ja mu to uopšte ne zameram. Koje biste zemaljsko kraljevstvo menjali za svoj život? A šta je sa Božjim carstvom? Da li postoji išta za šta bi vredelo menjati Božje carstvo? Popularnost? Novac? Karijera? Odnosi? Konj? Dok razmišljate o Božjem carstvu ove sedmice, molim se da i vi dođete do istog zaključka do koga sam i sam došao: Odgovor je NE!

Metju Mur, Gold Koust, Australija

* Viljem Šekspir, *Ričard Treći*, čin 5, scena 4.

Carstvo: Središnja tema (Matej 4,17; 5,2.3; Marko 1,14.15;

1. Korinćanima 6,9.10)

Još od pada u greh pažnja ljudskog roda usmerena je dolasku Božjeg carstva. Izraz »Božje carstvo« može da se odnosi ili na buduće Carstvo slave (1. Korinćanima 6,9.10), ili na sadašnje Carstvo milosti (Matej 4,17; 5,2.3). »Carstvo nebesko/Božje« bilo je središnja tema u Isusovom učenju, bilo da je govorio o njemu u kratkim pričama ili u poukama koje je davao svojim učenicima o tome kako da se mole za dolazeće Carstvo.¹

Carstvo milosti (Matej 4,17; 5,2.3; Luka 17,21)

Jedan vid Božjeg carstva je da se ono »ne nalazi u spoljašnjim stvarima, već u unutrašnjim blagoslovima duhovnog života«.² Isus je izjavio: »Jer gle, carstvo je Božije unutra u vama.« (Luka 17,21) Božje carstvo se, prema tome, može naći u onima koji su svoj život predali Bogu. Međutim, to zahteva promenu srca tako da se ljudski ponos i samodovoljnost odbacuju. Carstvo Božje može postepeno ulaziti u naš život, dok svakodnevno predajemo svoj život Njemu.

Isus je u svom životu pokazao osobine prema kojima i mi težimo: blagost karaktera, poznavanje i razumevanje Pisma, prisustvo Svetog Duha i blizak odnos sa Bogom. Kada prihvatimo dar blagodati, Božje carstvo može da boravi u našem srcu, dok čekamo da nas On uzme u svoje Carstvo slave. »Ljudi se moraju kvalifikovati za ulazak u Božje carstvo milosti ovde na Zemlji, ako žele da budu kandidati za Carstvo slave na onom svetu.«³

Carstvo slave (Danilo 2,44; Luka 1,32.33)

Carstvo milosti je mesto pripreme za Carstvo slave. Ako nemamo Božje carstvo u sebi, ne možemo ući u puninu Božjeg večnog carstva koju ćemo doživeti tek prilikom Isusovog drugog dolaska. To večno Carstvo detaljno je opisano u Otkrivenju 21. i 22. poglavlju.

Prema tome, Božje carstvo se odnosi i na fizičko carstvo koje se priprema za nas upravo sada (Jovan 14,1–3). To je carstvo koje će »satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati do vijeka«. (Danilo 2,44) Apostol Pavle piše o Božjem carstvu. Za njega je to stvarno carstvo u kome je Hristos car (Rimljanima 14,17; 1. Korinćanima 4,20; 6,9; Kološanima 4,11; 2. Solunjanima 1,5). Isus je o Božjem carstvu govorio tokom Poslednje večere kao o carstvu koje će se uspostaviti, kad se On bude vratio da sudi živima i mrtvima (Matej 26,29).⁴

Carstvo zahteva odnos čiste ljubavi (Luka 18,16-30)

U Jevanđelju po Luki 18. poglavlju Isus nam pokazuje koliko voli decu. On uči koliko je važno da imamo čist, jednostavan odnos sa Njim. On upućuje izazov svojim odraslim slušaocima izjavljujući da ukoliko ne budu imali vere kao

ta deca, ne mogu ući u Božje carstvo. Taj izazov je podjednako značajan za nas danas, jer lako možemo postati obuzeti teološkim raspravama, dok istovremeno propuštamo da primimo dar blagodati koji nam Isus nudi. Odnos sa Bogom ne mora da bude složen.

Tražite prvo to carstvo (Luka 12,31-34; 9,57-62; 18,18-30)

Naša grešna ljudska priroda često teži svetovnim zadovoljstvima i ličnoj dobiti više nego onome što je pobožno. Tako i mi često pokušavamo da se uklopimo u preovlađujuće društvene tokove da se ne bismo previše razlikovali od drugih. Zapostavljamo toliko potrebno vreme sa Bogom, a u stvari naš odnos sa Njim je ono što donosi mir i sigurnost svemu ostalom. U Jevanđelju po Luki 12,22-34. Isus nas otvoreno poziva da se ne brinemo za svoj život, hranu i odeću. Osim toga, On nas izaziva da prvo tražimo Božje carstvo, i obećava da će nam On zauzvrat izobilno darovati te druge blagoslove.

U Jevanđelju po Luki 9,57-62. Isus nam kaže da Njegov dom nije od ovoga sveta i da On nema gde da zakloni svoju glavu. Zatim, On poziva svoje slušaoce da Ga slede, da idu i objavljuju Božje carstvo. Međutim, to se ne može činiti jednom rukom »na plugu«, ili na svetovnim dobrima koja troše naše vreme i energiju. Isus nas poziva da Božje carstvo (večni odnos sa Njim) stavimo na vrh svoje liste prioriteta.

Isus kaže da je bogatim ljudima mnogo teže da uđu u Božje carstvo (Luka 18,18-23). Jednom prilikom, prišao Mu je bogati mladi poglavar i zatražio savet o tome šta treba da učini da bi sebi osigurao večni život. Međutim, otišao je zaprepašćen, jer je Isusov odgovor glasio da treba da se odrekne svega, uključujući i bogatstvo kojim je raspolagao. Božje carstvo zahteva naše potpuno predanje, ali oni koji napuste bogatstvo ili porodicu zarad tog Carstva naslediće mnogo više.

Njegovo carstvo, oličeno u bliskom, živom odnosu sa Hristom, i čežnja da budemo sa Njim na Nebu, treba da bude naš prvi zadatak u svakodnevnom životu. Kad težimo večnosti sa Onim koji je za nas dao sve, kad odgovaramo na odnos ljubavi koji Bog nudi svakom od nas pojedinačno, možemo biti sigurni da će večnost zaista biti veličanstvena, jer ćemo je provoditi sa Carem nad carevima.

**Odnos sa
Bogom ne mora
da bude složen.**

ODGOVORITE

1. Koje dečije osobine treba da u većoj meri ispoljavate?
2. U čemu ste slični bogatom mladom poglavaru?

Nina Ačeson, Brizbejn, Australija

-
1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, p. 318.
 2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, p. 640.
 3. Isto, str. 699.
 4. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 4, 776.

CARSTVO KOJE NIJE OD OVOGA SVETA*SVEDOČANSTVO (Matej 25,31-34; Luka 12,30; 17,21; Jovan 18,36)*

»Hristos ne priznaje nikakvu kastu ili boju kože ili čin kao neophodan uslov da neko postane podanik Njegovog carstva. Pristup u Njegovo carstvo ne zavisi od bogatstva ili pripadnosti visokoj naslednoj lozi. Međutim, oni koji su rođeni od Duha postaju podanici Njegovog carstva...

...Hristos ne nalazi svoje podanike kao ljude već gotove za Njegovo carstvo, već ih svojom božanskom silom osposobljava da to postanu.«¹

»Sila obraćenja od Boga mora da deluje na naše srce. Mi moramo da proučavamo Isusov život i sledimo božanski uzor. Moramo se baviti savršenstvom Njegovog karaktera i preobražavati se u Njegovo obličje. Niko neće ući u Božje carstvo ukoliko njegova volja nije pokorena Hristovoj volji.«²

»Mi moramo da proučavamo Isusov život i sledimo božanski uzor.«

»Lica ljudi i žena koji hode i rade s Bogom izražavaju nebeski mir. Oni su već okruženi atmosferom Neba. Za te duše carstvo Božje je već započelo. One blistaju Hristovom radošću, radošću koja donosi blagoslov čovečanstvu. Imaju čast da budu prihvaćeni u službu svoga Učitelja; dobile su poverenje da obavljaju posao u Njegovo ime.«³

»Kao razumna bića, mi treba da sednemo i razmislimo da li zaista tražimo najpre Božje carstvo i Njegovu pravdu. Najbolje što možemo učiniti je da trezvno i otvoreno razmislimo da li želimo da uložimo napor koji je neophodan da bismo imali nadu i osigurali sebi mesto na Nebu. Ako blagodaću Božjom odlučimo da to zaista želimo, onda sledeće pitanje glasi: Čega se moram odreći u životu da ne bih posrnuo/posrnula?«⁴

Isus je došao »da vam otvori vrata carstva ljubavi, pravедnosti i mira. Otvorite svoje srce da primite ovo Carstvo, i neka vam služba Njemu bude preča od svega. Iako je priroda toga Carstva duhovna, nemojte se plašiti da će vam zato potrebe ovozemaljskog života ostati nezadovoljene. Ako se posvetite Božjoj službi, Onaj koji ima svu vlast na Nebu i Zemlji, postaraće se za vaše potrebe.«⁵

ODGOVORITE

1. Šta je, prema vašem mišljenju, preduslov za ulazak u Božje carstvo?
2. Na koji način, pre svega ostalog, tražite Božje carstvo i pravедnost?

Met Ačeson, Brizbejn, Australija

1. Elen G. Vajt, *Božja zadivljujuća blagodat*, str. 52.

2. Elen G. Vajt, *Slični Hristu*, str. 22. original

3. Vajt, *Božja zadivljujuća blagodat*, str. 112.

4. White, *This Day With God*, p. 48.

5. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 99. original

Reč carstvo, prevedeno na grčki koji je Luka koristio – *basileia*, označavala je carski položaj, suverenost, autoritet i vladavinu, naročito kad je reč o Bogu, kako u svetu, tako i u ljudskim srcima.*

U Lukino vreme, živopisne slike »carstva Božjeg« bile su zbunjujuće. Carevi i carstva kojih su oni mogli da se sete bila su i dobra i zla. Ona su se naglo uzdizala i isto tako brzo padala u zaborav, obično usred sukoba i krvoprolića. Na careve se često gledalo kao na spasitelje, a Božje carstvo je nesumnjivo podizalo nadu u oslobođenje od rimskog ugnjetavanja, zbog čega su onda bili razočarani mnogi koji, kao ni učenici, nisu razumeli Isusove reči (Luka 24).

U većini zemalja danas, reč carstvo je teško dovesti u vezu sa nečim stvarnim. Kada razmišljamo o vođama, uglavnom mislimo na premijere i predsednike. Ipak, Božje carstvo i njegov Car ne samo da su stvarni, već su i životno važni za ovu generaciju i generacije koje treba da dođu.

Božje carstvo je puno tajni. Njegov neprikosnoveni Car došao je na ovaj svet kao ljudska beba. Gospodar svih došao je kao sluga svima. Njegovo carstvo prevazilazi vreme, geografiju i kulturu, a ipak ono je oduvek bilo dostupno svima kroz celu istoriju. Isus je rekao: »Carstvo moje nije od ovoga svijeta« (Jovan 18,36), a ipak je tvrdio da je Njegovo carstvo došlo k nama koji živimo na ovom svetu. Isključivo oni koji uđu u ovo Carstvo mogu biti spaseni (*Dela apostolska* 4,12), i On očajnički pruža ruke svima koji su izgubljeni pozivajući ih da prime Njegovu ponudu i vrata kući (Luka 15).

Božje carstvo je puno tajni.

Prema Lukinom izveštaju, mi smo pozvani da zauzmemo svoje mesto u večnoj istoriji upravo sad dok se ona odvija. Obećani Car dolazi i uvodi nas u svoje Carstvo usred sukoba sa carstvom tame. Isus je poučavao svoje podanike o principima Božjeg carstva, a Njegov život je pokazao delovanje tih principa u telu, čak i u trenutku kad je bio žrtvovan za sve koji će ući u njega. Njegovo vaskrsenje je još jedan dokaz Njegovog autoriteta kao Cara nad Njegovim neprijateljima, uključujući greh, bolest, smrt i nas – stvorene i otkupljene. On proširuje svoj poziv svima onima koji će se pridružiti Njegovom carstvu tako što će prihvatiti Njegovu vladavinu.

Kako mi primamo Isusa kao cara? Tako što Mu se pokoravamo kao caru. Kao Njegovi podanici, pozvani smo da proširujemo granice Njegovog carstva sve do dana Njegovog povratka u slavi da u punini uspostavi svoju vladavinu, jednom i zauvek (Luka 21,5–38)!

ODGOVORITE

Da li ste primili Isusa za svog Cara i ušli u Božje carstvo? Ako niste, zašto? Ako jeste, kako možete proširiti Božje carstvo na one koji su oko vas?

Ras Vilkoš, Nort Lejks, Brizbejn, Australija

* Strong's Concordance, s.v. »basileia«, Bible Hub, <http://biblehub.com/greek/932.htm>.

Mnogi gledaju na Božje carstvo kao na neko predivno mesto, fizičku nagradu, koju će prilikom Isusovog povratka naslediti oni koji su opravdani Njegovom blagodaću. Isus nesumnjivo govori o tome u 21. poglavlju Jevanđelja po Luki, ali On nas isto tako ohrabruje da prepoznamo da je Božje carstvo realnost i u našem vremenu, ovde i sada – kao fizička manifestacija Božje reči i Duha koji je živ u nama! On naglašava: »Carstvo je Božije unutra u vama.« (Luka 17,21)

Božje carstvo može se videti u životu Njegovih sledbenika. Ono se ogleda u njihovoj poniznosti i spremnosti da Mu služe i da Ga slede, čak i kad izgleda da im se to ne isplati (Luka 18,22-25).

Sagledajte prilike iz pravog ugla i tražite Njegovo carstvo u molitvi.

Kada živimo u skladu sa Božjim carstvom, garantovan nam je mir i sigurnost koji potiču iz saznanja da će se Bog postarati za sve naše potrebe, kada svoj život u potpunosti posvetimo Njegovim ciljevima (Luka 12,31-34; Filibljanima 4,19).

U nastavku se nalazi nekoliko saveta o tome kako da već danas živimo u Njegovom carstvu.

Sagledajte prilike iz pravog ugla i tražite Njegovo carstvo u molitvi (Luka 11,2). Isus je govorio da kad se molimo, treba prvo da se usredsredimo na Božji sveti karakter razmišljajući o Njegovoj pravednosti, mudrosti i svemoći. Tada, kad postanemo svesni Njegovog autoriteta nad našim svetom i životom, možemo se uskladiti s Njim na dnevnoj osnovi, tražeći da Njegovo carstvo bude deo našeg identiteta. »A on im reče: Kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje; da dođe carstvo Tvoje.« (Luka 11,2)

Sledite Ga čak i kada je to teško (Luka 9,57-62). Ponekad u životu možemo prepoznati kuda nas Bog vodi, ali ipak i osetiti da je to u suprotnosti sa našim planovima, odgovornostima, našom crkvom, našim milim i dragim. Isus nas poziva da Ga sledimo ne osvrćući se na dužnosti koje mislimo da imamo, već da se oslonimo na Njega i Njegovo obećanje da će se starati o nama, da će zadovoljiti naše potrebe i potrebe onih za koje smo odgovorni.

Budite ponizni, spremni da slušate i delujete (Luka 18,16.17). Isus je naglašavao vrednost dečije vere. Kad postanemo svesni da je Bog pouzdan i svemoćan, mi Mu odgovaramo sa ljubavlju, u želji da Ga poslušamo i, kao mala deca, uzbuđeno govorimo drugima o tome kako je divan naš nebeski Otac.

ODGOVORITE

1. Da li biste mogli da, u dečijoj veri, prepustite svoje odgovornosti Bogu u većoj meri? Na koji način?
2. Šta vam je najvažnije u životu? Da li je to u skladu sa Božjom željom da gradite Njegovo carstvo u životu onih koji vas okružavaju?

Alana Etvel, Adelejd, Australija

11. jun 2015.

BOŽJE CARSTVO JE KAO NAOČARI

MIŠLJENJE (Luka 12,31.32)

Če

Izraz carstvo postao je krilatica »modernog« hrišćanstva u poslednjih nekoliko godina. Kada često slušamo neku reč, frazu ili ideju možemo postati skoro neosetljivi za njen originalni smisao. Potrebno je da budemo pažljivi da ne bismo postali ravnodušni prema Božjem carstvu! Božje carstvo je kao da nosimo par naočara u boji. Te naočari nisu neki zastori koji sužavaju naš pogled na svet. Umesto toga, one nam daju sposobnost da na nov način doživimo svet. Ovaj svet nije dobro mesto. Gde god da pogledate, vidite nešto neprihvatljivo i nedostojno – nasilje, zlostavljanje, manipulaciju, prevaru, nemarnost naših bližnjih prema svojim susedima, deci, kolegama i strancima, a sve to svedoči o propadanju sveta u kome živimo. Moje »naočari« mi pomažu da gledam preko strahota i posledica iz moje prošlosti na lepotu i mir koji proističu iz bliskosti sa Bogom. Ako ne prihvatimo Carstvo koje nam se nudi na dar, onda se opredeljujemo da gledamo svet u njegovom sirovom stanju i lako možemo biti zahvaćeni očajanjem, beznađem, ogorčenošću i mržnjom.

Moje »naočari« mi pomažu da gledam preko strahota i posledica iz moje prošlosti.

Ako tražimo Carstvo od sveg srca, Luka kaže da će nam ga naš Otac rado dati (Luka 12,31). Ako sam obuzeta razočaranjima iz ličnog života, onda moje srce neće moći da gleda izvan mene same da bi proniklo u srca onih koji me okružavaju. Kad nosimo te »naočari«, kad živimo u Božjem carstvu, naše oči postaju otvorene za stvarne potrebe drugih. Tek tada možemo zaista da iskoristimo, da u Isusovo ime gledamo i volimo druge. Ali, ako je Bog odsutan iz našeg života, onda marginalizovani i obespravljani bivaju zanemareni. Tekst u Galatima 3,26–29. podseća nas da smo članovi Hristove porodice u kojoj Božja ljubav i prihvatanje ne uzimaju u obzir naše razlike. Ako, kao naslednici Carstva, želimo da uronimo u Božju stvarnost, Božju inicijativu i Božje staranje (Luka 12,31), ako hoćemo da ustanemo i »živimo« u Carstvu sada, onda će Božja slava, nezaustavljiva, neizmenjena, privlačna, odsajivati iz nas tako da će svi moći da je vide.

Ja odlučujem da nosim Božje »naočari«, tako da umesto da se usredsredim na prolaznost sveta, mogu da gledam iznad nje u život sve veće bliskosti sa Hristom i Njegovom ljubljenom porodicom.

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da nosite »naočari« Carstva?
2. Da li dopuštate sebi da »vidite« ljude u njihovim potrebama?
3. Šta ste spremni da se žrtvujete da biste prihvatili bliskost koju Hristos želi da ima sa vama?

Džuli-En Hejsi, Koranbong, Novi Južni Vels, Australija

ZAKLJUČAK

Kao adventistički hrišćani, mi smo misioniski usredsređeni na Isusov povratak, prilikom koga će On uništiti sotonu i povesti nas u svoje večno Carstvo. Međutim, Isus nas isto tako uči da je Njegovo carstvo već sada u nama i da On želi da Mu se pridružimo u pozivanju drugih da uđu u njega. Ako sebe smatrate hrišćaninom, vaš najveći izazov je da li ćete, ili nećete predati »sve svoje planove Njemu da budu izvršeni ili napušteni, onako kako Njegovo providenje odredi. Na taj način, iz dana u dan, možete svoj život predavati u Njegove ruke, pa će tako vaš život sve više i više biti uobličen prema Hristovom životu.«*

RAZMOTRITE

- Napravite neku umetničku prezentaciju (mapu, grafiku, apstraktnu ili realističnu sliku) kojom ćete prikazati kako, prema vašem mišljenju, izgleda biti građanin Carstva.
- Pokušajte zajedno sa porodicom ili prijateljima da osmislite kako da primenite neki projekat službe u svojoj crkvi ili zajednici, koji će pomoći drugima da odgovore na isceljenje i blagodat koja im je dostupna u Božjem večnom carstvu.
- Napravite listu svojih nada i ciljeva, kako na ličnom, tako i na profesionalnom planu. Dodajte i listu aktivnosti i stvari koje su vam važne u životu. Pregledajte listu i zapitajte se: Da li ti ciljevi i aktivnosti doprinose vašoj pripremi za Božje carstvo? Ako ne možete potvrdno da odgovorite, onda tražite od Boga da vam da »naočari Carstva« koje će vam pomoći da doživite svet na način, koji će vam pomoći da budete otvoreni za Božje vođstvo.
- Molite se molitvom »Oče naš« i kad dođete do reči »da dođe Carstvo Tvoje«, dodajte »u meni«. Kada se molite: »Da bude volja Tvoja na Zemlji kao na Nebu...«, dodajte: »tako što ćeš me upotrebiti da proširim Tvoje carstvo i pozivam druge u Tvoju večnu blagodat«.
- Čitajte ili otpevajte stihove himne »Seek Ye First the Kingdom« /»Ištite najpre Carstvo nebesko«/. Dopišite šestu strofu koja se posebno odnosi na vaš život.

POVEŽITE

Matej, 5–7.

Put Hristu, »Rastenje u Hristu«.

Kem Biakabutuka, Zair, Kongo

* *Put Hristu*, str. 70. original

Pouka 12

Od 13. do 19. juna 2015.

Isus u Jerusalimu

»I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim.«

(Luka 19,41)

U kineskoj kulturi crvena boja je vrlo popularna zato što predstavlja sreću i izgoni nesreću. Prema jednoj kineskoj legendi, jedno čudovište pojavljivalo se u novogodišnjoj noći, ali se plašilo crvene boje. Zato su drevni Kinezi koristili krv da bi obojili gornji prag i oba dovratka kako bi oterali čudovište. Danas, na novogodišnju noć, oni stavljaju crveni papir ili tkaninu na svoja vrata i pale petarde da bi rasterali nesreću. Kasnije, sedaju za sto i jedu velike količine piletine i ribe.

Izraeljci su obeležili svoju prvu Pashu tako što su krvlju jagnjeta poškopili svoje dovratnike i jeli meso pre svog odlaska iz Egipta. Porodice koje nisu poškopile dovratnike krvlju izgubile su svog najstarijeg sina u noći kada je anđeo Gospodnji prošao pored njihovih kuća. Meso jagnjeta morali su da jedu sa beskvasnim hlebom, spremni da napuste Egipat.

Njegovo raspeće predstavljalo je vrhunac kosmičkog sukoba između dobra i zla.

Danas, jevrejski narod proslavlja Pashu jedanput godišnje u spomen na to kako ih je Bog vodio i na čudesan način oslobodio iz egipatskog ropstva.

Jagnje žrtvovano za Pashu predstavljalo je Isusa, Jagnje Božje. Dakle, kada je Isus učestvovao u Pashi, On je proslavljao svoj odlazak u Jerusalim u kome je umro za nas (Jovan 1,29.36; 1. Petrova 1,18.19; Otkrivenje 12,11). Međutim, to je bila Njegova poslednja Pasha na Zemlji. On kaže: »Vrlo sam željeo da ovu Pashu jedem s vama prije nego postradam.« (Luka 22,15) Znao je šta će Mu se dogoditi u narednih nekoliko dana. Znao je za agoniju kroz koju će proći u Getsimaniji, za nepošteno i krvavo suđenje, za pomisao o večnom odvajanju od Oca. Njegovo raspeće predstavljalo je vrhunac kosmičkog sukoba između dobra i zla, a Njegovi sledbenici tada su oslobođeni iz sotoninog ropstva.

Isus je ustao prvog dana u sedmici. Zato što On živi, mi se možemo suočiti sa svojom sutrašnjicom.* Mi možemo iskusiti istu vrstu slobode kao i Izraeljci.

Da li ste spremni da prihvatite Isusa kao svoje pashalno Jagnje? Ove sedmice proučavaćemo o poslednjoj Isusovoj sedmici na Zemlji i o tome kako možemo prihvatiti Njegovu spasonosnu blagodat.

Danijel Saputra, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

* Gaither Vocal Band, »Because He Lives,« YouTube, <http://www.youtube.com/watch?v=tpwQO3ckqNI>.

14. jun 2015.

JERUSALIME, MOĆNI GRADE

DOKAZ (Luka 19,28-31; Jovan 13,15; 1. Petrova 2,13)

Ne

Milioni hrišćanskih hodočasnika iz raznih delova sveta svake godine pose- te Izrael. Mnogi su željni da vide gde je Isus proveo svoj život. Oni dolaze da vide Nazaret, u kome je On odrastao, i čitavu Galileju, u kojoj je otpočela Nje- gova služba. Posećuju mnoge gradove i mesta u kojima je propovedao, pričao kratke priče i činio čuda.

Od svih mesta koja je Isus posetio, Jerusalim je imao najveći značaj, kada je reč o Njegovoj službi. On je posetio taj grad mnogo puta, a ono što ga čini posebnim mestom to je što su se, tokom završne sedmice Isusove službe, u njemu zbili mnogi događaji. Te sedmice u tom gradu velika borba između do- bra i zla dostigla je vrhunac. A samo je Isus znao šta je trebalo da se desi.

Isus je prvog dana te sedmice trijumfalno ušao u Jerusalim na magaretu na kome niko pre Njega nije jahao. Mnoštvo ljudi prostrlo je svoje haljine po putu hvaleći Boga i radujući se. Kada je ušao u Jerusalim, Njegove oči ispunile su se suzama nad gradom, koji je bio ponos i dika Jevreja, znajući da će on jednog dana biti savršen sa zemljom. Tada je Isus ušao u Hram, isterao napolje sve one koji su ga skrnavili i po- novo ga pretvorio u mesto na kome Bog deluje. Kasnije u toj sedmici, ispričao je priču o zlim vinogradarima. Prvosveštenici i fariseji znali su da se to odnosilo na njih (Matej 21,33–46). Konačno, pri kraju sedmice, On je uspostavio Večeru Gospodnju.

**Mi se ne
razlikujemo
od mnoštva u
Isusovo vreme.**

Mi se ne razlikujemo od mnoštva u Isusovo vreme. Mi upravljamo svoj po- gled prema Spasitelju i slavimo Njegovo ime. A ipak, probadamo Njegovo srce kad govorimo o vernicima Crkve iza njihovih leđa, ili kad zapostavljamo ljude kojima je potrebno naše prijateljstvo ili pomoć. Savesno tražimo upozorenja o nastupajućim sotoninim napadima, a ipak se mnogi od nas spotiču i padaju. Mi moramo verno potčiniti svoj život Isusu, jer On kaže da je to isto učinio za nas: »Ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što Ja vama učinih.« (Jovan 13,15)

ODGOVORITE

1. Da ste prisustvovali onome što se dogodilo u Jerusalimu neposredno pre Isusove smrti, da li biste shvatili ko je On zapravo bio? Da li biste Ga prihvatili ili odbacili? Zašto?
2. Koja vas načela mogu očuvati vernim, dok živite usred velike borbe između dobra i zla?

Glen Simanjuntak, Saford, Arizona, SAD

On je došao kao Knez mira (Zaharija 9,9; Matej 21,4.5; Luka 19,28-48)

Nešto zanimljivo zbilo se za vreme poslednje sedmice Isusove službe. On je ušao u Jerusalim jašući na magarcu. To je izazvalo veliko slavlje i narod Ga je pozdravljao kao svog cara. U to vreme na Bliskom istoku magarac je bio simbol mira, za razliku od konja koji je bio simbol rata. Prema tome, Isus je ulazeći na magarcu pokazao da dolazi kao Knez mira.

On je došao i zaplakao (Luka 19,41-44)

To radosno slavlje nije dugo potrajalo. Ono je zamenjeno dubokim jecajima koji su potekli iz dubine Isusovog srca. Jerusalim je do Isusovog vremena bio centar izrailjskih aktivnosti. Isus nije došao u Jerusalim da bi bio krunisan za cara. On je zaplakao nad ovim gradom, jer njegovi stanovnici nisu uspeli da uvide pravi smisao Njegove službe – da umre za njih.¹ On je znao šta će se dogoditi sa Jerusalimom (Luka 19,41-44), i mogao je jasno da vidi da će njegovi stanovnici odbiti da se pokaju.

Narod i vođe u Jerusalimu bili su zaslepljeni svojim tradicijama.

Hristos, očigledno svestan da se narod i njegove vođe nadaju Mesiji koji će rešiti njihove političke probleme, zaplakao je, jer se sažalio nad onima koji će se uskoro suočiti sa strašnom kaznom. Grčki prevod za zaplaka je kraugazó, što označava glasan neutešan plač – plač duše koja pati. Isus nije pokazao samo svoja osećanja, već i to da je Božje srce slomljeno tvrdoglavim odbijanjem naroda da se pokaje i primi Njegovo spasenje. Danas, taj narod predstavlja one ljude u svakom naraštaju koji odbacuju božansku večnu ljubav.

On je došao da obnovi svetost Hrama (Luka 19,28-48)

»Jedina zajednička crta koja povezuje ova tri izveštaja (Luka 19,41-44.45-46.47-48) je da svi oni svedoče o odbijanju izrailjskih velikodostojnika da se potčine Božjoj vladavini i strašne posledice koje su iz toga proizašle. Izrailjski zvaničnici, 'glavari sveštenički i književnici i starješine narodne' (Luka 19,47), nisu razumeli svrhu Hrama i zloupotrebljavali su ga (Luka 19,45.46). Oni nisu pokušali da spreče 'nebesko' proslavljanje svog Cara na dan njihovog pohoda (Luka 19,39.40) i odbacili Njegovu vlast nad njima (Luka 19,14), već su i povećali svoju krivicu tražeći Njegovu smrt (Luka 19,47.48). Odgovor na to može biti samo osuda Neba (Luka 19,42-44) i, znajući to, Isus je plakao za Jerusalimom.«²

Prilikom čišćenja Božjeg hrama javno se pokazao Isusov pravedni gnev. U svom velikom gnevu, isterao je pohlepne ljude koji su prljali Hram skrnaveći njegovu svetu svrhu. Isus je, u roku od tri godine, dva puta očistio Hram (Jo-

van 2,13–25). U nastavku se nalazi nekoliko pouka koje možemo izvući iz tog događaja.

1. Hristos zaista želi svetost i iskrenost u svom domu. On je umro zato što »ljubi Crkvu, i Sebe predade za nju, da je osveti očistivši je kupanjem vodenjem u riječi; da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane«. (Efescima 5,25-27)

2. Mi moramo da Mu služimo duhom i istinom (Jovan 4,24). Crkva mora ostati centar molitve i zajedništva. (Matej 21,13)

3. Iskrena ljubav prema Bogu je način na koji treba da odgovorimo na Isusuovu žrtvu i zato treba da Njegov dom proslavimo svojim ponašanjem (1. Timotiju 3,15).

4. Važno je da svaki pravi hrišćanin ispravno predstavlja Božje carstvo: »Ili ne znate da nepravednici neće naslijediti carstva Božijega? Ne varajte se: ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubočinci, ni adžuvani, ni muželožnici, ni lupеži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgadžije, ni hajduci, carstva Božijega neće naslijediti. I ovakovi bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našega Isusa Hrista i Duhom Boga našega.« (1. Korinćanima 6,9-11)

Narod i vođe u Jerusalimu bili su zaslepljeni svojim tradicijama. Isus je plakao nad njihovim stanjem i njihovom predstojećom sudbinom. Znao je šta će se dogoditi onima koji su Ga odbacili kao svog Otkupitelja. To je isto upozorenje i za nas koji čekamo Hristov povratak. Narod koji podiže zid neznanja i tvrdoglavosti odvaja se od Njegove ljubavi i zapovesti.

Ne dozvolite da Isus plače za vama prilikom svog povratka.

Viktor Džo Sinaga, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

1. Robert H. Stein, *Luke: The New American Commentary* (Nashville, Tenn.: B&H Publishing Group, 1992), pp. 477, 481.

2. Isto, str. 486..

»Hristos je prvoga dana sedmice pobedonosno ušao u Jerusalim. Mnoštvo koje se sjatilo da Ga vidi... sada Ga je pratilo željno da vidi kako će biti primljen. Mnogo naroda uputilo se u grad da svetkuje Pashu, pa su se i oni pridružili mnoštvu koje je pratilo Isusa. Izgledalo je kao da se cela priroda raduje. Drveće je bilo zaodenuto u zelenilo, a njihov cvet širio je nežan miris. Novi život i radost oživljavali su ljude.«¹

»Dostojanstvenici u Hramu nemi su od zaprepašćenja. Gde je sada hvalisava moć sveštenika i narodnih vladara! Vlasti su objavile da će svako ko prizna da je Isus Hristos biti izbačen iz sinagoge i neće imati pravo na njene svete prednosti. Pa ipak, tu je razdragano mnoštvo koje izvikuje pozdrave Sinu Davidovom, i nabraja titule koje su Mu dali proroci. Kao što nisu mogli da spreče Sunce da obasjava zemlju, sveštenici i vladari nisu mogli da zaklone zrake slave koji su poticali od Sunca pravednosti. Uprkos svom tom protivljenju, ljudi su priznali Hristovo carstvo.«²

»Kada bi samo Jerusalim želeo da se pokaje, još uvek ne bi bilo prekasno... Prekrasni, ali grešni grade, koji si kamenovao proroke, koji si odbacio Božjeg Sina, koji si svojom okorelošću sam sebe sputao okovima ropstva – tvoj dan milosti skoro je na izmaku!

Ipak, Božji Duh je ponovo progovorio Jerusalimu. Pre nego što je prošao dan, još jedno svedočanstvo je dato za Hrista. Podigao se glas svedoka, odgovarajući na poziv iz proročke prošlosti. Ako Jerusalim bude čuo poziv, ako bude prihvatio Spasitelja koji ulazi kroz njegove kapije, još uvek može biti spasen.«³

Danas, moramo da objavimo: »Mi, Njegovi učenici, izjavljujemo: Ovo je Isus, Mesija, Knez života, Otkupitelj sveta.«⁴

ODGOVORITE

1. Zašto građani Jerusalima, običan narod, sveštenici i fariseji, nisu bili spremni za Isusov dolazak?
2. Kao »carsko sveštenstvo«, kako moramo da živimo da bismo pokazali ljudima da se nadamo Hristovom drugom dolasku?

Roj Madžu Hutasua, Bandung, Indonezija

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, Preporod, str. 569. original

2. White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 14, 15.

3. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 578. original

4. Isto, str. 579. original.

Poslednji dani pre Isusovog raspeća bili su uzbuđljivi za učenike. Osećali su da će ovoga puta njihova poseta Jerusalimu biti drugačija. Nešto veliko uskoro će se desiti! Isusov zahtev da ujaše na magarcu u grad izgledao je kao nepogrešivi znak da se On sprema da zatraži svoje pravo na Davidov presto.

I mi živimo u uzbuđljivom vremenu. Ali, baš kao i učenici koji su pogrešno razumeli razlog Isusovog ulaska u Jerusalem, i mi možemo biti razočarani odlaganjem Njegovog drugog dolaska na Zemlju. U nastavku se nalazi nekoliko predloga o tome kako da unesemo ravnotežu u svoje uzbuđenje – predloga koji se zasnivaju na događajima vezanim za Isusovu poslednju posetu Jerusalimu.

Slavite Ga i radujte se u Njegovom prisustvu (Luka 19,37-40). Isus ne sprečava ljude da Mu se raduju i da Ga slave. Veličanje Boga je važno da bismo ostali pozitivni u duhovnom smislu. Pavle je pisao da uvek treba da se radujemo (1. Solunjanima 5,16.17). Lako je obeshrabriti se zbog strašnih vesti koje svakodnevno slušamo, ali gledanje i proslavljanje Boga može nam pomoći da te izveštaje stavimo u pravu perspektivu. Neka vam pređe u naviku da čitate psalme proslavljanja i pevate pesme hvale tokom svog svakodnevnog ličnog bogoslužjenja.

Neka Bog bude središte vašeg bogoslužjenja.

Družite se sa ljudima i pobrinite se za njihove potrebe (Luka 19,41-44.47.48). Isus je odlučio da bude među ljudima. Jedan od razloga Njegovog dolaska u jerusalimski Hram bio je da poučava i leči ljude. Tokom svoje poslednje posete, On je plakao, jer Mu je bilo stalo do njih. Za razliku od Njega, književnici i fariseji držali su se na odstojanju od ljudi, jer su mislili za sebe da su iznad ostalih građana. Mi treba da sledimo Isusov primer i vodimo računa o svim ljudima, da razumemo njihove potrebe i upotrebimo svoje pojedinačne darove da bismo im pomogli da ih zadovolje.

Neka Bog bude središte vašeg bogoslužjenja (Luka 19,45.46). Kada je Isus stigao u Jerusalem, Hram je bio zloupotrebljen kao mesto za sticanje zarade. To je izazvalo Isusovo ogorčenje i pokrenulo u Njemu želju da ga očisti. Da li smo usredsređeni na Boga tokom bogoslužjenja i drugih crkvenih aktivnosti? Da li utvrđujemo ili ogovaramo jedni druge? Razmislite o svojim pravim pobudama i pronađite način da slavite Boga u svemu što činite.

ODGOVORITE

1. Koje još pouke iz Isusovih poslednjih dana u Jerusalimu možete primeniti u svom životu, dok čekate Njegov skori povratak?
2. Razmislite o bogoslužjenju u svojoj lokalnoj crkvi. Da li vernici oduševljeno slave Isusa? Ako ne, šta možete učiniti da biste pokrenuli to oduševljenje?

Deni i Rahel Handoko, Ajndhoven, Holandija

On je bio veličanstveni Heroj svog vremena. Činio je čuda, umnožavao hranu, podizao ljude iz mrtvih i isterivao demone. Njegova autoritativna učenja razlikovala su se od učenja religioznih vođa. On je za te ljude bio Spasitelj od bola i patnje. On je mogao da bude njihov Car. On je mogao da vrati slavu Izrailju kao što su to učinili carevi David i Solomun. On je, konačno, bio Isus Hristos.

Isus zna sve jer je sveznajuć. On je znao da će Ga putovanje u Jerusalim koštati progonstva i smrti. I pored toga, bio je odlučan u nameri da tamo ode.¹ Poslušao je volju svog Oca. Znao je da će Ga slaviti kao Cara, ne zato što su verovali da je On Spasitelj i prihvatili Njegova učenja, već samo zbog Njegovih čuda. Njegova čuda učinila su ih gluvim za reči proroka i slepim za Njegovu pravu misiju. Kad je postalo očigledno da Isus neće ispuniti njihova očekivanja,

On je morao biti uništen, jer je pretio da postane previše popularan.

oni koji su Ga do tada slavili, postali su oni koji su Ga poslali na krst (Luka 19,38).²

Religiozne vođe, kao i vodeći političari, ekonomisti i zakonodavci mrzeli su Isusa. On je bio žrtva najstrašnije zavere koja se ikad odigrala. A zašto? Bilo je nekoliko razloga zbog kojih su želeli da Ga se otarase. On je prekinuo poslovanje u Hramu tako što je isterao trgovce. Propovedao je protiv nepravdi njihovog sistema i Njegova učenja su često davala prednost siromašnima nad bogatima. Osim toga, Njegova velika popularnost pretila je da privuče pažnju Rima, a vođe u Izrailju su želele da imaju što je moguće manje posla s Rimom (Luka 19,47).

On je morao biti uništen, jer je pretio da postane previše popularan. Pripremala se zavera. Još jedna strašna činjenica ogleda se u izdaji koju je izvršio jedan od učenika koji je s Njim proveo tri godine. On je sve to znao, ali je čvrsto odlučio da ode u Jerusalim, jer je to zahtevala konačna sudbina tako velikog broja ljudi.

Sve je to bilo deo plana da se zadobije pobeda u velikoj borbi protiv sotine. Jerusalim je bio poprište tih događaja. On je bio Isus, najneobičnija Ličnost svih vremena. On je bio više od običnog heroja. On je Uzvišeni heroj.

ODGOVORITE

1. Šta možemo da naučimo iz Isusovog zahteva da pođe u Jerusalim, iako je znao da će tamo biti mučen i raspet?
2. Šta Isusa čini toliko neobičnom Ličnošću do današnjeg dana?

Fric i Džojks Manurung, Džakarta, Indonezija

1. »Commentary on Luka 2,51«, *New Living Translation* (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, Inc., 2004), p. 1570.

2. Isto, str. 1595

ZAKLJUČAK

Poslednja sedmica Isusovog života na ovoj Zemlji odigrala se u Jerusalimu. Burni događaji obeležili su tu sedmicu: Isusov pobedonosni ulazak, Njegovo plakanje nad ravnodušnim gradom, čišćenje Hrama, spletke i zavere protiv Njega, dirljivost Poslednje večere, agonija u Getsimaniji, sramno suđenje, raspeće i, konačno, vaskrsenje! Nikada ranije i nikada kasnije nijedan grad nije bio svedok takvog razvoja događaja, koji je kosmički sukob između dobra i zla doveo do vrhunca, iako niko osim Isusa nije razumeo značaj onoga što se dešavalo.

RAZMOTRITE

- Izaberite jedan ili dva od devet događaja, koji su navedeni u prethodnom pasusu i saznajte nešto više o njima. Dobro mesto za početak je knjiga Čeznja vekova, poglavlja 63–81. Dok budete čitali, zamišljajte da se i sami tamo nalazite. Šta čujete? Kako se osećate? Kakve su vaše najdublje reakcije na ono što se dešava vašem Spasitelju?
- Dovedite neke prijatelje na bogosluženje u petak popodne da biste razgovarali o događajima koji su prethodili raspeću. Razgovarajte i o pitanju na koji način svaki od tih događaja može pozitivno da utiče na vaš odnos sa Hristom.
- Napravite poster koji prikazuje jedan od događaja, koji su se zbili tokom poslednje Isusove sedmice. Neka vas prizori, zvuci, pa čak i mirisi vode dok budete prikazivali taj događaj.
- Pevajte jednu od sledećih pesama iz pesmarice Hrišćanske himne tokom nekog od vaših ličnih bogosluženja, ili sa grupom prijatelja na bogosluženju u petak ili Subotu popodne: »O glavo puna rana« (br. 32), »O Jagnje Božje, ja Te pratim« (br. 34), »Tvoja pobeda je, Hriste« (br. 38), »Naš će Gospod opet doći« (br. 406).
- Ispecite hleb i iscedite sok od grožđa za bogosluženje u petak uveče da biste proslavili Hristovo vaskrsenje. Dok budete pripremali ta dva simbola, razmišljajte o njihovom značenju.
- Posmatrajte zvezdano nebo i razmišljajte o čudesnoj ljubavi Boga i Hrista, koja ih je pokrenula da osmisle plan spasenja.

POVEŽITE

Isaija 53.

The Seventh-day Adventist Bible Dictionary, s.v. »Crucifixion«.

Cahleen Shrier, Ph.D., »The Science of the Crucifixion«, <http://www.apu.edu/articles/15657>.

Pouka 13

Od 20. do 26. juna 2015.

Raspet i vaskrsao

»Sin Čovječij treba da se preda u ruke ljudi grješnika i da se razapne i treći dan da ustane.«

(Luka 24,7)

20. jun 2015.

DUBINA SPASITELJEVE LJUBAVI

UVOD (Isaija 43,25; Mihej 7,18.19; Luka 22,34.49-51; Jovan 10,10)

Su

Jednog dana kad je njena majka došla da je sačeka ispred škole, Marija se tromo spustila u sedište automobila sa ljutitim izrazom lica. »Marija, šta se to desilo«, pitala je majka. Devojčica je odgovorila: »Marta me je danas slagala. Nije ni trebalo da se družim sa njom!«

Da li vas je ikad povredio neki blizak prijatelj? Da li ste pomišljali da prekinete to prijateljstvo zbog načina na koji vas je ta osoba uvredila? Da li ste ikad zastali da razmislite kako se Isus osećao kad su Ga dovodili u takav isti položaj? On je znao da se Juda sprema da Ga izda, ali ipak se sprijateljio sa njim i postavio ga za jednog od svojih učenika. Isus je prilikom Poslednje večere znao da će Ga se jedan od Njegovih najbližih prijatelja odreći (Luka 22,34). To nam otkriva neshvatljivu dubinu Božje ljubavi. Da smo bili u prilici da znamo koji će nas od naših prijatelja povrediti, pre nego što je i on sam to znao, koliko drugačije bismo se odnosili prema toj osobi?

**Treba da se
molimo za srce kao
što je Njegovo.**

Uprkos Njegovom stradanju na Zemlji, Isus je prineo najveću žrtvu da bismo mi mogli da imamo život, i da ga imamo u izobilju (Jovan 10,10). Čak i ako Ga ponekad napustimo, On nas još uvek štiti i vodi, da bi naša vera u Njegovu reč mogla da ojača. Koliko je blag i pun ljubavi bio naš Spasitelj kada je čak i u Getsimaniji izlećio prvosveštenikovog slugu koji je došao da Ga uhapsi (Luka 22,49–51). Kao što je Isus pokazivao saosećanje prema svima, čak i kad su se trudili da Ga unište, i mi treba da pokažemo isto saosećanje prema onima koji nas povređuju. U takvim prilikama treba da se molimo za srce kao što je Njegov.

Na dan svog raspeća Isus je prikovan za krst zbog naših grehova. Neki od onih koji su bili svedoci Njegovih čuda stajali su i rugali Mu se govoreći: »Drugima pomože, neka pomože i sebi, ako je On Hristos, izbranik Božij.« (Luka 23,35) Treba da budemo zahvalni što utešno Isusovo obećanje može da izbriše naše grehe i ukloni ih iz Njegovog sećanja (Isaija 43,25). Mi imamo iskupljenje i vaskrsenje zahvaljujući Njegovom raspeću, pa zašto onda ne bismo oprostili ljudima koji nas povređuju kao što je i On oprostio nama? Tekst u Knjizi proroka Miheja 7,18.19. glasi: »Ko je Bog kao Ti, koji prašta bezakonje i prolazi prijestupe ostatku od nasljedstva svojega, ne drži dovijeka gnjeva svojega, jer Mu je mila milost. Opet će se smilovati na nas; pogaziće naša bezakonja; bacićeš u dubine morske sve grijehove njihove.«

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, razmišljajmo o Isusovoj ljudskoj prirodi i nastojmo da budemo slični Njemu. Pozivam vas danas da se molimo da i naša ljubav bude duboka kao Njegova.

Šeneka Dejvidson, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

Deo Isusove misije na Zemlji bio je da ljudima pruži priliku da prime večni život. On je još od detinjstva znao da je Njegov cilj i misija da ispuni volju svog Oca (Luka 2,41–50). Naša misija je i danas da sve narode upoznamo sa Isusom, pripremajući ih za krštenje. Da li vi učestvujete u toj misiji? Gledajmo na Isusa, savršeni Primer, koji nam pokazuje da svoju misiju, kada nam bude dodeljena, treba da prihvatimo i da se nikad ne osvrćemo natrag.

Produžiti pravim putem, uprkos... (Luka 22,1-6; 23,1-7)

Tokom svoje službe, Isus je propovedao svojim rečima i delima. Pa ipak, čak i unutar Njegovog kruga učenika, jedan Ga je izdao, a drugi Ga se odrekao! Isus nam je kazao da će nas svet mrzeti zbog Njegovog imena, ali da ćemo, ako izdržimo do kraja, biti spaseni (Matej 10,22). Kad imamo Njegovo obećanje, kakvo nam je ohrabrenje još potrebno? U trenucima kada smo napadnuti i kad neprijatelj dovodi u pitanje naš karakter, možemo naći utočište u Isusu, Onome koji je obećao da nas nikad neće ostaviti, niti će odstupiti od nas (Jevrejima 13,5). Uvek imajte na umu da će biti trenutaka kada će Bog dopustiti da se suočite sa teškim prilikama koje treba da ojačaju vašu veru. Zato, ne treba da se obeshrabrimo. Umesto toga, treba da ostanemo verni, uzdajući se u Boga i pokoravajući se Njegovim zapovestima. Svoje ruke treba da stavimo u Njegove, jer On nemoguće pretvara u moguće.

Za ili protiv? (Luka 23,1-7.13-25)

Kada je Isus izveden pred Pilata, on na Njemu nije našao nikakvu krivicu. Zatim su Ga poslali Irodu pošto se nalazio pod njegovom jurisdikcijom. Irod Mu se, međutim, samo narugao i poslao Ga natrag Pilatu. Ni ovoga puta, Pilat nije našao nikakvu krivicu na Njemu i zato je planirao da Ga išiba i oslobodi. Međutim, gomila gnevni ljudi tražila je da Varava, ubica, bude oslobođen umesto Njega. Pilat je ponovo pitao kakvo zlo je Isus učinio, ali narod je bio nepopustljiv zahtevajući da Varava bude oslobođen.

Pilat je imao vlast da oslobodi Isusa, ali podlegao je zahtevu naroda da oslobodi kriminalca umesto najnedužnijeg Čoveka koji je ikada živio. Da li smo mi hrišćani ponekad slični Pilatu? Da li se mi, i pored toga što imamo vlast da predstavljamo Hrista, da svedočimo drugima o Njemu, ponekad odričemo te vlasti i umesto toga ukazujemo čast neprijatelju? Kada propustimo priliku da predstavimo Hrista na ispravan način, svojevolejno prenosimo vlast na sotonu i razočaravamo Onoga koji je umro da bismo mi mogli da živimo. Imajmo na umu da se mi »nikad ne približavamo Bogu tako što jednostavno živimo svoj život. Potrebno je da obratimo posebnu pažnju i uložimo svestan napor.«¹ Zato, krenite napred, radite za Gospoda i imajte na umu da je »ono što vi jeste Božji dar vama, a ono što ćete postati vaš dar Bogu«.²

Pobeda! (Luka 24,13-49)

Ismejan, osramoćen i razaspet, Isus je ispunio svoju misiju, iako je ona bila nepojmljivo teška. Hvala Bogu što je On bio u stanju da to sve podnese i ustane trećeg dana trijumfujući nad zlom i pružajući nadu svima koji su verovali u Njega. Kada bismo samo položili svoje grehe, terete i brige u podnožje krsta, kako bi Isus mogao da preuzme potpunu kontrolu nad našim životom, onda bismo i mi bili pobednici baš kao što je i On to bio. Stoga, ko god da ste, gde god da se nalazite, živite za Isusa. Budite Njegov svetionik.

Kao hrišćani, mi smo spaseni i odvojeni od ovog sveta, ali to nije kraj. Poslati smo da svedočimo drugima kako bi i oni mogli da budu spaseni. Svedočenje ne znači samo deljenje traktata ili propovedanje drugima. Svedočenje može da znači i evangeliziranje načinom života³. Naš život treba da svedoči drugima. Ljudi koji dolaze u dodir sa nama treba da znaju da smo Božji sledbenici, da živimo onako kako propovedamo. Tekst iz Jevanđelja po Mateju 7,3-5. kaže nam da prvo uklonimo brvno iz svog oka da bismo bili u stanju da izvadimo trun iz oka druge osobe.

Sledite Isusov primer. Molite se, čitajte Bibliju i primenjujte je u svom životu. Volite svakoga, uključujući i svoje neprijatelje. Selektivna ljubav nije dovoljna. Imajmo sve to na umu dok sežemo napred, ali i naviše u svom hodanju sa Hristom.

ODGOVORITE

1. U kome smislu smo i mi hrišćani ponekad odgovorni za to što ljudi odbacuju Hrista?
2. Na koje praktične načine možemo svedočiti drugima?

Analisa Miler, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

-
1. Francis Chan, *Crazy Love: Overwhelmed by a Relentless God*, <https://www.goodreads.com/quotes/457759-we-never-grow-closer-to-god-when-we-just-live>.
 2. Hans Urs von Balthasar, *Prayer*, <https://www.goodreads.com/quotes/search?utf8=%E2%9C%93&q=what+you+are+is+God%E2%80%99s+gift+to+you%2C+what+you+become+is+our+gift+to+God&commit=Search>.
 3. U originalu: evangelizing – prim. prev.

»Ali narod sav povika govoreći: Uzmi ovoga, a pusti nam Varavu.« (Luka 23, 18)

»Pilat je bio primoran da deluje. Sada se setio jednog običaja koji bi mogao da posluži Hristovom oslobođenju... Ovaj običaj bio je neznabožackog porekla; u njemu nije bilo ni trunke pravičnosti, ali Jevreji su ga veoma cenili. U to vreme rimske vlasti držale su jednog zatvorenika osuđenog na smrt koji se zvao Varava. Ovaj čovek izdavao se za Mesiju... Dajući narodu da izabere između ovog čoveka i nevinog Spasitelja, Pilat se nadao da će podstaći osećanje za pravdu. Nadao se da će zadobiti njihovu naklonost prema Hristu nasuprot sveštenicima i poglavarima. Zato je, okrećući se mnoštvu, vrlo ozbiljno rekao:

'Koga hoćete da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista?'

»Odgovor svetine odjeknuo je kao rika divljih zveri...«

Odgovor svetine odjeknuo je kao rika divljih zveri: 'Pusti nam Varavu!' Uzvik 'Varavu! Varavu', postajao je sve glasniji i glasniji. Misleći da narod nije razumeo njegovo pitanje, Pilat

je upitao: 'Hoćete li da vam pustim cara Judejskog?' Međutim, oni su ponovo povikali: 'Uzmi ovoga, a pusti nam Varavu!' 'A šta ću činiti s Isusom prozvanijem Hristom', upitao je Pilat. Ponovo je uskomešano mnoštvo zauralalo nalik zlim duhovima. Pravi demoni u ljudskom obliku bili su u mnoštvu, i šta se drugo moglo očekivati do odgovor: 'Da se razapne!'«¹

»Izrailjski narod izvršio je svoj izbor. Pokazujući na Isusa govorili su: 'Ne ovoga, nego Varavu'. Varava, razbojnik i ubica, bio je sotonin predstavnik. Hristos je bio Božji predstavnik. Hristos je bio odbačen; Varava izabran... Izvršivši taj izbor prihvatili su onoga koji je od početka bio lažljivac i ubica. Sotona je bio njihov vođa... Činiće njegova dela... Taj narod koji je izabrao Varavu mesto Hrista, osećaće Varavinu svirepost dok god bude bilo vremena.«²

Hristovo suđenje i raspeće dogodilo se u prošlosti, ali mi tek treba da odlučimo na čijoj smo strani. Koliko puta ste popustili iskušenju protivno svojim duhovnim ubeđenjima? Imajte na umu da kada svesno grešimo, mi iznova razapinjemo Hrista (Jevrejima 6,6)

ODGOVORITE

Da li odluke koje svakodnevno donosite odražavaju Hrista? Ako ne, na koji način nameravate da u budućnosti pređete na Hristovu stranu?

Riko Filips, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 733. original
2. Isto, str. 738. 739. original.

Sudbina se može definisati kao »predodređeni tok događaja koji se smatra nečim što prevazilazi ljudske sposobnosti i moć kontrole«.1 Mnogi ljudi veruju da je njihova sudbina određena već prilikom rođenja i da se ne može promeniti. Drugi veruju da mogu da odrede sopstvenu sudbinu. Kao adventistički hrišćani, mi verujemo da je Bog imao određeni plan za naš život još pre nego što smo se rodili (Jeremija 1,4.5; 29,11; Rimljanima 8,28–30). Mi smo izabrani narod i pozvani smo da činimo ono što je po Njegovoj volji.

Hristos je imao odedeni božanski posao da obavi – sudbinu da ispuni. Njegova sudbina bila je da otkupi grehe sveta i tako obezbedi naše spasenje. Stari zavet opisuje otkupljenje kao nešto što se postiže prinošenjem žrtava (2. Mojsijeva 29,36; 4. Mojsijeva 15,25). Kao što se videlo u starozavetno vreme, te žrtve bile su metod koji je Bog uspostavio da bi pažnju svog naroda usmerio na žrtvu koju će Njegov Sin prineti u njihovu korist. »Svakodnevna žrtva prinošena je u [starozavetnom] kontekstu koji je potvrđivao da je smrt kazna za greh (1. Mojsijeva 2,16.17; Jezekilj 18,4.20), pa ipak je Bog [Starog zaveta] milostivo obznanio svom narodu koji se kajao da će smrt žrtve zameniti smrt grešnika.«² Te žrtve predstavljale su smrt Isusa, Božjeg Sina koji je dobrovoljno ponudio svoj život da bi nas spasio. Njegova božanska sudbina je da bude zavetna Žrtva za greh. On je bio svestan svoje sudbine, ali ipak se u jednom trenutku zapitao da li postoji neka druga mogućnost. Zato je u Getsimaniji zava-pio da ako je moguće, ta smrtna presuda bude uklonjena od Njega. Međutim, čak i tada se molio da ne bude po Njegovoj volji, nego po Očevoj (Luka 22,42).

Da, Isus je morao da umre kao otkup za naše grehe. Njegovo raspeće bilo je konačna otkupiteljska Žrtva. Ona nam je obezbedila novi život u Njemu i uklonila svaki trag neprijateljstva između nas i Boga tako da možemo biti opravdani i posvećeni.

**Mi smo izabrani
narod i pozvani smo
da činimo ono što je
po Njegovoj volji.**

ODGOVORITE

1. Stavite se u Isusov položaj. Da li biste bili spremni da umrete za tuđe grehe? Zašto, ili zašto ne?
2. Može li Bog da promeni vašu sudbinu bez vašeg učešća? Da li je vaša sudbina rezultat vaših ličnih izbora, ili nekih spoljašnjih sila? Ako je tako, kako se ta »sadržajna« ostvaruje?
3. Koliko je Isusova smrt u vašu korist uticala na vaš život? Na koji način možete pokazati koliko cenite žrtvu koju je On prineo za vas?

Sioban Ričards, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

1. *The Free Dictionary*, s.v. »destiny,« <http://www.thefreedictionary.com/destiny>.
2. *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, vol. 12, p. 167.

Da li ste ikad dizali tegove? Da li ste se ikad probudili sledećeg dana, dok su vas ruke i noge bolele kao da će otpasti? Isus je patio jer je podigao teret naših greha. A zbog tereta koji je On poneo, više ne moramo da se budimo u bolovima. U nastavku se nalazi nekoliko misli o tome kako da se oslonimo na Njegovu čudesnu ljubav.

Neverovanje učenika je neshvatljivo. Očekivalo bi se da Isusovi učenici, koji su Ga tri godine slušali kako poučava, treba da znaju šta da očekuju od Njegove smrti i vaskrsenja. Međutim, kad je On umro, oni su bili uplašeni i savladani sumnjom.

Koliko često čitamo u Bibliji o nevoljama i iskušenjima sa kojima mi, kao hrišćani, moramo da se suočimo? Pa ipak, kada se neprijatne okolnosti jave u našem životu, mi se razočaramo i obeshrabrimo. Da su se učenici samo prisetili Isusovih učenja i Njegovih reči da će ustati trećeg dana! Onda bi na Njegovu smrt reagovali na potpuno drugačiji način. Nije čudo što im Isus kaže: »O bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega što govoriše proroci! Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da uđe u slavu svoju?« (Luka 24,25.26) Kako možemo izbeći greške koje su načinili prvi učenici?

Gde bismo bili da nije bilo krsta?

Oproštenje nam je postalo dostupno, kad je Hristos umro na krstu. On je rekao: »Oče! oprost i mi; jer ne znaju šta čine.« (Luka 23,34) Pokajanje je naš odgovor na oproštenje koje Hristos nudi i kao rezultat našeg pokajanja, mi smo pomireni s Bogom. To, dakle, znači da je pomirenje sa Ocem moguće jedino zahvaljujući Isusovoj smrti. »On bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja; kar bješe na Njemu našega mira radi, i ranom Njegovom mi se iscijelismo.« (Isaija 53,5) Kakvom milostivom Bogu mi služimo! On »neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje«. (2. Petrova 3,9)

Mi treba da odgovorimo tako što ćemo držati Njegove zapovesti i pokazivati da Ga volimo. Osim toga, treba svakodnevno da se trudimo da dovedemo druge ljude Hristu da bi i oni mogli imati udela u blagoslovima koje je On obećao onima koji veruju u Njega.

Gde bismo bili da nije bilo krsta? Kakvu nadu bismo imali da Isus nije umro smrću koju smo mi zaslužili? Kad razmišljamo o tim pitanjima, naše srce biva ganuto i mi možemo da činimo samo ono što je po volji našem nebeskom Ocu.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, zašto su učenici posumnjali kad su čuli da je Isus ustao iz mrtvih?
2. Šta možemo učiniti da bismo bili sigurni da ćemo ostati verni Božjoj reči, naročito usred izazova?

Šantel De Šong, Kingston, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

Mogućnost da uživamo milost i naklonost je privlačna, ali često zloupotrebljavana. Neki ljudi nastavljaju da greše, jer veruju da je dovoljno da se pokaju i Bog će im oprostiti. Oni ne razmišljaju o strahotama umiranja na krstu i o veličini žrtve prinete u njihovu korist. Zahvaljujući postojećoj dokumentaciji i istorijskim istraživanjima, detalji o raspeću su prilično poznati. Raspeće je podrazumevalo sporu i bolnu smrt.

Pre raspeća zločinac je mogao biti išiban. Prilikom pripreme za izvršenje kazne, skidana mu je odeća i vezivane su mu ruke. Tradicionalni bič (flagrum) bio je kratak i sastojao se od nekoliko teških kožnih kaiševa sa po dve male kugle od olova ili trnja zakačenih za njihove krajeve. Teškim bičem koji je kidao meso udaralo se svom snagom. U početku teški kaiševi zasecaju samo kožu, ali kako se udarci nastavljaju, oni sve dublje i dublje seku.

Kasnije bi osoba bila prinuđena da nosi krst do mesta raspeća. Krstovi su bili teži od 135 kilograma. Klinovi su bili zakovani kroz ruke koje su nosile težinu tela. To se postizalo uz pomoć konopca.

Vreme za koje bi smrt nastupila trajalo je od nekoliko sati do nekoliko dana, zavisno od metoda, zdravstvenog stanja žrtve, ili okruženja. Na osnovu naučnih dokaza, zna se da je smrt nastupala usled prestanka rada srca, gušenja, gubitka tečnosti, a ponekad čak i zbog napada divljih zveri. Raspeće je predstavljalo način izvršenja smrtne kazne, ali isto tako i veliko poniženje, jer je osuđena osoba bila izložena prirodnim stihijama i surovosti posmatrača.

To bi trebalo da nam da jasniju predstavu o žrtvi, koju je Isus prineo za nas. On je živio najsavršenijim mogućim životom, a ipak je »ponizio sam Sebe uzevši obličje sluge«. (Filibljanima 2,7) Na kraju je umro najstrašnijom smrću, uveren da će Ga Otac zauvek napustiti (Matej 27,46). Kako uzvišenog Spasitelja imamo!

ODGOVORITE

1. Na koji način razmišljanje o detaljima raspeća utiče na vaše poimanje žrtve koju je Isus prineo za vas?
2. Kako razmere Njegove žrtve menjaju način na koji razmišljate o milosti koja vam je ukazana?

Roksen Smit, St. Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska Ostrva

ZAKLJUČAK

Tokom događaja koji su doveli do Njegovog žrtvovanja i smrti, Isus je doživeo najdublji emotivni i fizički bol. Niko nikada nije, niti će doživeti takav bol. Ljudi koji su Ga mučili i osudili na smrt nisu bili svesni istine koju im je govorio – da je On njihov Mesija, njihov Spasitelj. Danas, prikaz Njegove žrtve deluje skoro nestvarno, jer je ljudima nemoguće da zamisle takvu ljubav. Ipak, ne budimo među onima koji će svoju sudbinu zapečatiti neverovanjem u Onoga koji nas nenadmašno voli. Poklonimo svoje poverenje Onome koji je postao savršena Žrtva i koji je ustao iz mrtvih da bi nam dao život.

RAZMOTRITE

- Napišite pesmu o Isusovoj požrtvovnoj ljubavi. Opišite koliko ste srećni što možete da živite za Isusa, koji je umro za vas.
- Razmišljajte o sledeća tri proročanstva iz Starog zaveta koja ukazuju na Isusovu žrtvu: Psalam 22,14.15; Isaija 50,6; 52,14.
- Ogdledajte video o Isusovom raspeću koji možete naći na veb-adresi: <https://www.youtube.com/watch?v=0Ag9TPzLLik>.
- Napišite lično razmišljanje na temu »Prava ljubav« koje će se zasnivati na ljubavi koju je Isus pokazao kad je odlučio da umre za vas.
- Čitajte knjigu *Great Controversy and Bible Made Plain*, poglavlja 9-12. U tim poglavljima prikazano je Isusovo raspeće i vaskrsenje.
- Nacrtajte vremensku liniju na kojoj ćete ucrtati redosled događaja počevši od Isusovog suđenja do Njegovog vaskrsenja. Upotrebite detalje koji su opisani u četiri Jevanđelja.
- Proučavajte biblijske izveštaje o Isusovoj smrti i vaskrsenju sa nekim susedom, kolegom ili prijateljem. Neka se vaše proučavanje zasniva na nekim od sledećih poglavlja: Matej 26-28; Marko 14-16; Luka 22-24; ili Jovan 13,19. i 20.

POVEŽITE

Matej 27,32-54.

Čežnja vekova, poglavlja 77-81.

Philip Yancy, *The Jesus I Never Knew*, chapters 10, 11.

Prema Gaikvad, Silang, Filipini

APRIL

Zajedništvo i molitva

1. S	Luka 18,4.5.	Delotvorna upornost
2. Č	Psalam 40,10.	Obraćenje
3. P	Matej 25,21.	Dobar i veran
4. S	Danilo 6,22.	Zaštita

Bog daje da raste...

5. N	Luka 24,15.16.	Na putu u Emaus
6. P	Priče 16,20.	Paziti na reč
7. U	1. Mojsijeva 18,14.	Čudo
8. S	Luka 10,42.	Izbor
9. Č	1. Korinćanima 3,6.7.	Bog daje da raste...
10. P	Psalam 138,5.	Velika Božja slava
11. S	Rimljanima 1,14.15.	Bog menja planove

Verujte Gospodu

12. N	Naum 1,15.	Reči koje neću zaboraviti
13. P	Filibljanima 4,13.	Božja vernost
14. U	Rimljanima 10,15.	Verujte Gospodu
15. S	Rimljanima 8,28.	Gospod sve zna
16. Č	Jeremija 6,16.	Koji je put dobar?
17. P	Rimljanima 15,20.	Rezultat zajednice sa Bogom
18. S	Isaija 55,10.	Saznanje

Putovanje sa anđelima

19. N	1. Mojsijeva 3,15.	Stvarnost
20. P	Propovednik 9,10.	Životna pouka
21. U	1. Korinćanima 15,10.	Delovanje blagodati
22. S	Dela 1,8.	Građanska dužnost
23. Č	Matej 6,25.	Idi napred
24. P	Priče 8,17.	Pažljivo tražiti
25. S	Matej 18,10.	Uvažavanje malih

Ništa nije teško Gospodu!

26. N	Isaija 61,1.	Hitan posao
27. P	Jeremija 32,17.	Ništa nije teško Gospodu!
28. U	Jeremija 29,11.	Setva semena Jevanđelja, prvi deo
29. S	Jeremija 29,11.	Setva semena Jevanđelja, drugi deo
30. Č	Otkrivenje 18,1.2.4.	Poziv

MAJ

Anđeli su svuda oko nas

1. P Jevrejima 1,14. Anđeli su svuda oko nas
2. S Efescima 6,1. Šta je pravo

Promenjeno srce

3. N Efescima 1,3. Blagoslov
4. P Dela 27,23. Kome služim
5. U Otkrivenje 3,20. Delotvorna saradnja
6. S Isaija 6,8. »Evo mene, pošlji mene...«
7. Č Jevrejima 12,2. Prava radost
8. P Jeremija 33,3. Kako do promene
9. S Jovan 15,16. Trajni rod

Moćne reči

10. N O Jovu 42,3. Kada teškoće postanu blagoslov
11. P Otkrivenje 3,19. Božji način je najbolji način
12. U Jevrejima 4,12. Moćne reči
13. S Psalam 23,3. Oporavak na pravednim stazama
14. Č Propovednik 11,6. Nemoj da ti počivaju ruke
15. P Matej 22,9. Pozovite sve
16. S Otkrivenje 1,3. Kome će biti blago

Uzvišeniji cilj

17. N Jeremija 29,13. Svim srcem
18. P Jovan 8,10. Pisanje po pesku
19. U Psalam 34,4. Siguran uspeh, prvi deo
20. S Jakov 4,10. Siguran uspeh, drugi deo
21. Č Matej 16,24. Uzvišeni cilj
22. P Matej 4,19.20. »Hajdete za Mnom...«
23. S 4. Mojsijeva 12,6. Uloga proroka

Moć knjige

24. N Naum 1,15. Nošenje dobrih glasova
25. P 1. Korinćanima 3,6. Uzvišena saradnja
26. U Jovan 14,15. Ljubav i zapovest
27. S Dela 19,18.19. Iskustvo promene
28. Č Rimljanima 10,15. Ovlašćeni propovednici
29. P 1. Mojsijeva 50,21. Sigurnost
30. S 2. Timotiju 4,5. Nezadrživi napredak

Velike i tajne stvari

31. N Jeremija 33,3. Poziv i odziv

JUN

Video sam Gospodnju ruku

1. P Rimljanima 5,20. Bogu ništa nije nemoguće
2. U Psalam 77,1. Uslišenje
3. S Matej 21,22. Sigurnost je u Bogu
4. Č Isaija 45,2. Gospodnji putevi
5. P Filibljanima 4,13. »Sve mogu u Isusu Hristu...«
6. S Dela 26,19.20. Pokajanje

Čuda blagodati

7. N Psalam 37,5. Čuda blagodati
8. P Jovan 14,13. Neočekivani blagoslovi
9. U 2. Petrova 1,19. Danica u srcu
10. S Psalam 138,3. Potpuna sloboda
11. Č 1. Timotiju 4,12. Izazov mladima
12. P Propovednik 11,1. Odložena žetva, prvi deo
13. S Propovednik 11,1. Odložena žetva, drugi deo

Vođa koga vredi slediti

14. N Matej 5,15. Uloga sreće
15. P O Jovu 8,7. Početak i posledak
16. U Dela 8,35. Susret
17. S Matej 5,16. Videlo i dobra dela
18. Č Rimljanima 12,2. Ne prema ovome veku
19. P 2. Mojsijeva 15,2. Gospod, moja sila i pesma
20. S Priče 1,5. Sticanje mudrosti

Koristi me, Gospode

21. N Kološanima 4,2. Molitva i straženje
22. P Jeremija 29,13. Koristi me, Gospode
23. U Rimljanima 10,17. Širenje vere
24. S Plač 3,22.23. Gospodnja milost traje
25. Č Otkrivenje 1,3. Proroštvo i vreme
26. P Kološanima 4,5. Nema slučajnosti
27. S Propovednik 11,6. Jedinstveni cilj

Verni i u nevoljama

28. N 1. Samuilova 1,11. Molitva iskrenog srca
29. P Dela 9,6. Neočekivane mogućnosti
30. U 2. Korinćanima 12,10. Verni i u nevoljama

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

APRIL

- 1. 1 Car 21; 2 Car 1
- 2. 2 Car 8, 9, 10
- 3. 2 Car 11; 2 Dnev. 21, 22, 23, 24
- 4. PC 204-207
- 5. PC 208-210
- 6. PC 211-213
- 7. PC 214-216
- 8. 1 Car 19:19-21; 2 Car 2
- 9. PC 217-219
- 10. PC 220-222
- 11. PC 223-225
- 12. PC 226-228
- 13. Priče 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8
- 14. PC 229-231
- 15. PC 232-234
- 16. 2 Car 3, 4; PC 235
- 17. PC 236-238
- 18. PC 239-241
- 19. PC 242, 243
- 20. Isa. 50, 64; 2 Car 5
- 21. PC 244-246
- 22. PC 249-251
- 23. PC 252, 253
- 24. 2 Dnev. 25; 2 Car 6, 7
- 25. 2 Car 12, 13, 14
- 26. PC 254-257
- 27. PC 258-260
- 28. PC 261-264
- 29. Jona 1, 2, 3, 4; PC 265
- 30. PC 266-268

MAJ

- 1. PC 269-271
- 2. PC 272-274
- 3. PC 275-278
- 4. 2 Car 15, 17; 2 Dnev. 30
- 5. Osija 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
- 6. Osija 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14
- 7. Amos 1, 2, 3, 4, 5
- 8. Amos 6, 7, 8, 9
- 9. PC 279-283
- 10. PC 284-286
- 11. PC 287-291
- 12. PC 292-294
- 13. PC 295-297
- 14. PC 298-300
- 15. Isa. 1, 2, 3, 4, 5
- 16. Isa. 6; 2 Dnev. 26, 27
- 17. PC 303-307
- 18. PC 308-310
- 19. Isa. 12, 15, 16, 17, 18, 19
- 20. Isa. 20, 21, 22, 23
- 21. Isa. 33, 40, 41
- 22. Isa. 42, 44, 45, 48
- 23. Isa. 55, 57, 63; Mihej 1, 2
- 24. PC 311-313
- 25. PC 314-316
- 26. PC 319-321
- 27. Mihej 3, 6, 7; 2 Car 16
- 28. Isa. 7, 8, 27, 59; 2 Dnev. 28
- 29. PC 322-324
- 30. PC 325-327
- 31. PC 328-330

JUN

- 1. Isa. 31, 32, 34; 2 Dnev. 29, 31
- 2. PC 331-333
- 3. PC 334-336
- 4. PC 337-339
- 5. Isa. 38, 39; 2 Car 20; Ps. 71, 88
- 6. PC 340-342
- 7. PC 343-345
- 8. PC 346-348
- 9. Isa. 10, 14, 30
- 10. Isa. 36, 37; 2 Car 18
- 11. 2 Car 19; 2 Dnev. 32; Ps. 76, 80
- 12. Eze. 31; Naum 1, 2, 3; Zahar. 10
- 13. PC 349-351
- 14. PC 352-354
- 15. PC 355-359
- 16. PC 360-362
- 17. PC 363-366
- 18. Ps. 68, 78, 102
- 19. Ps. 112, 146; Isa. 49, 52
- 20. Isa. 56; 60:1-14; 66; Zahar. 9
- 21. PC 367-369
- 22. PC 370-372
- 23. PC 373-375
- 24. PC 376-378
- 25. 2 Car 21; 2 Dnev. 33
- 26. Avak. 1, 2, 3; Zahar. 1, 2, 3
- 27. PC 381-385
- 28. PC 386-388
- 29. PC 389-391
- 30. 2 Car 22, 23; 2 Dnev. 34, 35

* PP – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarski i proroci*

** Brojevi strana stavljeni su prema originalu knjige *Stvaranje, patrijarski i proroci* (brojevi stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
- 4.** Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
- 11.** Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
- 18.** Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
- 25.** Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
- 2.** Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
- 9.** Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
- 16.** Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
- 23.** Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
- 30.** Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
- 6.** Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
- 13.** Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
- 20.** Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
- 27.** Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2015. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Kladovo, Negotin	17,59	18,07	18,16	18,24
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	18,01	18,09	18,18	18,26
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	18,03	18,11	18,20	18,28
Subotica , Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	18,05	18,13	18,22	18,30
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	18,07	18,15	18,24	18,32
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	18,09	18,17	18,26	18,34
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	18,11	18,19	18,28	18,36
Tuzla, Berane, Peć , Đakovica , Bitolj	18,13	18,21	18,30	18,38
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derвента , Doboj, Pljevlja, Kolašin	18,15	18,23	18,32	18,40
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	18,17	18,25	18,34	18,42
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	18,19	18,27	18,36	18,44
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	18,21	18,29	18,38	18,46
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	18,23	18,31	18,40	18,48
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	18,25	18,33	18,42	18,50
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na Moru	18,27	18,35	18,44	18,52
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	18,29	18,37	18,46	18,54
Koper, Lošinj	18,31	18,39	18,48	18,56
Rovinj, Pula	18,33	18,41	18,50	18,58

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2015. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	18,32	18,41	18,48	18,56	19,02
Bor, Zaječar, Piroć , Strumica	18,34	18,43	18,50	18,58	19,04
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevđelija , Jagodina	18,36	18,45	18,52	19,00	19,06
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo, Veles	18,38	18,47	18,54	19,02	19,08
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitro- vica , Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,40	18,49	18,56	19,04	19,10
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica , Prizren, Ohrid	18,42	18,51	18,58	19,06	19,12
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,44	18,53	19,00	19,08	19,14
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,46	18,55	19,02	19,10	19,16
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,48	18,57	19,04	19,12	19,18
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa, Dobož, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,50	18,59	19,06	19,14	19,20
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,52	19,01	19,08	19,16	19,22
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,54	19,03	19,10	19,18	19,24
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,56	19,05	19,12	19,20	19,26
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,58	19,07	19,14	19,22	19,28
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	19,00	19,09	19,16	19,24	19,30
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	19,02	19,11	19,18	19,26	19,32
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	19,04	19,13	19,20	19,28	19,34
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,06	19,15	19,22	19,30	19,36

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2015. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	19,07	19,13	19,16	19,17
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	19,09	19,15	19,18	19,19
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Pirot	19,11	19,17	19,20	19,21
Subotica , Bačka Topola, Bečež, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	19,13	19,19	19,22	19,23
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	19,15	19,21	19,24	19,25
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	19,17	19,23	19,26	19,27
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica , Priština , Skoplje , Veles	19,19	19,25	19,28	19,29
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica , Prizren, Tetovo, Prilep	19,21	19,27	19,30	19,31
Murska Sobotica, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slavenska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Berane, Bitolj	19,23	19,29	19,32	19,33
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	19,25	19,31	19,34	19,35
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	19,27	19,33	19,36	19,37
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Židani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	19,29	19,35	19,38	19,39
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	19,31	19,37	19,40	19,41
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	19,33	19,39	19,42	19,43
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	19,35	19,41	19,44	19,45
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na Moru, Vis	19,37	19,43	19,46	19,47
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	19,39	19,45	19,48	19,49

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.